

PRIJEDLOG ZAKONA O VETERINARSTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o veterinarstvu sadržana je u članku 2. stavku 4. alineji 1. i 2. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakon o veterinarstvu (Narodne novine, br. 70/97, 105/01 i 172/03) stupio je na snagu 1997. godine, i pored izmjena i dopuna iz 2001. i 2003. godine, u postupku pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji predstavlja zapreku za daljnje usklađivanje hrvatskog zakonodavstva s *acquisom*, posebno u području sigurnosti hrane, obavljanja unutarnjeg i međunarodnog prometa, sustava propisanih kontrola, ali isto tako i u području zdravstvene zaštite životinja.

Navedeni nedostaci važećeg zakonodavstva u području veterinarstva postali su osobito evidentni tijekom procesa *screening-a*, u Poglavlju *Sigurnost hrane, veterinarstvo i fitosanitarni nadzor*. Zakonodavstvo Europske unije temelji se na drugačijem pristupu, koji odgovornost za sigurnost hrane i zdravstvenu zaštitu životinja određuje za subjekte u poslovanju s hranom i posjednike životinja te uspostavlja učinkoviti sustav kontrole i nadzora.

Uočeni nedostaci odnose se posebno na sljedeća područja:

- *zdravlje životinja*-

U važećem Zakonu ne postoji zakonski okvir za praćenje zdravlja životinja na način kako je to uređeno legislativom Europske unije, što se prvenstveno odnosi na definiranje zdravstvenog statusa stada, regije odnosno zemlje, u odnosu na određene bolesti životinja koje su od posebnog značenja. Ne postoji zakonski temelj za dugoročne planove iskorjenjivanja određenih zaraznih ili nametničkih bolesti niti za krizne planove u slučaju izbijanja pojedinih bolesti, a liste bolesti propisane odredbama Zakona više nisu u skladu sa listom kakvu definira Međunarodna organizacija za zdravlje životinja (OIE). Nije propisano sankcioniranje u slučaju da se na gospodarstvu ne ispunjavaju propisi o označavanju kakvo bi bilo sukladno propisanom u legislativi Europske unije, nije jasno određena ovlast nadležnog tijela u vođenju jedinstvenog registra domaćih životinja, a posjednici životinja nemaju mogućnost označavanja svojih životinja. Navedeni nedostaci imaju za posljedicu nemogućnost daljnjeg usklađivanja s *acquisom*, nemogućnost implementacije europskih standarda, dugoročno poskupljuju mjere kontrole zaraznih ili nametničkih bolesti, a stočarstvo kao gospodarsku granu čine manje konkurentnom.

- područje sigurnosti hrane i hrane za životinje-

Važećim zakonskim odredbama kontrola hrane i hrane za životinje uređena je na način kojim nije moguće usvojiti Uredbe tzv. "higijeskog paketa" koje uvode jedinstveni horizontalni pristup u kontroli hrane, odgovornost za sigurnost hrane i hrane za životinje prenose na subjekte u poslovanju s hranom te naglasak stavljaju na samokontrole, pa shodno tome i na drugačiji način uređuju pitanje službenih kontrola, posebno vodeći računa o izbjegavanju sukoba interesa.

- kontrola prometa životinja i proizvoda životinjskog podrijetla-

Zakonom koji je na snazi promet životinja uređen je na način da propisuje obvezne kontrole pri utovarima, istovarima, pretovarima i uvjete koje je potrebno ispuniti da bi takav promet bio dozvoljen. U postupku usklađivanja legislative, zdravstvena zaštita životinja mora biti organizirana na način da je poznat zdravstveni status stada, regije odnosno zemlje, iz čega proizlazi i potreba za optimiziranjem kontrola, i to na način da se ne umanjuje njihova efikasnost. Važeće zakonske odredbe koje se odnose na promet proizvoda životinjskog podrijetla također ne pružaju mogućnost daljnjeg usklađivanja s relevantnom legislativom Europske unije, te su potrebne izmjene s paralelnom implementacijom temeljnih odredbi „higijenskog paketa“.

- veterinarske kontrole u međunarodnom prometu životinja i proizvoda životinjskog podrijetla-

Važeće zakonske odredbe koje uređuju ova pitanja samo djelomično pružaju mogućnost usklađivanja s europskom legislativom. Uočena je potreba ugradnje suvremenih odredaba europskog zakonodavstva u dijelu koji se odnosi na pojašnjenje određenih pojmova u međunarodnoj trgovini proizvoda životinjskog podrijetla, stvaranje zakonske obveze za izradu odgovarajućih računalnih sustava i baza podataka te propisivanje ovlasti i obveza granične veterinarske inspekcije.

- sustav provedbe veterinarske djelatnosti-

Postojeća rješenja u zakonskim odredbama koje uređuju obavljanje veterinarske djelatnosti tek u manjoj mjeri zahtijevaju promjene, a one se prvenstveno odnose na stručni nadzor u obavljanju veterinarske djelatnosti za koji se ukazala potreba da ga preuzme Hrvatske veterinarska komora, budući da je u njenoj nadležnosti, kao javna ovlast, izdavanje i oduzimanja licenci za rad veterinarima. Nadalje, propisani vježbenički staž i stručni ispit predstavljaju nepotrebno opterećenje za veterinare u svjetlu europske legislative, koja propisuje minimalne uvjete za priznavanje kvalifikacija veterinarima, u odnosu na slobodu pružanja usluga i jačanje konkurentnosti hrvatskih veterinarima nakon pristupanja u članstvo Europske unije. Navedeno se ne može promatrati izolirano od „Bolonjskog procesa“ i novog programa dodiplomskog studija za zvanje doktora veterinarske medicine.

- troškovi i naknade-

Važeći Zakon sadrži temelj za osnivanje Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja, koji stupanjem Zakona na snagu nije osnovan između ostaloga i zbog utemeljenja Državne riznice i posljedičnih ograničenja koje je donio novi način upravljanja prihodima i rashodima državnog budžeta. Propisani način plaćanja za obavljene veterinarsko-zdravstvene preglede i kontrole u dosadašnjem razdoblju pokazao se nedostatnim za sprječavanje sukoba interesa u obavljanju propisanih kontrola.

- sustav inspekcijskog nadzora-

Važećim Zakonom su u sustavu inspekcijskog nadzora određena prava i obveze državnih, graničnih, županijskih i gradskih veterinarskih inspektora, kao i ovlaštenih veterinara, u odnosu na način obavljanja veterinarskih pregleda i kontrola. Ovakav sustav pruža samo djelomično mogućnost za usklađivanje sa zakonodavstvom Europske unije u obavljanju službenih kontrola te se nužno moraju stvoriti pretpostavke za usvajanje modela službenih kontrola kakav je propisan, prvenstveno Uredbama „higijenskog paketa“, te drugim odnosnim europskim propisima.

2. Osnovna pitanja koja se Zakonom uređuju

Ovim zakonskim prijedlogom uređuje se zdravstvena zaštita životinja, hrana životinjskog podrijetla i hrana za životinje, certificiranje i veterinarski pregledi u unutarnjem i međunarodnom prometu, sustav provedbe veterinarske djelatnosti, naknade i troškovi, upravni i inspekcijski nadzor te središnji veterinarski informacijski sustav.

Zaštita zdravlja životinja

Uređuju se:

- opće mjere zaštite zdravlja životinja,
- zaštita životinja od zaraznih ili nametničkih bolesti,
- uvode se zdravstveni statusi koji su pretpostavka za promet životinja u skladu s propisima Europske unije,
- obveza za sve osobe koje u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti dolaze u dodir sa životinjama da budu upoznate s temeljnim znanjima o zaraznim ili nametničkim bolestima i zoonozama,
- mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zaraznih ili nametničkih bolesti,
- način prijave zaraznih ili nametničkih bolesti,
- mjere za suzbijanje zaraznih ili nametničkih bolesti,
- definirana su obvezna izvješćivanja,
- osiguranje ljudskih i materijalnih resursa u suzbijanju zaraznih ili nametničkih bolesti,
- pravo na naknadu štete nastale kao posljedica suzbijanja zaraznih ili nametničkih bolesti,
- registracija i odobravanje farmi,
- označavanje i registracija životinja,
- zaštita zdravlja životinja provodi se radi osiguranja uzgoja i proizvodnje zdravih životinja, higijenski i zdravstveno ispravnih proizvoda životinjskog podrijetla, zaštite ljudi od zoonoza, te osiguranja dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoliša.

Hrana životinjskog podrijetla i hrana za životinje

Ovaj Zakon uređuje odnosno upućuje na odredbe Zakona o hrani koje uređuju pitanja koja se odnose na:

- uvjete kojima mora udovoljavati hrana životinjskog podrijetla,
- uvjete kojima mora udovoljavati hrana za životinje,
- obavljanje službenih kontrola nad proizvodnjom, prometom i skladištenjem hrane,
- obavljanje službenih kontrola nad proizvodnjom, prometom, skladištenjem i uporabom hrane za životinje,
- zbrinjavanje nusproizvoda životinjskog podrijetla.

Certificiranje i veterinarski pregledi u unutarnjem i međunarodnom prometu

Uređuje se:

- postupak certificiranja,
- uvjeti prometa živih životinja i proizvoda životinjskog podrijetla,
- veterinarski pregledi na mjestu otpreme u unutarnjem i međunarodnom prometu,
- veterinarski pregledi na mjestu odredišta u unutarnjem prometu i u uvozu.

Veterinarski pregledi u prometu preko granice Republike Hrvatske

Propisuju se:

- granične veterinarske postaje,
- pregledi na graničnim veterinarskim postajama,
- veterinarski nadzor slobodnih zona, slobodnih skladišta, carinskih skladišta i registriranih opskrbljivača brodova,
- postupci kod odbijanja unosa pošiljki,
- postupci s unesenim pošiljkama koje ne ispunjavaju uvjete za uvoz,
- naknade i troškovi za veterinarske preglede i kontrole uvezenih pošiljki.

Sustav provedbe veterinarske djelatnosti

Zakonskim se prijedlogom uređuje:

- postupak osnivanja i odobravanja veterinarskih organizacija, veterinarske prakse i veterinarske službe,
- vrsta i opseg poslova koje obavljaju veterinarske organizacije i ustanove u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti,
- postupak povjeravanja i oduzimanja javnih ovlasti,
- razni oblici kroz koje se veterinarska djelatnost obavlja,
- veterinarski djelatnici,
- prava i obveze Hrvatske veterinarske komore,
- nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti.

Troškovi i naknade

Zakonskim se prijedlogom propisuje:

- da se za obavljene veterinarske preglede i kontrole naplaćuju pristojbe, odnosno naknade,
- da se sve pristojbe i naknade uplaćuju u državni proračun, a iz njih financiraju isključivo veterinarski pregledi i kontrole, čime se eliminira postojeći sukob interesa u prikupljanju ovih sredstava,
- da će kriterije za visinu pristojbi, način obračunavanja i plaćanja propisati ministar,
- da će se troškovi u otkrivanju, sprječavanju i suzbijanju određenih zaraznih ili nametničkih bolesti financirati iz državnog proračuna.

Inspekcijski nadzor

Odredbama zakonskog prijedloga se:

- uvode službeni veterinari kao državni službenici koji će preuzeti dio poslova ovlaštenih veterinarata te dio poslova županijskih odnosno gradskih veterinarskih inspektora,
- uvode državni veterinarski inspektori koji će obavljati posao sadašnjih državnih i županijskih odnosno gradskih veterinarskih inspektora,
- definiraju uvjeti za veterinarske inspektore, službene veterinare, ovlaštene veterinare, njihova prava i obveze te način postupanja.

Središnji veterinarski informacijski sustav

Zakonskim prijedlogom:

- propisuje se obveza objedinjavanja postojećih sustava i baza podataka u veterinarstvu,
- stvaraju se pretpostavke za učinkovitiji rad cjelokupnog sustava.

3. Pregled zakonodavstva država članica Europske unije*1. Zdravstvena zaštita životinja*

- Direktiva Vijeća 2003/85/EC od 29. rujna 2003. o mjerama Zajednice za kontrolu slinavke i šapa kojom se ukida Direktiva 85/511/EEC i Odluka 89/531/EEC i 91/665/EEC i dopunjuje Direktiva 92/46/EEC; 91/42/EEC;
- Odluka Komisije od 8. siječnja 1991. kojom se utvrđuju kriteriji koji se moraju primijeniti pri izradi kriznog plana za kontrolu slinavke i šapa, u primjeni članka 5. Direktive Vijeća 90/423/EEC;
- Direktiva Vijeća 2001/89/EC od 23. listopada 2001. godine o mjerama Zajednice za kontrolu klasične svinjske kuge;
- Odluka Komisije 2002/106(EC) od 1. veljače 2002. godine kojom se odobrava Dijagnostički priručnik za dijagnostičke procedure, metode uzorkovanja i kriteriji za procjenu laboratorijskih testova za potvrđivanje klasične svinjske kuge;
- Odluka Komisije 2003/422/EC od 26. svibnja 2003. godine kojom se odobrava dijagnostički priručnik za afričku svinjsku kugu;
- Direktiva Vijeća 2000/75/EC od 20. studenog 2000. godine kojom se određuju posebne odredbe za kontrolu i iskorjenjivanje bolesti plavog jezika;
- Odluka Komisije 2001/75/EC od 18. siječnja 2001. godine o testiranju na sigurnost i jačinu vakcina za slinavku i šap i bolest plavog jezika;
- Direktiva Vijeća 92/35/EEC od 29. travnja 1992. godine kojom se određuju pravila kontrole i mjere za suzbijanje konjske kuge;
- Direktiva Vijeća 92/66/EEC od 14. srpnja 1992. godine kojom se uvode mjere Zajednice za kontrolu Newcastleške bolesti;
- Direktiva Vijeća 93/53/EEC od 24. lipnja 1993. godine kojom se uvode minimalne mjere Zajednice za kontrolu određenih bolesti riba;
- Direktiva Vijeća 2000/27/EC od 2. svibnja 2000. godine kojom se dopunjuje Odluka 93/53/EEC i kojom se uvode minimalne mjere Zajednice za kontrolu određenih bolesti riba;
- Direktiva Vijeća 95/70/EC od 22. prosinca 1995. godine kojom se uvodi minimum mjera Zajednice za kontrolu određenih bolesti školjkaša;
- Uredba (EZ) br. 999/01 Europskog Parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. kojom se određuju propisi za prevenciju, kontrolu i iskorjenjivanje nekih transmisivnih spongiformnih encefalopatija;
- Uredba (EZ) br. 2160/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. godine o kontroli salmonela i drugih određenih zoonoza uzrokovanih hranom;
- Direktiva 2003/99/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. godine o praćenju zoonoza i uzročnika zoonoza, te kojom se nadopunjuje Odluka Vijeća 90/424/EEC i ukida Direktiva Vijeća 92/117/EEC;

- Direktiva Vijeća 92/119/EEC od 17. prosinca 1992. godine, kojom se uvode opće mjere Zajednice za kontrolu određenih bolesti životinja i određenih mjera u svezi vezikularne bolesti svinja;
- Odluka Komisije 2000/428/EC od 4. srpnja 2000. godine, kojom se određuju dijagnostičke procedure, metode uzorkovanja i kriteriji za procjenu rezultata laboratorijskih testova za potvrđivanje i diferencijalnu dijagnostiku vezikularne bolesti svinja;
- Direktiva Vijeća 82/894/EEC od 21. prosinca 1982. godine o prijavljivanju bolesti životinja u Zajednici i drugi propis Europske unije koji se odnose na kontrolu zdravlja životinja.
- Uredba Komisije 494/98/EC od 27. veljače 1998. godine o provedbenom postupku minimalnih sankcija u okviru označavanja goveda;
- Uredba 1082/2003 EC od 23. lipnja 2003. godine o implementaciji Uredbe 1760/2000 EC
- Uredba (EC) 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća za minimalne kontrole u sistemu označavanja i registracije goveda;
- 90/638/EEC Odluka Vijeća od 27. studenoga 1990. kojim se određuju kriteriji za iskorjenjivanje i monitoring određenih zaraznih bolesti;
- 349/2005/EC Uredba Komisije od 28. veljače 2005. kojom se određuju pravila za financiranje hitnih mjera i za suzbijanje zaraznih bolesti određenih Odlukom Vijeća 80/424.

2. *Hrana životinjskog podrijetla i hrana za životinje*

- Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. godine o higijeni hrane;
- Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. godine o općim pravilima organizacije i provedbe službenih kontrola kojima se osigurava usklađenost sa propisima o hrani i hrani za životinje, zdravlju životinja i dobrobiti životinja;
- Uredba Vijeća (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenog 2005. godine o mikrobiološkim kriterijima za stavljanje na tržište hrane i hrane za životinje;
- Uredba (EZ) br. 853/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. godine koja propisuje posebna pravila o higijeni hrane životinjskog podrijetla za subjekte u poslovanju s hranom;
- Uredba (EZ) br. 854/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. godine koja propisuje posebna pravila organizacije i provedbe službenih kontrola hrane životinjskog podrijetla;
- Uredba Vijeća (EZ) br. 2074/2005 od 5. prosinca 2005 koja propisuje posebna pravila o higijeni hrane životinjskog podrijetla za određene vrste proizvoda;
- Direktiva Vijeća br. 92/118EEZ od 17. prosinca 1992. godine koja propisuje posebna pravila o zdravlju životinja i javnom zdravstvu vezana uz promet proizvoda/hrane životinjskog podrijetla;
- Direktiva Vijeća br. 2002/99EZ od 16. prosinca 2002. godine koja propisuje posebna pravila o zdravlju životinja za proizvodnju, preradu, distribuciju i unošenje hrane životinjskog podrijetla;
- Uredba Vijeća (EZ) br. 2075/2005 od 5. prosinca 2005 koja propisuje posebna pravila za službene kontrole *Trichinella*-e u mesu;

- Uredba (EZ) br. 1774/2002 Europskoga parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002 koja propisuje posebna pravila u svezi nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi;
- Direktiva br. 2002/33/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2002. godine kojom se ukidaju Direktive Vijeća 90/425/EEZ i 92/118/EEZ u pogledu zdravstvenih uvjeta propisanih za životinjske nusproizvode;
- Direktiva Vijeća br. 79/373/EEZ od 2. travnja 1979. godine o stavljanju u promet krmnih smjesa;
- Direktiva Vijeća br. 96/25/EEZ od 29. travnja 1996. godine o prometu krmivima kojom se ispravljaju Direktive 70/524/EEZ, 74/63/EEZ, 82/471/EEZ i 93/74/EEZ i ukida Direktiva 77/101/EEZ;
- Direktiva br. 2002/32/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. svibnja 2002. godine o zabranjenim tvarima u hrani za životinje;
- Direktiva Vijeća br. 93/74/EEZ od 13. rujna 1993. godine o hrani za životinje s posebnim hranidbenim potrebama;
- Direktiva Vijeća br. 82/471/EEZ od 30. lipnja 1982. godine koja se odnosi na pojedine proizvode koji se koriste u hranidbi životinja;
- Direktiva Vijeća br. 90/167/EEZ od 26. ožujka 1990. godine o uvjetima za proizvodnju, stavljanje na tržište i korištenje ljekovite hrane za životinje;
- Uredba (EZ) br. 1831/2003 Europskoga parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. godine o dodacima hrani za životinje;
- Direktiva Vijeća br. 96/23/EZ od 29. travnja 1996. o mjerama za praćenje određenih tvari i njihovih rezidua u živim životinjama i proizvodima životinjskog podrijetla, kojom se ukidaju Direktive 85/358/EEZ i 86/469/EEZ i Odluke 89/187/EEZ i 91/664/EEZ.

3. Veterinarski pregledi u unutarnjem i međunarodnom prometu

- Direktiva vijeća 64/432/EEZ od 26. lipnja 1964. o zdravstvenim problemima životinja koji utječu na trgovinu govedima i svinjama unutar Zajednice;
- Direktiva Vijeća 91/68/EEZ od 28. siječnja 1991. o veterinarsko-zdravstvenim uvjetima koji uređuju trgovinu ovčama i kozama unutar Zajednice;
- Direktiva Vijeća 96/93/EZ od 17. prosinca 1996. o certificiranju životinja i životinjskih proizvoda;
- Direktiva Vijeća 91/496/EEZ od 15. srpnja 1991 kojom se propisuje način organiziranja veterinarskog pregleda životinja koje ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja i koja izmjenjuje Direktive 89/662/EEZ, 90/425/EEZ i 90/675/EEZ;
- Uredba Komisije (EZ) Br. 282/2004 od 18. veljače 2004 kojom se uvodi dokument za deklaraciju i veterinarske preglede životinja iz trećih zemalja koje ulaze u Zajednicu;
- Direktiva Vijeća 97/78/EZ od 18. prosinca 1997. kojom se određuje način organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja;
- Direktiva Vijeća 90/426/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarsko-zdravstvenim uvjetima kretanja i uvoza kopitara iz trećih zemalja;
- Uredba Komisije (EZ) br. 136/2004 od 22. siječnja 2004. kojom se određuju procedure veterinarsko-zdravstvenih pregleda proizvoda na graničnim veterinarskim prijelazima Zajednice pri uvozu iz trećih zemalja;
- 94/360/EZ: Odluka Komisije od 20. svibnja 1994. o smanjenoj učestalosti zdravstvenih kontrola pošiljaka nekih proizvoda koji se unose iz trećih zemalja, temeljem Direktive Vijeća 90/675/EEZ;

- 97/794/EZ: Odluka Komisije od 12. studenoga 1997. kojom se određuju detaljna pravila primjene Direktive Vijeća 91/496/EEZ koje se odnose na veterinarske preglede živih životinja koje se uvoze iz trećih zemalja;
- Uredba Komisije (EZ) br. 745/2004 od 16. travnja 2004. o mjerama koje se provode prilikom uvoza proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih osobnoj potrošnji;
- Uredba (EZ) br. 998/2003 Europskog Parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o veterinarsko-zdravstvenim uvjetima primjenjivim za nekomercijalni promet životinja za društvo i izmjene i dopune Direktive Vijeća 92/65/EEZ;
- Direktiva Vijeća 92/65/EEZ od 13. srpnja 1992. kojom se propisuju veterinarsko-zdravstveni uvjeti za promet unutar Zajednice i uvoz životinja, sjemena, jajnih stanica i embrija koje nije bilo spomenuto u u specifičnim uvjetima na koje se odnosi Dodatak A (I) Direktive 90/425/EEZ;
- 2000/25/EZ: Odluka Komisije od 16. prosinca 1999. kojom se određuju detaljni uvjeti primjene članka 9. Direktive Vijeća 97/78/EZ koji se odnosi na pretovar proizvoda na krajnjem graničnom veterinarskom prijelazu preko kojeg pošiljke ulaze u Europsku zajednicu, i koja izmjenjuje i dopunjuje Odluku Komisije 93/14/EEZ;
- 2000/208/EZ: Odluka Komisije od 24. veljače 2000. kojom se određuju detaljni uvjeti primjene Direktive Vijeća 97/78/EZ koja se odnosi na provoz proizvoda životinjskog podrijetla iz jedne treće zemlje u drugu treću zemlju preko područja Europske zajednice;
- 2000/571/EZ: Odluka Komisije od 8. rujna 2000. kojom se propisuju načini veterinarskih pregleda proizvoda koji dolaze iz trećih zemalja a namijenjeni su skladištenju u slobodnim zonama, slobodnim skladištima, carinskim skladištima ili opskrbljivača koji opskrbljuju u morskim lukama;
- 2002/349/EZ: Odluka Komisije od 26. travnja 2002. kojom se određuje popis proizvoda koji se pregledavaju na graničnim prijelazima u skladu s Direktivom 97/78/EZ;
- 2005/92/EZ: Odluka Komisije od 2. veljače 2005. o veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, certifikaciji i prijelaznim odredbama vezanim za uvođenje i razdoblje skladištenja određenih pošiljaka životinjskog podrijetla u slobodne zone i slobodna skladišta te uvjeti za opskrbljivače u morskim lukama;
- 92/438/EEZ: Odluka Vijeća od 13. srpnja 1992. o informatizaciji veterinarskih uvoznih procedura (Shift project), koja izmjenjuje i dopunjuje Direktive 90/675/EEZ, 91/496/EEZ, 91/628/EEZ i Odluku 90/424/EEZ, te zamjenjuje Odluku 88/192/EEZ;
- Direktiva Vijeća 90/539/EEZ od 15. listopada 1990. o veterinarsko-zdravstvenim uvjetima za promet unutar Zajednice i uvozu peradi i jaja za leženje iz trećih zemalja;
- Direktiva Vijeća 89/556/EZ od 25. rujna 1989. o veterinarsko-zdravstvenim uvjetima prometa unutar Zajednice i uvozu iz trećih zemalja goveđih embrija domaćih vrsta;
- Direktiva Vijeća 88/407/EEZ od 14. lipnja 1988 kojom se propisuju veterinarsko-zdravstveni uvjeti za promet unutar Zajednice i uvoz duboko smrznutog sjemena goveda domaće vrste;
- Direktiva Vijeća 90/429/EEZ od 26. lipnja 1990. kojom se propisuju veterinarsko-zdravstveni uvjeti za promet unutar Zajednice i uvoz duboko smrznutog sjemena svinja domaćih vrsta;
- 2003/803/EZ: Odluka Komisije od 26. studenoga 2003. kojom se određuje model putovnice za promet unutar Zajednice koji se koristi za kretanje pasa, mačaka i životinja iz porodica kuna;
- Direktiva Vijeća 83/91/EEZ od 7. veljače 1983. koja izmjenjuje i dopunjuje Direktivu 72/462/EEZ o problemima prilikom veterinarsko-zdravstvenih pregleda pri uvozu goveda i svinja te svježeg mesa iz trećih zemalja i Direktivu 77/96/EEZ o pregledu na trihinelozu (*trichinella spiralis*) prilikom uvoza svježeg mesa domaćih svinja iz trećih zemalja.

4. Troškovi i naknade

- Odluka Vijeća 90/424/EEC od 26. lipnja 1990. o troškovima u veterinarstvu;
- Uredba (EC) No 882/2004 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se obavljaju za osiguranje verifikacije o udovoljavanju uvjetima koje propisuje zakon o hrani i stočnoj hrani, zdravlju životinja kao i dobrobiti životinja.

5. Sustav provedbe veterinarske djelatnosti

- Direktiva 36/2005/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 07. rujna 2005. o uzajamnom priznavanju kvalifikacija.

4. Posljedice koje će proisteci donošenjem Zakona

Ovim zakonskim prijedlogom stvaraju se temeljne pretpostavke za daljnje usklađivanje s veterinarskim zakonodavstvom Europske unije, u procesu pristupanja Republike Hrvatske u njezino članstvo.

Zakonski prijedlog uvodi nove, suvremene mjere kontrole bolesti životinja koje omogućavaju bilo uzgoj neprijemljivih životinja za pojedine zarazne ili nametničke bolesti, bilo njihovo rano otkrivanje putem propisanih programa kontrole i nadziranja, kao i brzo suzbijanje i iskorjenjivanje primjenom mjera određenih propisanim kriznim planovima. Provođenjem propisanih mjera i utvrđivanjem zdravstvenog statusa životinja na razini stada, gospodarstva, kompartmenta, regije ili države u odnosu na određenu bolest prema jasno određenim kriterijima omogućit će se vlasnicima životinja udovoljavanje veterinarskim uvjetima za stavljanje životinja u unutarnji promet Europske unije bez ograničenja. Isti učinak ostvariti će se određivanjem Uprave za veterinarstvo Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva nadležnim tijelom za vođenje i upravljanje jedinstvenim registrom domaćih životinja te propisivanjem temelja za sankcioniranje u slučajevima postupanja protivno zakonskim odredbama i provedbenim propisima u području označavanja i registracije životinja.

Novi sustav sigurnosti hrane (tzv. "higijenski paket"), koji se u državama članicama Europske unije počeo primjenivati od 01. siječnja 2006. godine, u središte odgovornosti za sigurnost hrane i hrane za životinje postavlja prije svega subjekte u poslovanju s hranom odnosno hranom za životinje i posjednike životinja. Uvode se sustavi samokontrole te se u skladu s procjenom rizika određuju i načini i frekvencije kontrola. Stvaraju se pretpostavke da se službene kontrole obavljaju na učinkoviti i racionalniji način te da se sustavno riješi problem sukoba interesa u obavljanju veterinarskih pregleda i kontrola.

Uvođenjem službenog veterinarara kao državnog službenika, koji bi obavljao dio sadašnjih poslova ovlaštenog veterinarara, a koji se prvenstveno odnose na poduzimanje mjera u slučajevima kada se prilikom kontrola i pregleda utvrdi nesukladnost s propisima te na certificiranje, otklonio bi se sadašnji sukob interesa u kojem se nalaze ovlašteni veterinarari, kao zaposlenici trgovačkih društava – pravnih osoba s javnim ovlastima, kada trebaju poduzimati upravne mjere ili na bilo koji način sankcionirati subjekte kojima u isto vrijeme obavljaju preglede i kontrole.

Promjenom sustava naplate za obavljene preglede i kontrole na način da se sveukupne naknade i pristojbe uplaćuju u državni proračun ujednačio bi se sustav naplate, povećali prihodi državnog proračuna namijenjeni provedbi pregleda i kontrola te izbjegao sukob interesa u kojem se nalaze ovlaštene veterinarske organizacije koje, u skladu s važećim propisima u ovome području, naknade naplaćuju direktno od subjekata kojima obavljaju preglede i kontrole.

Uvođenjem središnjeg informacijskog sustava, koji bi objedinjavao i povezivao postojeće programe i baze podataka, stvaraju se pretpostavke za učinkovitiji rad cjelokupnog sustava veterinarstva.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona predviđa se da će nastati izdaci u svezi provedbe sljedećih članaka:

Člankom 6. točkom 6. ovoga Zakona je propisano da se osim drugih navedenih mjera radi zaštite zdravlja životinja kao mjera provodi i uzgoj životinja određenog genotipa u cilju iskorjenjivanja bolesti. Za sada odgovarajući propisi EU predviđaju utvrđivanje ovaca genotipa ARR/ARR koje nije potrebno izlučivati iz uzgoja i neškodljivo uklanjati u slučaju pojave bolesti GSE ili grebeža ovaca u ovaca i koza. Predviđa se da bi se sa navedenim programom utvrđivanja genotipa ovaca započelo 2008. godine kada bi trebalo osigurati 150.000,00 - 200.000,00 kn za provođenje programa.

Člankom 7. ovoga Zakona propisano je da se za određene bolesti životinja može dobiti zdravstveni status, koji se odnosi na stado, jato, gospodarstvo, kompartment, regiju ili državu a kojeg dodjeljuje Uprava. Za postizanje navedenog zdravstvenog statusa potrebno je provođenje propisanih programa testiranja s određenom učestalošću i propisanim dijagnostičkim metodama. Za bilježenje rezultata iz višegodišnjih programa potrebno je organizirati i redovno nadopunjavati bazu podataka o testiranim životinjama troškovi koje se procjenjuju na 200.000,00 kn. Također je potrebno predvidjeti troškove održavanja navedene baze podataka koji mogu iznositi do 30.000,00 kn godišnje. Radi promjene načina otkrivanja, praćenja i suzbijanja bolesti potrebno je provesti edukaciju, kako veterinaru u smislu novih propisa, tako i vlasnika životinja u smislu njihovih obveza. Navedeno određivanje i dobivanje zdravstvenog statusa životinja za pojedine bolesti u skladu je s odgovarajućim propisima EU i preduvjet je za slobodno stavljanje u promet životinja na unutarnje tržište EU. Predviđeno je da se u sljedećoj godini uspostave baze podataka za tuberkulozu goveda, enzootsku leukozu goveda i brucelozu.

Člankom 18. ovoga Zakona propisano je da Uprava izrađuje Krizne planove koji detaljno opisuju organizaciju i način provedbe mjera za suzbijanje pojedinih propisanih zaraznih i nametničkih bolesti te priprema i koordinira vježbe simulacije izbijanja bolesti radi provjere Kriznih planova. Obvezno provođenje vježbi simulacije izbijanja pojedinih opasnih zaraznih bolesti npr. slinavke i šapa, klasične svinjske kuge, influence ptica i dr. propisano je odgovarajućim EU propisima s kojima RH ima obvezu uskladiti nacionalno zakonodavstvo. Za provođenje vježbe simulacije izbijanja jedne bolesti potrebno je osigurati 150.000,00 – 200.000,00 kn po bolesti.

Člankom 18. ovoga Zakona propisano je da Uprava izrađuje i organizira provođenje Plana edukacije za otkrivanje, praćenje, suzbijanje i iskorjenjivanje pojedinih propisanih zaraznih bolesti životinja. Za provođenje edukacije veterinarima, službenih veterinarima i veterinarskih inspektora, kao i posjednika životinja potrebno je osigurati 250.000,00 kn po jednom trening programu.

Člankom 18. ovoga Zakona propisano je da se sredstva za nabavku i uskladištenje, te nadopunjavanje minimalno potrebne opreme za krizne stožere osnovane po kriznim planovima iz ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu. Krizni stožeri opremljeni su prvi puta u vrijeme izbijanja influence ptica na području RH u 2005. godini. Iskorištena oprema mora se redovito nadopunjavati te je potrebno osigurati godišnje 200.000,00 – 500.000,00 kn.

Člankom 20. ovoga Zakona propisano je da Uprava ima obvezu podnijeti zahtjev za pristup bankama cjepiva Europske unije i drugih relevantnih međunarodnih organizacija za što je potrebno osigurati 140.000,00 kn godišnje.

Donošenjem provedbenih propisa koji u hrvatsko zakonodavstvo transponiraju tzv. „higijenski paket“, a prije stupanja na snagu predmetnih propisa koje je predviđeno najmanje 18 mjeseci nakon objave, biti će potrebna edukacija veterinarskih inspektora za troškove koje se procjenjuje da bi mogli iznositi 500.000,00 kn.

Predviđeno je da se edukacija veterinarskih inspektora djelomično provede u sklopu projekta CARDS 2004 koji bi trebao započeti sredinom 2007. godine.

Člankom 42. ovoga Zakona propisano je da kontrolna tijela, odnosno veterinarske organizacije kao kontrolna tijela kojima Uprava može povjeriti pojedine poslove službenih kontrola moraju biti akreditirana. Prema nacrtu prijedloga, trošak akreditacije ne bi bio obveza Državnog proračuna.

Članak 72. stavak 3. određuje se da o lokaciji i vrsti GVP odlučuje Vlada Republike Hrvatske, a stavkom 6. da GVP mora ispunjavati uvjete koje propisuje ministar, dok članak 78. stavak 1. točka 2. predviđa karantenu na graničnom prijelazu.

Za izgradnju graničnih 8 dugoročnih graničnih postaja potrebno je planirati 14. 000.000,00 €, od toga se planira 75% sredstava (11.500.000,00 €) dobiti iz programa pred pristupne pomoći EU, a 25% tog iznosa (3.500.000,00 €) mora osigurati Republika Hrvatska.

Člankom 73. određuje se da se za obavljene veterinarske preglede pošiljke u prometu preko granice Republike Hrvatske plaća naknada koju propisuje ministar. Visina naknade za obvezne veterinarske preglede u prometu preko granice Republike Hrvatske određena je Uredbom Vlade Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 77/99). Obzirom da je navedena Uredba donesena 1999. godine, smatramo da je potrebno povisiti naknade za obavljanje veterinarskih pregleda.

Također, u tijeku je transpozicija “higijenskog paketa“ koji je u Europskoj uniji stupio na snagu 1. siječnja 2006. a kojim se u Uredbi 882 iz 2004. godine propisuje visina minimalne naknade za obvezne veterinarske preglede na graničnim veterinarskim postajama.

Istim člankom uvodi se i ZVDU (zajednički veterinarski dokument o uvozu). Za korištenje ZVDU i obuku inspektora potrebno je planirati 315.760,00 kn iz državnog proračuna.

Stavkom 7. istoga članka koji propisano je da se nekomercijalno kretanje kućnih ljubimaca preko granice Republike Hrvatske obavlja u skladu s odredbama propisa koji donosi ministar, a pregled obavljaju službenici Carinske uprave. Stoga je potrebno nabaviti čitače mikročipova za sve granične prijelaze na kojima je prisutna carina i za to je planirano 300.000,00 kn, što se planira pokriti zajmom Svjetske banke.

Člankom 116. definira se novi sustav naplate pristojbi i naknada za obavljene veterinarske preglede, certificiranje i monitoring rezidua. Na temelju ove odredbe sve naknade ili pristojbe bi se uplaćivale na posebnu stavku državnog proračuna, a onda bi se s te pozicije plaćali svi nastali troškovi.

Člankom 120. ovoga Zakona propisano je da se troškovi uklanjanja lešina goveda, kopitara, svinja, koza i ovaca podmiruju se iz sredstava državnog proračuna, osim:

- pravnim osobama koje se bave organiziranom stočarskom proizvodnjom;
- centrima za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje;
- za uvezene životinje u karanteni;
- pravnim i fizičkim osobama koje se bave prometom životinja, a nemaju vlastitu proizvodnju;
- vlasnicima koji u propisanim rokovima nisu obavili naređene mjere.

Procjenjuje se da će za troškove uklanjanja lešina iz državnog proračuna biti potrebno izdvojiti sredstva u iznosu od 2.000.000,00 kn godišnje.

Članak 137. i 139.

Državni veterinarski inspektori, Službeni veterinari

Za uspostavu službenih kontrola u području zdravlja životinja, dobrobiti životinja, proizvodnje i prometa hrane i hrane za životinje u odnosu na broj farmi i objekata potrebno je u Veterinarskim uredima postaviti 219 službenih veterinara i 57 državnih veterinarskih inspektora. U skladu s važećim propisom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva Sektor veterinarske inspekcije trenutno ima 164 mjesta, od čega su popunjena 92 radna mjesta.

S obzirom na navedeno, za planiranu reorganizaciju sustava veterinarske inspekcije sukladno zakonskom prijedlogu uz sadašnji broj djelatnika predviđen propisom o unutarnjem ustrojstvu potrebno je osigurati sredstva za zapošljavanje još 184 službenih veterinara, kao i sredstva za njihovu kontinuiranu edukaciju i opremu. Navedeni novi djelatnici bili bi raspoređeni u postojećim Ispostavama Veterinarskih ureda županija i Veterinarskom uredu grada Zagreba. Zapošljavanje navedenih djelatnika provodilo bi se u 2007., 2008. i 2009. godini.

Člankom 147. ovoga Zakona propisano je da sve pravne i fizičke osobe u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti te svi ostali obveznici prema ovom Zakonu moraju u elektronskom obliku dostavljati propisane podatke u SREDIŠNJI VETERINARSKI INFORMACIJSKI SUSTAV (SVIS) koji, između ostaloga, sačinjavaju:

- registar veterinarskih inspektora, službenih veterinara i ovlaštenih veterinara,
- registar ovlaštenih veterinarskih organizacija,
- upisnik odobrenih objekata,
- jedinstveni registar domaćih životinja,
- registar farmi,
- program za registraciju veterinarskih lijekova,
- program za prikupljanje i nadzor veterinarskih pristojbi,

- upisnik cijepljenih pasa,
- program za monitoring rezidua,
- program za praćenje, nadzor i izvještavanje o određenim bolestima životinja,
- program za praćenje, nadzor i izvještavanje o zoonozama,
- laboratorijski nalazi i izvještaji,
- izvještaji o obavljanju veterinarske djelatnosti,
- registar veterinarskog zakonodavstva,
- program granične veterinarske inspekcije,
- baza podataka o zdravstvenom statusu životinja.

Iz ove odredbe proizlaze troškovi uspostave SVIS-a, njegovog održavanja, uspostave i održavanja programa za prikupljanje i nadzor veterinarskih pristojbi, programa za praćenje, nadzor i izvještavanje o određenim bolestima životinja, programa za praćenje, nadzor i izvještavanje o zoonozama, te baze podataka o zdravstvenom statusu životinja. Troškovi uspostave SVIS-a iznosili bi oko 10.000 000,00 kn.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Vlada Republike Hrvatske u Nacionalnom programu za usklađivanje s propisima Europske unije odredila je donošenje Zakona o veterinarstvu u prvom kvartalu 2007. godine.

Iz toga razloga predlažemo njegovo donošenje po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O VETERINARSTVU

I. TEMELJNE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje zaštita zdravlja životinja, provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva, unapređivanje reprodukcije životinja, veterinarska zaštita okoliša, službene kontrole i inspekcijski nadzor u području veterinarstva.

(2) Ustroj i provedba zaštite zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva od interesa su za Republiku Hrvatsku.

Značenje pojmova

Članak 2.

Pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. *Certificiranje* – postupak utvrđivanja propisanih uvjeta, na temelju kojeg se potvrđuje certifikat odnosno svjedodžba ili druga veterinarska javna isprava u pisanoj, elektronskoj ili drugoj jednakovrijednoj formi.
2. *Ceritificiranje zdravlja/statusa stada* – potvrđivanje (certificiranje) da je stado slobodno od određene bolesti, na temelju odredaba propisa ili dobrovoljno, prema jasno određenim kriterijima.
3. *Dokumentacijski pregled* – pregled veterinarskih dokumenata (svjedodžbi i certifikata) te bilo kojih drugih dokumenata koji prate pošiljku,
4. *Država odnosno regija podrijetla* – država odnosno regija iz koje potječe životinja ili proizvod.
5. *Epizootiološka cjelina* – epizootiološki povezana skupina životinja koje imaju sličnu vjerojatnost izloženosti određenim patogenim mikroorganizmima, koje dijele zajednički okoliš i na isti su način držane i hranjene.
6. *Epizootiološko područje i epizootiološka jedinica* – epizootiološko područje je područje županije odnosno Grada Zagreba, a epizootiološka jedinica je područje općine, odnosno grada.
7. *Epizootija* - pojava oboljenja ili uginuća većeg broja životinja od neke bolesti, koja je neuobičajena po broju slučajeva, vremenu i mjestu pojavljivanja ili zahvaćenoj vrsti životinja, kao i povećana učestalost oboljenja ili uginuća čiji je uzrok privremeno neutvrđen.
8. *Fizički pregled pošiljke* – pregled životinja, proizvoda životinjskog podrijetla ili hrane za životinje i drugih pošiljaka koji podliježu veterinarskom pregledu, koji može uključivati preglede prijevoznih sredstava, ambalaže, oznaka, organoleptičkih svojstava i temperature, uzorkovanje za analizu i laboratorijsko ispitivanje, te sve druge preglede koji su potrebni radi utvrđivanja ispunjava li pošiljka odnosno proizvodi propisane veterinarske uvjete koji su određeni u pratećim dokumentima.
9. *Granična veterinarska postaja (u daljnjem tekstu: GVP)* – svaka kontrolna točka na granici Republike Hrvatske, određena i odobrena za obavljanje veterinarskih pregleda pošiljaka u skladu s odredbama ovoga Zakona.

10. *Hrana za životinje* – krmiva u prerađenom ili neprerađenom obliku, odobreni dodaci hrani za životinje, premiksi i predsmjese te mješavine krmiva s dopuštenim dodacima hrani za životinje, premiksima i predsmjesama, namijenjeni hranidbi životinja.
11. *Identifikacijski pregled* – veterinarski pregled kojim se utvrđuje usklađenost dokumenata s pošiljkom.
12. *Iskorjenjivanje* – potpuno uništavanje (eliminacija) uzročnika bolesti u stadu, kompartmentu, regiji ili državi.
13. *Izvoz* – iznošenje pošiljaka izvan područja Republike Hrvatske u komercijalne svrhe.
14. *Klaonica* – objekt u kojem se obavlja klanje životinja i klaonička obrada u skladu s odredbama ovoga Zakona.
15. *Kompartiment* – jedan ili više objekata s istim biosigurnosnim uvjetima i istim uvjetima hranidbe i držanja životinja te istim zdravstvenim statusom u odnosu na određene bolesti životinja.
16. *Kućni ljubimci* – životinje koje čovjek drži zbog društva, zaštite i pomoći ili zbog zanimanja za te životinje.
17. *Ministarstvo* – Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva.
18. *Ministar* – ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva.
19. *Mjesto krajnjeg odredišta* – gospodarstvo, objekt ili bilo koji primatelj pošiljke, naveden u dokumentu koji prati pošiljku.
20. *Monitoring* – sustavno praćenje bolesti životinja, onečišćivača i rezidua u vodi i hrani za životinje, izlučevinama i tjelesnim tekućinama životinja, njihovim tkivima i organima te u proizvodima životinjskog podrijetla namijenjenim prehrani ljudi, korištenjem utvrđenih načina odabira uzoraka, određivanja učestalosti uzorkovanja te dijagnostičkih i analitičkih postupaka.
21. *Nekomercijalno kretanje* – kretanje životinja (kućnih ljubimaca i registriranih kopitara) bez neposrednog komercijalnog učinka (npr. sudjelovanje na kulturnim odnosno sportskim priredbama, odmori i izleti sa životinjama), te premještanje proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje bez komercijalne namjene odnosno neposrednog komercijalnog učinka (npr. premještanje hrane za životinje za vlastite potrebe, sakupljanje životinjskih lešina u okviru higijeničarske službe).
22. *Nusproizvodi životinjskog podrijetla* – cijeli životinjski trupovi ili dijelovi trupova te proizvodi životinjskog podrijetla, koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući jajašca, embrije i sjeme.
23. *Odredišna država odnosno regija* – država odnosno regija u kojoj je mjesto krajnjeg odredišta pošiljke.
24. *Osoba odgovorna za pošiljku* – svaka pravna ili fizička osoba odgovorna za pošiljku u skladu s odredbama ovoga Zakona,
25. *Posjednik životinje* – svaka pravna ili fizička osoba koja je kao vlasnik, korisnik ili čuvar izravno odgovorna za zdravlje i dobrobit životinje.
26. *Pošiljka* – životinje, proizvodi životinjskog podrijetla ili hrana za životinje, obuhvaćeni istim propisanim dokumentom, koji se nalaze na istom prijevoznom sredstvu, potječu iz istog mjesta podrijetla i namijenjeni su istom mjestu krajnjeg odredišta.
27. *Premještanje* – svako komercijalno ili nekomercijalno premještanje životinje iz gospodarstva iz kojeg potječe ili nekog drugog mjesta na drugu lokaciju (odredišno mjesto) odnosno otpremanje pošiljaka životinjskog podrijetla i hrane za životinje bez obzira na namjenu.
28. *Prerada nusproizvoda životinjskog podrijetla* – dozvoljeni postupak neškodljivog iskorištenja nusproizvoda životinjskog podrijetla preradom u proizvode namijenjene

hranidbi životinja ili industrijskoj uporabi, koja se obavlja u odobrenim objektima za preradu nusproizvoda.

29. *Proizvodi životinjskog podrijetla* – mesni i riblji proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi, hranidbi životinja, za farmaceutsku uporabu, za industrijsku uporabu, ili uporabu u poljodjelstvu:

a) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi jesu sastavni dijelovi životinjskog tijela u sirovom i prerađenom stanju namijenjeni za prehranu ljudi, mlijeko, jaja i proizvodi od mlijeka i jaja te med (hrana životinjskog podrijetla),

b) meso je bilo koji jestivi dio trupa životinje za klanje i jestivi nusproizvodi klanja,

c) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni hranidbi životinja jesu mesno brašno, riblje brašno, koštano brašno, jetreno brašno, krvno brašno, brašno od perja i drugi proizvodi životinjskog podrijetla kao i hrana za životinje koja sadrži navedene proizvode,

d) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni industrijskoj uporabi jesu sirova koža, krzno, vuna, dlaka, čekinje, perje, papci, kosti, rogovi, krv, crijeva i drugi proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni industrijskoj uporabi,

e) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni farmaceutskoj uporabi jesu organi, žlijezde, životinjsko tkivo i tjelesne tekućine, koji se koriste u pripremi farmaceutskih proizvoda.

30. *Promet* – svako komercijalno premještanje životinja, proizvoda životinjskog podrijetla te hrane za životinje.

31. *Ravnatelj* – ravnatelj Uprave.

32. *Regija* – dio područja države koje, za potrebe kontrole bolesti životinja i kontrole prometa životinja te proizvoda životinjskoga podrijetla, određuje ravnatelj.

33. *Registrirani kopitari* - svi registrirani kopitari koje prati propisana putovnica za kopitare.

34. *Reprodukcijski materijal* – životinjsko sjeme, jajne stanice, zameci te jaja i ikra.

35. *Rezidua* – ostatak tvari s farmakološkim djelovanjem, ostatak njihovih metabolita i drugih tvari koje mogu zaostati u životinjskim tkivima, organima i/ili proizvodima i kao takve mogu biti škodljive za zdravlje ljudi.

36. *Službeni program kontrole* – program koji u svrhu kontrole prenositelja i uzročnika bolesti životinja donosi i čiju provedbu nadzire Uprava, koji se provodi na cijelom području zemlje, regiji ili kompartmentu.

37. *Službeni uzorak* – uzorak uzet prema propisanom postupku tijekom kontrole životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, te provedbe mjera radi zaštite zdravlja životinja te mjera za otkrivanje, sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti.

38. *Stamping-out postupak* – provedba, pod nadzorom Uprave i nakon što je potvrđena bolest, usmrćivanja zaraženih životinja ili životinja sumnjivih da su zaražene, u stadu, na gospodarstvu, epizootiološkoj cjelini, a po potrebi i drugim stadima koja su bila izložena uzročniku bolesti bilo izravnim ili neizravnim kontaktom koji je najvjerojatnije omogućio prijenos uzročnika bolesti. Sve osjetljive cijepljene ili necijepljene životinje u zaraženom stadu, na gospodarstvu, epizootiološkoj cjelini ili drugim mjestima gdje se životinje drže ili uzgajaju moraju biti usmrćene, a njihovi trupovi uništeni na način koji osigurava uništavanje uzročnika bolesti odnosno

- sprječavanje njegovog širenja trupovima ili proizvodima životinjskog podrijetla. Ovaj postupak uključuje i provedbu čišćenja i dezinfekcije.
39. *Uništavanje* – propisani način uništavanja nusproizvoda životinjskog podrijetla u skladu s odredbama ovoga Zakona.
 40. *Unošenje* – fizičko unošenje pošiljaka na područje Republike Hrvatske s namjenom uvoza, provoza ili skladištenja u slobodnim carinskim zonama, slobodnim skladištima, carinskim skladištima i kod registriranih opskrbljivača brodova, kao i unošenje kućnih ljubimaca u svrhu nekomercijalnog prometa.
 41. *Uprava* – Uprava za veterinarstvo; ustrojstvena jedinica Ministarstva koja obavlja poslove službene veterinarske kontrole i nadzora nad provedbom veterinarskih propisa i drugih odgovarajućih standarda i preporuka Svjetske organizacije za zdravlje životinja (u daljnjem tekstu: OIE).
 42. *Uvjeti uvoza* – veterinarski uvjeti određeni posebnim propisima kojima moraju udovoljavati životinje ili proizvodi namijenjeni uvozu.
 43. *Uvjetno grlo* – životinja ili skupina istovrsnih životinja težine 500 kilograma.
 44. *Veterinarska zaštita okoliša* – veterinarska djelatnost u sklopu postupaka i mjera koje se provode tijekom uzgoja, držanja i rukovanja životinjama te životinjskim lešinama i nusproizvodima životinjskog podrijetla, čija je svrha sprječavanje onečišćenja okoliša te očuvanje zdravlja ljudi i životinja.
 45. *Veterinarski pregled* – pregled životinja i proizvoda životinjskog podrijetla te hrane za životinje u svrhu zaštite javnog zdravlja, zdravlja životinja, dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoliša koji obavlja ovlaštena osoba, a može se sastojati od dokumentacijskog, indentifikacijskog i fizičkog pregleda, od kojih je dokumentacijski pregled obavezan.
 46. *Veterinarsko javno zdravstvo* – veterinarska djelatnost zaštite i očuvanja zdravlja ljudi koja se provodi primjenom propisa iz područja zaštite zdravlja životinja i zdravstvenog nadzora hrane.
 47. *Zajednički veterinarski dokument o ulasku (u daljnjem tekstu: ZVDU)* – propisani oblik veterinarske svjedodžbe za pošiljku životinja ili proizvoda, kojom se potvrđuje da je obavljen veterinarski pregled pri unošenju pošiljke na područje Republike Hrvatske i na kojoj su navedeni rezultati pregleda i rješenje graničnog veterinarskog inspektora u odnosu na ispunjavanje uvjeta za uvoz i provoz.
 48. *Zaštita zdravlja životinja* – otkrivanje, nadziranje, zaštita od pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti utvrđenih ovim Zakonom, uključujući suzbijanje bolesti zajedničkih ljudima i životinjama (u daljnjem tekstu: zoonoze), uzgoj životinja određenog genotipa slobodnog od određenih bolesti i zaštita od drugih zaraznih ili nametničkih i organskih bolesti.
 49. *Zdravstveni status* – status stada, gospodarstva, kompartenta, regije ili države u odnosu na određenu bolest životinja, koji se utvrđuje u skladu s jasno određenim kriterijima za svaku posebnu bolest.
 50. *Životinje* – životinje iz porodice kopitara (konji, magarci, mazge, mule i dr.), životinje iz porodice papkara (goveda, ovce, koze, svinje i dr.), perad (kokoši, pure, guske, patke i druge ptice koje su uzgajane ili držane radi proizvodnje mesa, rasplodnih ili konzumnih jaja i drugih proizvoda te divlje ptice za uzgoj i rasplod), ukrasne, strane i divlje ptice i životinje, psi, mačke, kunići, pčele, dudov svilac, ribe, rakovi, žabe, puževi, drugi mekušci, školjkaši, ježinci, kornjače, pijavice, divljač, životinje namijenjene pokusima, životinjsko sjeme, embriji i rasplodna jaja.
 51. *Životinje za klanje* – kopitari, papkari, perad, kunići te uzgojena divljač, meso kojih je namijenjeno za prehranu ljudi.

Veterinarska djelatnost

Članak 3.

(1) Veterinarstvo je, u smislu ovoga Zakona, zaštita i kontrola zdravlja i dobrobiti životinja, suzbijanje zoonoza, osiguravanje zdravstveno ispravnih i neškodljivih proizvoda životinjskoga podrijetla te drugi poslovi veterinarskog javnog zdravstva, promicanje reprodukcije životinja i veterinarska zaštita okoliša (u daljnjem tekstu: veterinarska djelatnost).

(2) Veterinarsku djelatnost iz stavka 1. ovoga članka mogu obavljati fizičke i pravne osobe pod uvjetima i na način propisanim ovim Zakonom.

(3) Pojedine poslove iz stavka 1. ovoga članka mogu obavljati samo pravne osobe koje ispunjavaju posebne uvjete, na temelju ovlasti Uprave (u daljnjem tekstu: ovlaštene veterinarske organizacije).

Članak 4.

(1) Fizičke i pravne osobe koje obavljaju veterinarsku djelatnost obvezne su na zahtjev posjednika životinja pružiti odgovarajuću veterinarsku uslugu.

(2) Posjednici životinja obvezni su provoditi mjere za otkrivanje, sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja na način i u rokovima utvrđenim ovim Zakonom te skrbiti o zdravlju i dobrobiti životinja.

(3) Posjednici životinja i poslovni subjekti, u skladu s odredbama ovoga Zakona, imaju pravo na propisane veterinarske preglede, certificiranje i izdavanje propisanih dokumenata.

(4) Uprava posjednicima životinja i poslovnim subjektima, u skladu s odredbama ovoga Zakona, osigurava provedbu propisanih postupaka registracija odnosno odobravanja.

(5) Uprava mora osiguravati da životinje i proizvodi životinjskog podrijetla koji se stavljaju u promet potječu s gospodarstava odnosno iz objekata u kojima su obavljani propisani veterinarski pregledi.

II. ZAŠTITA ZDRAVLJA ŽIVOTINJA

1. Mjere zaštite zdravlja životinja

Članak 5.

Zaštita zdravlja životinja provodi se radi osiguravanja uzgoja i proizvodnje zdravih životinja, higijenski i zdravstveno ispravnih proizvoda životinjskog podrijetla, zaštite ljudi od zoonoza te osiguranja dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoliša.

Članak 6.

Radi zaštite zdravlja životinja provode se sljedeće mjere:

1. mjere za otkrivanje, nadziranje, sprječavanje pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja, uključujući i zoonoze,
2. zaštita životinja od drugih zaraznih ili nezaraznih bolesti,
3. sprječavanje i otkrivanje onečišćenja životinja i proizvoda životinjskog podrijetla onečišćivačima biološkog i kemijskog podrijetla,
4. liječenje oboljelih životinja, obavljanje kirurških zahvata na životinjama i drugih poslova vezanih uz zdravstvenu zaštitu životinja,
5. osiguravanje razmnožavanja životinja u skladu s biološkim karakteristikama vrsta, sprječavanje poremećaja plodnosti, liječenje neplodnosti životinja, sprječavanje i liječenje uzgojnih bolesti te bolesti podmlatka životinja,
6. uzgoj životinja određenog genotipa radi iskorjenjivanja bolesti,
7. provedba mjera zdravstvene zaštite pri dobivanju i pripremi sjemena za umjetno osjemenjivanje, dobivanju i presađivanju oplodjenih jajnih stanica i embrija, skladištenju i raspodjeli sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplodjenih jajnih stanica i embrija te umjetno osjemenjivanje životinja, sprječavanje i otkrivanje nasljednih bolesti životinja,
8. osiguravanje zoohigijenskih i drugih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta uzgoja i korištenja životinja te očuvanje zdravlja i pravilne hranidbe životinja,
9. veterinarska zaštita dobrobiti životinja,
10. opskrba veterinarskim lijekovima, ljekovitim dodacima i veterinarsko-medicinskim proizvodima pri izravnom pružanju usluga zaštite zdravlja životinja,
11. obavljanje trgovine veterinarskim lijekovima na malo,
12. dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija te radiološka dekontaminacija životinja i proizvoda životinjskog podrijetla, zemljišta, objekata, opreme i drugih predmeta,
13. veterinarska zaštita okoliša u svezi sa zaštitom zdravlja životinja u primjeni veterinarskih farmakoloških sredstava; uzgojem i držanjem životinja i mogućih negativnih utjecaja na okoliš; obradom, preradom, skladištenjem i prometom proizvoda životinjskog podrijetla te uništavanjem nusproizvoda životinjskog podrijetla.
14. veterinarsko-stočarsko prosvjeđivanje.

2. Zaštita životinja od zaraznih ili nametničkih bolesti

a) Zarazne bolesti

Članak 7.

(1) Bolesti životinja čije je sprječavanje i suzbijanje od interesa za Republiku Hrvatsku te radi kojih se provode preventivne mjere, razvrstavaju se prema vrsti zaraze i mjerama potrebnim za njihovo sprječavanje i suzbijanje.

(2) Za određene bolesti životinja može se dobiti zdravstveni status, koji se odnosi na stado, jato, gospodarstvo, kompartment, regiju ili državu.

(3) Statuse koji se odnose na stado, jato ili gospodarstvo, kompartment, regiju ili državu u Republici Hrvatskoj dodjeljuje Uprava.

(4) Zahtjev za priznavanje statusa države Uprava može podnijeti Europskoj komisiji, OIE ili drugoj međunarodnoj organizaciji.

(5) Popis i razvrstavanje bolesti životinja te mjere iz stavka 1. ovoga članka, kao i uvjete za stjecanje statusa iz stavka 3. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 8.

(1) U slučaju pojave bolesti čiji uzrok još nije utvrđen, a koja se brzo širi i može ugroziti zdravlje životinja u Republici Hrvatskoj, ravnatelj može odrediti da se za zaštitu od takve bolesti primjenjuju sve ili pojedine mjere određene člankom 11. ovoga Zakona.

(2) Radi sprječavanja unošenja zaraznih ili nametničkih bolesti iz drugih država ravnatelj može narediti da se određeno granično područje stavi pod pojačani veterinarski nadzor te da se provedu sve ili pojedine mjere iz članka 11. ovoga Zakona.

(3) U slučaju prijema obavijesti o izbijanju bolesti koje se obvezno prijavljuju, nadležni veterinarski inspektor poduzima sve potrebne mjere da se sumnjive pošiljke pretraže i provedu sve potrebne mjere za sprječavanje širenja bolesti.

Članak 9.

(1) Zaraženo područje, u smislu ovoga Zakona, je područje na kojem postoji jedan ili više izvora zaraze.

(2) Ugroženo područje, u smislu ovoga Zakona, je područje koje graniči sa zaraženim područjem.

(3) Zaraženo i ugroženo područje određuje se u skladu s propisima o zaštiti od bolesti životinja.

(4) Ako nije drugačije propisano, veličinu zaraženog i ugroženog područja, ovisno o prirodi bolesti, konfiguraciji terena, biološkim čimbenicima, provedbi mjera kontrole zdravlja životinja, biosigurnosnih mjera i načinu uzgoja životinja, određuje ravnatelj.

Članak 10.

(1) Osobe, koje u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama, moraju biti upoznate s temeljnim znanjima o bolestima životinja, zoonozama, njihovom sprječavanju i prenošenju na ljude te o propisima o zaštiti od bolesti životinja.

(2) Osposobljavanje osoba iz stavka 1. ovoga članka provodi se tečajevima, za koje Uprava donosi program i ovlašćuje izvoditelja.

(3) Uvjete za osposobljavanje iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

(4) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, smatra se da su osobe koje imaju odgovarajuću stručnu školu poljoprivrednog ili veterinarskog smjera dovoljno osposobljene.

b) Mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zaraznih ili nametničkih bolesti životinja

Članak 11.

(1) Radi otkrivanja i sprječavanja pojave zaraznih ili nametničkih bolesti, ovisno o njihovoj naravi i razini opasnosti, ravnatelj može narediti jednu ili više od sljedećih mjera:

1. zaštitna i supresivna cijepljenja,
2. dijagnostičke i druge pretrage,
3. utvrđivanje uzroka oboljenja i uginuća,
4. provedbu epizootiološkog istraživanja,
5. usmrćivanje u dijagnostičke svrhe,
6. usmrćivanje u preventivne svrhe,
7. provedbu stamping-out postupka,
8. laboratorijsku pretragu sirovih koža,
9. laboratorijsku pretragu vode,
10. provedbu posebnih, ciljanih programa nadzora bolesti,
11. zabranu korištenja napoja u hranidbi životinja,
12. zabranu pašnoga držanja domaćih životinja,

13. provedbu pretraživanja divljih životinja,
14. laboratorijsku pretragu hrane za životinje u proizvodnji,
15. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju,
16. provedbu zoohigijenskih, zootehničkih i izolacijskih mjera, te drugih biosigurnosnih mjera na mjestima gdje se životinje drže i/ili uzgajaju,
17. inspekciju životinja i proizvoda životinjskog podrijetla u proizvodnji i prometu,
18. inspekciju životinja na sajmovima, tržnicama, dogonima, izložbama, aukcijama, burzama i sportskim natjecanjima, ili drugim okupljalištima životinja,
19. inspekciju objekata za uzgoj i smještaj životinja,
20. inspekciju sredstava i uvjeta za prijevoz životinja i proizvoda životinjskog podrijetla,
21. inspekciju objekata za klanje životinja, obradu, preradu, skladištenje i promet proizvoda životinjskog podrijetla,
22. sakupljanje i uništavanje nusproizvoda životinjskog podrijetla,
23. inspekciju proizvodnje, prometa, uporabe i skladištenja reprodukcijanskog materijala,
24. posebno označavanje životinja,
25. posebne uvjete, ograničenje ili zabranu uvoza, izvoza i provoza životinja te proizvoda životinjskog podrijetla,
26. zaprečivanje i/ili zabranu premještanja i stavljanja u promet životinja i kretanja ljudi,
27. ograničenje i zabranu stavljanja u promet proizvoda životinjskog podrijetla,
28. inspekciju zdravstvene ispravnosti hrane za životinje u proizvodnji, prometu i uporabi,
29. educiranje posjednika životinja,
30. popis životinja na gospodarstvima, zaraženim ili ugroženim područjima,
31. određivanje načina držanja životinja na gospodarstvima te postupanje s divljim životinjama.

(2) U slučaju potrebe, osim mjera iz stavka 1. ovoga članka, ravnatelj može narediti i druge odgovarajuće mjere te uvjete i način njihovog provođenja.

Članak 12.

- (1) Mjere za otkrivanje, sprječavanje i nadziranje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja utvrđenih ovim Zakonom, u skladu s epizootiološkim stanjem i razinom ugroženosti, krajem svake tekuće godine za sljedeću godinu, naređuje ministar.
- (2) Naredbom iz stavka 1. ovoga članka određuju se rokovi i način osiguranja sredstava i plaćanja troškova u provedbi naređenih mjera.
- (3) Posjednik životinje snosi troškove zaštitnih cijepljenja i dijagnostičkih pretraga te sve druge troškove u svezi s provođenjem naređenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, ako se ti troškovi ne podmiruju iz državnog proračuna ili drugih izvora.
- (4) Ministarstvo raspisuje natječaj za prijedloge programa praćenja, kontrole i iskorjenjivanja određenih zaraznih i nametničkih bolesti.
- (5) Postupak natječaja provodi povjerenstvo od tri člana koje imenuje ministar na prijedlog ravnatelja.
- (6) Odluku o prihvaćanju programa iz stavka 4. ovoga članka donosi ministar, na prijedlog povjerenstva iz stavka 5. ovoga članka.

c) Prijava zaraznih ili nametničkih bolesti

Članak 13.

- (1) Ako se pojavi zarazna ili nametnička bolest ili znaci na temelju kojih se može posumnjati da je životinja oboljela ili uginula od zarazne ili nametničke bolesti, posjednik životinje mora navedeni slučaj odmah prijaviti veterinaru veterinarske organizacije, privatne prakse ili veterinarskom uredu.
- (2) Posjednik životinje mora odmah ograničiti kretanje životinji za koju posumnja da je oboljela od zarazne ili nametničke bolesti, ili spriječiti doticaj ljudi i životinja s oboljelom životinjom ili lešinom do veterinarskog pregleda te nakon pregleda provesti naređene ili propisane mjere.

Članak 14.

- (1) Smatra se da postoji sumnja na zaraznu ili nametničku bolest kada se u stadu, jatu, dvorištu, gospodarstvu ili drugom mjestu i prostoru gdje životinje privremeno ili stalno borave, pojave dva i više oboljenja ili uginuća s jednakim ili sličnim znacima, ili kada životinja naglo ugine bez vidljivog uzroka, ili tijekom laboratorijske pretrage, klinička slika bolesti ili epizootiološke okolnosti opravdavaju postavljanje sumnje na zaraznu ili nametničku bolest.

(2) Ovlašteni veterinar koji posumnja na zaraznu ili nametničku bolest mora posjedniku narediti propisane veterinarske mjere, o tome propisanim načinom obavijestiti nadležni veterinarski ured te naređene mjere upisati u propisanu evidenciju koja se vodi na gospodarstvu.

(3) Svaki veterinarski djelatnik mora poduzeti sve potrebne mjere da sam ne predstavlja rizik za širenje uzročnika bolesti.

(4) Naređene mjere iz stavka 2. ovoga članka za posjednika životinja su obvezujuće.

(5) Svaki veterinarski djelatnik mora po saznanju ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji, odnosno nadležnom veterinarskom uredu, prijaviti pojavu sumnje na zaraznu ili nametničku bolest životinja.

Članak 15.

(1) Veterinarske organizacije ili ambulante veterinarske prakse dužne su, ukoliko se pojavi sumnja na zaraznu ili nametničku bolest, a po nalogu državnog veterinarskog inspektora:

1. utvrditi postoji li sumnja na zaraznu ili nametničku bolest,

2. odmah provesti odgovarajuće mjere za sprječavanje širenja zarazne ili nametničke bolesti, koje je posjednik životinje obvezan odmah provoditi,

3. u slučaju sumnje na zaraznu bolest, uzeti odgovarajući dijagnostički materijal i dostaviti ga na pretragu u Hrvatski veterinarski institut, njegovu najbližu područnu jedinicu ili drugi laboratorij u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala radi utvrđivanja uzročnika zaraznih ili nametničkih bolesti, po propisanim metodama, obavlja Hrvatski veterinarski institut i drugi laboratoriji koje za to ovlasti ministar.

(3) Za pojedine bolesti životinja ministar određuje nacionalne referentne laboratorije.

(4) Dužnosti i zadaće nacionalnih referentnih laboratorija, laboratorijske testove te način uzimanja i slanja dijagnostičkog materijala na pretrage iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar.

(5) Popis nacionalnih referentnih laboratorija te ovlaštenih laboratorija iz stavka 2. ovoga članka vodi Uprava, a objavljuju se u Narodnim novinama.

(6) Za poslove iz stavka 1. i 2. ovoga članka plaća se naknada sa posebne pozicije državnog proračuna za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja.

Članak 16.

(1) Kada se utvrdi zarazna ili nametnička bolest ili postavi sumnja na pojedinu bolest iz članka 7. ovoga Zakona, nadležni veterinarski ured mora sumnju, odnosno utvrđenu bolest prijaviti na propisani način Upravi.

(2) O pojavi zarazne ili nametničke bolesti ili sumnje iz stavka 1. ovoga članka nadležni veterinarski ured mora na svom području izvijestiti pravne i fizičke osobe koje obavljaju veterinarsku djelatnost te nadležnu veterinarsku službu Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske.

(3) U slučaju pojave zoonoze nadležni veterinarski ured mora izvijestiti i nadležno tijelo za poslove zdravstva.

d) Suzbijanje zaraznih ili nametničkih bolesti

Članak 17.

(1) Kad se utvrdi bolest i u vremenu trajanja opasnosti, službeni veterinar, ovisno o bolesti, naređuje propisane mjere o kojima izvještava propisanim načinom.

(2) Smatra se da je bolest prestala kad nakon liječenja i ozdravljenja, usmrćenja, klanja ili uginuća posljednje oboljele životinje i nakon provedbe završne dezinfekcije, odnosno dezinsekcije i deratizacije, protekne najduže vrijeme inkubacije za tu zaraznu bolest.

(3) Mjere za utvrđivanje, suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti životinja iz članka 7. ovoga Zakona te uvjete za prestanak važenja mjera te način izvještavanja propisuje ministar.

Članak 18.

(1) Kad se utvrdi zarazna ili nametnička bolest i dok traje opasnost od bolesti iz članka 17. ovoga Zakona, ovisno o razini opasnosti i naravi bolesti, nadležni veterinarski inspektor može odrediti jednu ili više od sljedećih mjera:

1. izdvajanje i odvojeno držanje oboljele od zdravih životinja,
2. zabranu ili ograničenje stavljanja u promet i/ili premještanja životinja,
3. zabranu održavanja stočnih sajмова, izložbi, sportskih natjecanja i drugih javnih smotri, zabranu rada tržnica, dogona i drugih okupljališta životinja,
4. obavljanje trgovine životinjama na drugim mjestima,
5. zabranu ili ograničenje trgovine proizvoda životinjskog podrijetla, hrane za životinje i drugih predmeta kojima se može prenijeti bolest,
6. zabranu korištenja napoja u hranidbi životinja,
7. zabranu klanja kopitara, papkara, peradi, kunića i divljači iz uzgoja,

8. zabranu, ograničenje ili povećani odstrel divljači,
9. usmrćivanje ili u određenim slučajevima klanje oboljele i na zarazu sumnjive životinje,
10. usmrćivanje ili u određenim slučajevima klanje životinja u svrhu zaštite dobrobiti životinja,
10. popis životinja na gospodarstvu ili drugom mjestu gdje se drže ili uzgajaju, a prema potrebi njihovo posebno označavanje,
11. zabranu ili ograničenje proizvodnje životinja na određeno vrijeme,
12. liječenje, zaštitno ili supresivno cijepljenje i dijagnostičku pretragu,
13. ograničenje kretanja osoba koje dolaze u doticaj sa zaraženom ili na zarazu sumnjivom životinjom te proizvodima koji potječu od takve životinje,
14. zabranu ulaska i izlaska ljudi i životinja sa i na zaraženo, ugroženo ili na zarazu sumnjivo područje,
15. kastraciju oboljele životinje,
16. obvezno umjetno osjemenjivanje i zabranu prirodnog pripusta,
17. kontamaciju i uništavanje lešina pasa i mačaka lualica,
18. zabranu selidbe i trgovine pčelinjih zajednica,
19. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju predmeta, opreme, objekata, prijevoznih sredstava te drugih mjesta, područja i površina na kojima je boravila zaražena ili na zarazu sumnjiva životinja ili su bili smješteni proizvodi podrijetlom od takovih životinja, postavljanje dezobarijera,
20. zabranu izdavanja svjedodžbi o zdravstvenom stanju i podrijetlu životinja i potvrda o zdravstvenoj ispravnosti proizvoda te drugih isprava propisanih odredbama ovoga Zakona,
21. sustavno suzbijanje prijenosnika bolesti,
22. osiguranje i održavanje higijenskih uvjeta u objektima za uzgoj i proizvodnju životinja, objektima za proizvodnju, preradu, skladištenje i trgovinu proizvoda životinjskog podrijetla te prijevoznim sredstvima,
23. obvezno čuvanje životinja na ispaši ili žirenju, odnosno zabranu ispaše ili žirenja na zaraženom, ugroženom ili na zarazu sumnjivom području,
24. u slučaju pojave pojedinih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, nadležni veterinarski inspektor može narediti privremenu zabranu rada u objektima u kojima se proizvode, prerađuju, skladište i stavljaju u promet proizvodi životinjskog podrijetla.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se narediti i u slučaju neposredne opasnosti od zarazne ili nametničke bolesti.

(3) U slučajevima posebnih okolnosti, elementarnih nepogoda ili epizootija većih razmjera, ministar može narediti i druge mjere i postupke koji nisu propisani odredbama ovoga Zakona, radi suzbijanja i iskorjenjivanja bolesti.

(4) Uprava izrađuje krizne planove koji detaljno opisuju organizaciju i način provedbe mjera za suzbijanje pojedinih bolesti životinja, te koordinira i nadzire njihovu provedbu.

(5) Sredstva za nabavku i uskladištenje te nadopunjavanje minimalno potrebne opreme za krizne stožere, osnovane za provedbu kriznih planova iz stavka 4. ovoga članka, osiguravaju se u državnom proračunu.

(6) Uprava priprema i koordinira vježbe simulacije izbijanja pojedinih bolesti, radi provjere kriznih planova iz stavka 4. ovoga članka.

(7) Uprava izrađuje i organizira provedbu Plana edukacije za otkrivanje, praćenje, suzbijanje i iskorjenjivanje pojedinih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona.

e) Izvješćivanje

Članak 19.

(1) Uprava prati pojave i kretanja zaraznih ili nametničkih bolesti životinja na području Republike Hrvatske i u drugim državama, o čemu daje redovita izvješća.

(2) Uprava mora na propisani način prijaviti pojavu međunarodno obvezno prijavljive bolesti Europskoj komisiji i OIE.

(3) U slučajevima kad radi bolesti postoji ozbiljan rizik za zdravlje ljudi ili životinja, o pojavi i opasnosti Uprava mora obavijestiti i javnost, tijela državne uprave nadležna za zdravstvo, za stočarstvo, za zaštitu okoliša i tijelo nadležno za zaštitu i spašavanje, te ih upoznati s najvažnijim mjerama za sprječavanje bolesti.

(4) Način praćenja i izvješćivanja o pojavi zaraznih ili nametničkih bolesti životinja propisuje ministar.

f) Osiguranje cjepiva

Članak 20.

(1) Vrste i količine cjepiva koje je potrebno osigurati za sprječavanje pojedinih bolesti, kao i veterinarske organizacije koje su ga dužne nabaviti i uskladištiti, određuje ravnatelj.

(2) Sredstva za nabavku, uskladištenje i kontrolu imunogenosti cjepiva iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu.

(3) Zahtjev za pristup bankama cjepiva Europske unije i drugih relevantnih međunarodnih organizacija podnosi ravnatelj.

g) Osiguranje ljudskih i materijalnih resursa

Članak 21.

Kad se pojavi zarazna ili nametnička bolest koja se brzo širi i koja može nanijeti veliku gospodarsku štetu, kao i u slučajevima ugroženosti od pojave ili pojave pojedine bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, nadležni veterinarski ured dužan je odrediti skupine veterinarskih djelatnika, radi provođenja mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti, a ovisno o razini ugroženosti može zatražiti i sudjelovanje civilne zaštite.

Članak 22.

Radi onemogućavanja unošenja, širenja i poduzimanja mjera suzbijanja određenih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, ministar može, na prijedlog ravnatelja, zatražiti da Vlada Republike Hrvatske odredi način sudjelovanja ustrojstvenih jedinica Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske u provođenju mjera ograničenja ili zabrane kretanja osoba i životinja za određena područja, a po potrebi i dijelova granice Republike Hrvatske.

Članak 23.

(1) Kada na zaraženom ili ugroženom području nema dovoljan broj veterinaru za uspješno suzbijanje bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, ravnatelj može s drugih područja odrediti potrebit broj veterinaru i drugih djelatnika te ih uputiti na zaraženo ili ugroženo područje.

(2) Veterinari i drugi djelatnici dužni su odazvati se pozivu i sudjelovati u radu skupina u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ukoliko su osobe iz stavka 2. ovoga članka u radnom odnosu, imaju pravo na naknadu plaće za vrijeme odsutnosti s rada.

(4) Osobe iz stavka 2. ovoga članka koje nisu u radnom odnosu imaju pravo na nagradu, čiju visinu propisuje ministar.

(5) Sredstva za isplatu naknada iz stavaka 3. i 4. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu.

Članak 24.

Službene osobe nadležne policijske uprave na zaraženom ili ugroženom području, u granicama svojih ovlasti, pružaju nadležnom veterinarskom uredu, na njegov zahtjev, pomoć pri zaprečavanju zaraženih mjesta i područja, ograničenju prometa životinja, zabrani kretanja životinja i osoba na zaraženom području, kao i pri provedbi drugih mjera za zaštitu zdravlja životinja od zaraznih ili nametničkih bolesti.

Članak 25.

Veterinarska služba Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske poduzima mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja koje služe potrebama Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske, a o pojavi zarazne bolesti, poduzetim mjerama i prestanku bolesti izvješćuje nadležni veterinarski ured.

h) Štete

Članak 26.

(1) Mjere usmrćivanja ili u određenim slučajevima prisilnog klanja zaraženih ili na zaraznu bolest sumnjivih životinja kao i slučajevima zaštite dobrobiti životinja te uništavanje kontaminiranih predmeta naređuje se, kad se zarazna bolest ne može uspješno i bez opasnosti od njenog širenja suzbiti primjenom drugih mjera određenih ovim Zakonom ili kad primjena drugih mjera za njezino suzbijanje nema gospodarskog opravdanja.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka naređuje ravnatelj ili veterinarski inspektor kojeg za to ovlasti ravnatelj.

Članak 27.

(1) Za životinju koja je usmrćena, zaklana ili uginula zbog provedbe naređene mjere, kao i za predmete oštećene ili uništene zbog provedbe naređenih mjera iz članka 26. ovoga Zakona, posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta ima pravo na naknadu, u visini tržišne cijene na dan provođenja mjere.

(2) Procjenu vrijednosti životinje odnosno predmeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje povjerenstvo koje osniva ravnatelj, u čijem sastavu mora obvezno biti nadležni veterinarski inspektor.

(3) Rješenje o pravu na naknadu štete i visini štete donosi ravnatelj na prijedlog povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka, u roku od 60 dana, a isplata mora uslijediti najkasnije u roku od 90 dana od dana provedene mjere.

Članak 28.

Posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta nema pravo na naknadu štete iz članka 27. ovoga Zakona:

1. ako pojavu bolesti nije odmah prijavio i sa životinjom postupio na način propisan odredbama članka 13. te odredbama provedbenog propisa iz članka 19. stavka 4. ovoga Zakona,

2. ako nije poduzeo propisane ili naređene mjere za sprječavanje i suzbijanje zarazne ili nametničke bolesti propisane ovim Zakonom,

3. ako dopremi životinju iz nezaraženog u zaraženo ili ugroženo područje ili iz zaraženog i ugroženog u nezaraženo područje,

4. ako promet životinja obavlja suprotno odredbama ovoga Zakona,
5. ako se bolest životinja pojavila kod uvoza ili za vrijeme trajanja karantene uvezene životinje,
6. ako se bolest životinja pojavila za vrijeme pašarenja i žirenja na zabranjenim površinama, odnosno ako se bolest pojavila zbog nepoštivanja naređene mjere obveznog čuvanja životinja na ispaši ili žirenju,
7. za psa usmrćenog u tijeku provođenja mjera iz članka 37. stavka 7. ovoga Zakona,
8. ako je kod pčela oboljelih od američke gnjiloće tijekom bolesti stariji od dva mjeseca.

i) Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti

Članak 29.

(1) Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti provodi se:

1. poduzimanjem mjera propisanih odredbama ovoga Zakona,
2. primjenom znanstveno utvrđenih spoznaja i praktično provjerenih vještina u ustanovljavanju, liječenju i suzbijanju bolesti.

(2) Pod drugim bolestima životinja podrazumijevaju se sve ostale zarazne ili nametničke bolesti životinja, te organske bolesti koje ugrožavaju zdravlje životinja i posredno, preko proizvoda životinjskog podrijetla, i zdravlje ljudi.

III. REPRODUKCIJA ŽIVOTINJA

Članak 30.

(1) Rasplodna grla, sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplodene jajne stanice moraju biti slobodni od zaraznih i nametničkih bolesti utvrđenih odredbama ovoga Zakona.

(2) Muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i grla za prirodni pripust te plotkinje za proizvodnju oplodjenih jajnih stanica, mogu se koristiti samo ako su na temelju provedenih mjera u skladu s odredbama ovoga Zakona slobodni od zaraznih ili nametničkih bolesti.

(3) Sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplodene jajne stanice moraju udovoljavati propisanim uvjetima glede polučivanja, pripreme i razrjeđivanja, zdravstvene ispravnosti i biološke kakvoće te biti označeni na propisani način.

(4) Uvjete iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 31.

(1) Objekti za poslovanje s reprodukcijom materijalom moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

- (2) Rješenje o udovoljavanju objekata iz stavka 1. ovoga članka propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva.
- (3) Upisnik odobrenih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava.
- (4) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz stavka 1. ovoga članka, te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga članka, propisuje ministar.
- (5) Timovi za embriotransfer moraju udovoljavati propisanim uvjetima.
- (6) Rješenje o odobravanju timova iz stavka 5. ovoga članka donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva.
- (7) Upisnik odobrenih timova iz stavka 5. ovoga članka vodi Uprava.
- (8) Uvjete za odobravanje i registraciju timova za embriotransfer te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 7. ovoga članka propisuje ministar.

IV. OBJEKTI ZA TRGOVINU I OKUPLJANJE ŽIVOTINJA

Članak 32.

- (1) Objekti i mjesta za sajmove, tržnice, mjesta za održavanje dražbi i druga mjesta za trgovinu životinjama, izložbe i sportska natjecanja te javne smotre, moraju biti pod kontrolom i nadzorom veterinarske inspekcije i udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.
- (2) U objekte i na mjesta iz stavka 1. ovoga članka smiju se dopreмати samo zdrave životinje.
- (3) Uvjete kojima moraju udovoljavati objekti i mjesta iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 33.

Izložbe, sportska natjecanja, zoološki vrtovi, cirkusi i druge priredbe sa životinjama te trgovina životinja i proizvoda životinjskog podrijetla izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih odredbama ovoga Zakona, mogu se održavati samo na temelju prethodne veterinarsko-zdravstvene suglasnosti nadležnog veterinarskog ureda.

V. DEZINFEKCIJA, DEZINSEKCIJA I DERATIZACIJA

Članak 34.

- (1) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavlja se na svim objektima, prostorima, prijevoznim sredstvima, na opremi i predmetima koji podliježu nadzoru veterinarske inspekcije, te objektima, pašnjačkim i drugim površinama gdje životinje povremeno ili stalno borave ili se kreću.

(2) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavlja se radi sprječavanja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja i zoonoza, zaštite zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, te veterinarske zaštite okoliša od onečišćenja patogenim mikroorganizmima i parazitima.

(3) Sredstva za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju moraju se koristiti na način da ne onečišćuju okoliš.

(4) Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju iz stavka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada je obvezna na temelju odredaba ovoga Zakona odnosno naređena od strane veterinarskog inspektora, obavljaju ovlaštene veterinarske organizacije, pod uvjetima i na način koje propisuje ministar.

(5) Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju mogu obavljati i druge pravne i fizičke osobe, osim u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka, pod uvjetima koje propisuje ministar.

(6) Ravnatelj utvrđuje rješenjem jesu li ispunjeni propisani uvjeti iz stavka 4. i 5. ovoga članka.

(7) Popis osoba iz stavka 4. i 5. ovoga članka objavljuje se u Narodnim novinama.

VI. OZNAČAVANJE I REGISTRACIJA ŽIVOTINJA

a) Označavanje, goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara

Članak 35.

(1) Goveda, ovce, koze i svinje podliježu obveznom označavanju koje provode posjednici životinja, ovlaštene veterinarske organizacije i veterinarska služba, u skladu s propisanim uvjetima iz stavka 9. ovoga članka.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka, označavanje uzgojno valjanih životinja, u skladu s propisanim uvjetima iz stavka 9. ovoga članka, obavlja Hrvatski stočarski centar.

(3) Kopitari podliježu obveznom označavanju koje provode ovlaštene uzgojne organizacije, ovlaštene ergele i Hrvatski stočarski centar.

(4) U slučaju potrebe otkrivanja, sprječavanja i suzbijanja zaraznih i nametničkih bolesti te kontrole prometa životinja, ravnatelj može narediti obvezno označavanje i drugih vrsta domaćih životinja.

(5) Posjednik životinja odgovoran je da su životinje propisanim načinom označene i registrirane.

(6) Posjednik životinja mora voditi propisane evidencije i registre te osigurati sljedivost životinja kod premještanja.

(7) Kod premještanja životinje moraju pratiti propisani dokumenti.

(8) Troškove označavanja životinja snosi njihov posjednik.

(9) Oblik i sadržaj obvezne oznake za označavanje životinja, način i postupak označavanja, način vođenja evidencije i oblik obrazaca, te način postupanja s markicama uginulih, usmrćenih ili zaklanih životinja propisuje ministar.

(10) Jedinostveni registar domaćih životinja vodi i za upravljanje njime odgovorna je Uprava.

(11) Obavljanje poslova vođenja Jedinostvenog registra domaćih životinja Uprava povjerava Hrvatskom stočarskom centru s kojim zaključuje ugovor.

(12) Ugovor iz stavka 11. ovoga Zakona prestaje protekom vremena na koji je sklopljen, otkazom ili raskidom, a Uprava može i prije isteka roka otkazati ugovor, ako utvrdi da ovlaštena osoba ne obavlja ili nepotpuno obavlja povjerene poslove, odnosno obavlja povjerene poslove protivno ugovornim odredbama.

(13) Uvjete kojima mora udovoljavati ovlaštena osoba za obavljanje povjerenih poslova iz stavka 11. ovoga članka, propisuje ministar.

b) Mjere službenog veterinaru u označavanju životinja

Članak 36.

(1) Ako službeni veterinar utvrdi nepravilnosti u označavanju goveda na gospodarstvu, ima pravo i obvezu, u skladu s posebnim propisima, narediti:

1. zabranu premještanja svih životinja iz gospodarstva ili uvođenja životinja u gospodarstvo; i/ili
2. usmrćivanje životinje i uništavanje lešine.

(2) Mjere koje provodi službeni veterinar u slučaju kada se utvrde nepravilnosti u označavanju drugih vrsta životinja, propisuje ministar.

c) Označavanje pasa

Članak 37.

(1) Svi psi moraju biti označeni na propisani način.

(2) Svi označeni psi moraju biti upisani u upisnik pasa a posjednik mora posjedovati propisanu ispravu o upisu i cijepljenju psa protiv bjesnoće.

(3) Cijepljenje pasa, vođenje upisnika pasa te izdavanje propisane isprave obveza je ovlaštene pravne ili fizičke osobe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(4) Središnji upisnik pasa vodi Uprava.

(5) Za troškove upisa pasa, obveznog označavanja pasa i izdavanja službenih isprava posjednik plaća naknadu u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(6) Posjednik psa obavezan je prijaviti nabavu, odnosno odjaviti psa u slučaju svakog gubitka posjeda životinje (nestanka, prodaje, darovanja, uginuća), u roku od 14 dana od nastalog događaja, pravnoj ili fizičkoj osobi ovlaštenoj za upisivanje u središnji upisnik pasa.

(7) Psi nad kojima nisu provedene propisane mjere iz stavka 3. ovoga članka smještaju se u sklonište na teret posjednika, odnosno jedinice lokalne samouprave ukoliko posjednik nije poznat, a usmrćuju se u skladu s odredbama posebnog propisa o zaštiti životinja.

(8) Sadržaj i oblik upisnika pasa te isprave o obveznom upisu i provedenim mjerama, uvjete i način označavanja kao i oblik obvezne oznake za pse, propisuje ministar.

VII. REGISTRACIJA I ODOBRAVANJE FARMI, PRIJEVOZNICI ŽIVOTINJA, SABIRNI CENTRI, SAJMOVI I TRGOVCI ŽIVOTINJAMA

Članak 38.

(1) Farme papkara i kopitara veće od 20 uvjetnih grla, peradi i kunića veće od 10 uvjetnih grla, valionice, farme za uzgoj divljači, objekti za uzgoj riba i školjkaša, drugi objekti akvakulture te objekti određeni provedbenim propisom iz stavka 5. ovoga članka moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim i zoohigijenskim uvjetima.

(2) Rješenje o udovoljavanju objekata iz stavka 1. ovoga članka propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i određivanju veterinarskoga kontrolnog broja objekta, na prijedlog stručnog povjerenstva kojeg osniva, donosi ravnatelj.

(3) Svi objekti iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na broj uvjetnih grla, upisuju se u Registar farmi koji je sastavni dio Jedinственog registra domaćih životinja.

(4) Prijevoznici životinja, sabirni centri, sajmovi i trgovci životinjama moraju udovoljavati propisanim uvjetima te, na temelju rješenja ravnatelja, biti registrirani ili odobreni te upisani u upisnike koje vodi Uprava.

(5) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz stavka 1. i 4. ovoga članka te sadržaj, oblik i način vođenja registra i upisnika iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, propisuje ministar.

VIII. HRANA ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA

Registracija objekata

Članak 39.

Svi objekti u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla moraju biti registrirani od Ministarstva, u skladu s nadležnosti propisanom odredbama Zakona o hrani, osim objekata odobrenih u skladu s odredbom članka 40. ovoga Zakona.

Odobravanje objekata

Članak 40.

Objekti u kojima se proizvodi, prerađuje i skladišti hrana životinjskog podrijetla, utvrđeni posebnim propisom koji uređuje posebna pravila o higijeni hrane životinjskog podrijetla kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom, moraju biti odobreni od Ministarstva u skladu s odredbama Zakona o hrani.

Službena kontrola zdravstvene ispravnosti i higijene hrane životinjskog podrijetla

Članak 41.

(1) Inspekcijski nadzor u svrhu službene kontrole zdravstvene ispravnosti i higijene hrane životinjskog podrijetla provode veterinarski inspektori i službeni veterinari.

(2) Inspekcijski nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s odredbama ovoga Zakona, Zakona o hrani te drugih posebnih propisa ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Kontrolna tijela

Članak 42.

(1) Uprava može povjeriti pojedine poslove službenih kontrola hrane životinjskog podrijetla veterinarskim organizacijama kao kontrolnim tijelima.

(2) Kontrolna tijela iz stavka 1. ovoga članka:

- moraju biti nepristrana i ne smiju biti ni u kakvom sukobu interesa u svezi povjerenih poslova;
- moraju biti akreditirana u skladu s hrvatskim normama.

(3) Uprava s kontrolnim tijelom zaključuje ugovor o povjeravanju poslova na vrijeme od 5 godina.

(4) Uprava provodi inspekcijski nadzor, odnosno, organizira reviziju rada kontrolnih tijela.

(5) U slučaju da nadzorom odnosno revizijom utvrdi da kontrolna tijela ne izvršavaju ugovorne obveze, Uprava može raskinuti ugovor o povjeravanju poslova, a ako kontrolna tijela ne poduzmu odgovarajuće i pravovremene korekcije, ugovor se može raskinuti bez otkaznog roka.

(6) Uvjete kojima moraju udovoljavati kontrolna tijela, popis poslova koji im se mogu povjeriti i postupak povjeravanja poslova propisuje ministar.

Članak 43.

(1) Službena kontrola provodi se u svim fazama proizvodnje, prerade, skladištenja i distribucije hrane životinjskog podrijetla, na životinjama i proizvodima. Navedena kontrola obuhvaća kontrole subjekata u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla, uporabu hrane životinjskog podrijetla, skladišta hrane životinjskog podrijetla, svih procesa, materijala, tvari, aktivnosti ili postupaka, uključujući i prijevoz koji se odnosi na hranu.

(2) Službene kontrole/inspekcijski nadzor provodi se bez prethodne najave, osim u slučajevima kad se provode revizije, kad je potrebno prethodno obavijestiti subjekt u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla.

Članak 44.

Službene kontrole subjekata u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla provode se u skladu s godišnjim i višegodišnjim programom provođenja službenih kontrola.

IX. HRANA ZA ŽIVOTINJE

Članak 45.

(1) Objekte u poslovanju s hranom za životinje odobrava Ministarstvo, u skladu s odredbama Zakona o hrani.

(2) Objekti u kojima posluju subjekti u poslovanju s hranom za životinje, koji ne podliježu odobrenju iz stavka 1. ovoga članka, moraju biti registrirani u skladu s odredbama Zakona o hrani.

X. KOŽE

Članak 46.

(1) Objekti u kojima se obavlja djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerade i skladištenja kože i krzna, sirove kože kopitara i papkara zaklanih bez veterinarskog pregleda te sirove kože uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzrok uginuća, moraju skladištiti u posebnim prostorijama.

(2) Goveđe, ovčje i kozje kože te kože kopitara iz stavka 1. ovoga članka, osim telećih, janjećih, jarećih i ždrebećih koža, zabranjeno je stavljati u promet prije obavljene laboratorijske pretrage na bedrenicu.

(3) U objektima iz stavka 1. ovoga članka kože i krzna moraju se označiti te voditi evidencija o podrijetlu otkupljenih koža i krzna.

(4) Način vođenja evidencije i označavanje iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.

(5) Veterinarsko – zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti za sakupljanje, konzerviranje, skladištenje ili preradu sirove kože i krzna propisuje ministar, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za zaštitu okoliša.

Članak 47.

(1) Rješenje o udovoljavanju objekata iz članka 46. ovoga Zakona propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, kojim se određuje veterinarski kontrolni broj objekta, na prijedlog stručnog povjerenstva kojeg osniva donosi ravnatelj.

(2) Upisnik odobrenih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava.

XI. POSTUPANJE S NUSPROIZVODIMA ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA KOJI NISU ZA PREHRANU LJUDI

Članak 48.

(1) Životinjske lešine i nusproizvodi životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi moraju se uništiti na propisani način, kako se ne bi ugrozilo zdravlje ljudi i životinja te okoliš.

(2) Uvjete kojima moraju udovoljavati objekti za obradu, preradu i uskladištenje neprerađenih i prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi propisuje ministar.

(3) Uvjete kojima moraju udovoljavati pravne i fizičke osobe koje se bave sakupljanjem i prijevozom neprerađenih i prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi propisuje ministar.

(4) Objekti iz stavka 2. i 3. ovoga članka, na temelju rješenja ravnatelja, upisuju se u upisnike koje vodi Uprava.

Članak 49.

(1) Za obavljeno sakupljanje i uništavanje iz članka 48. ovoga Zakona plaća se naknada.

(2) Visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 50.

(1) Korisnici objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona, kao i tržnice i druga mjesta na kojima nastaju nusproizvodi životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi moraju osigurati njihovo privremeno čuvanje u propisanim uvjetima i otpremu na toplinsku preradu na način koji propisuje ministar.

(2) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju poslove sakupljanja i prijevoza moraju osigurati redovito i cjelovito preuzimanje i prijevoz životinjskih lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi iz sabirališta i objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona.

Članak 51.

- (1) Poslovi sakupljanja i toplinske prerade nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona obavljaju se na temelju stečene koncesije.
- (2) Koncesija iz stavka 1. ovoga članka može se dodijeliti domaćoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja ispunjava tehničke, stručne i organizacijske uvjete za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Odluku o raspisivanju javnog natječaja donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.
- (4) Postupak natječaja provodi povjerenstvo od tri člana i tajnika koje imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.
- (5) Odluku o koncesiji donosi Vlada Republike Hrvatske na temelju provedenoga javnog natječaja.
- (6) Stručne poslove oko pripreme odluke o koncesiji i nadzor nad ostvarivanjem koncesije obavlja Ministarstvo.
- (7) Ugovor o koncesiji sklapa ministar i podnositelj ponude na vrijeme od 10 godina.
- (8) Ugovorno plaćanje naknade za koncesiju prihod je državnog proračuna.
- (9) Tehničke, stručne i organizacijske uvjete iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

Higijeničarska služba

Članak 52.

- (1) Jedinice lokalne samouprave i Grad Zagreb moraju osigurati higijeničarsku službu za sakupljanje s javnih površina životinjskih lešina radi njihovog uništavanja, osim iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona.
- (2) Jedinice lokalne samouprave koje nisu osigurale higijeničarsku službu na njihovom području snose troškove za prijevoz i uništavanje životinjskih lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi, osim:
 - iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona,
 - u slučaju iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona.

XII. CERTIFICIRANJE I VETERINARSKI PREGLEDI

1. Certificiranje

Članak 53.

- (1) U postupku certificiranja provjerava se jesu li obavljene propisane pretrage i ispunjavaju li pošiljke životinja odnosno proizvodi propisane uvjete.
- (2) Međunarodnom svjedodžbom o zdravlju, odnosno zdravstvenoj ispravnosti pošiljke (u daljnjem tekstu: certifikat) potvrđuje se da je na mjestu izvora pošiljke obavljen propisani veterinarski pregled i da su ispunjena jamstva navedena u certifikatu.
- (3) Postupak certificiranja obavlja i certifikat potvrđuje službeni veterinar.
- (4) Izvoznik:
 - osigurava sadržaj obrasca certifikata i u elektroničkom obliku ga dostavlja Upravi,
 - je odgovoran da je oblik odnosno sadržaj certifikata odgovarajući za odnosnu pošiljku i odredišnu državu. Oblik odnosno sadržaj obrazaca certifikata određeni su propisima odredišne države,
 - je dužan unaprijed najaviti otpremu pošiljke.
- (5) Uprava provjerava mogu li se uvjeti traženi u certifikatu potvrditi, te tiska original certifikata.
- (6) Iznimno od odredbe stavka 4. podstavka drugog ovoga članka, Uprava priprema sadržaj i oblik obrasca certifikata kad je tako određeno bilateralnim ili multilateralnim sporazumom s odredišnom državom.
- (7) Sljedivost potvrđenih certifikata mora biti osigurana na način koji omogućava vezu između certifikata i službenog veterinara koji ga je potvrdio.
- (8) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, u pojedinim slučajevima, u područjima gdje službeni veterinar nije imenovan ili kada ih nije imenovan dovoljan broj, certifikate mogu potvrđivati ovlašteni veterinari.
- (9) Oblik odnosno sadržaj obrasca certifikata, detaljni postupak iz stavka 4. ovoga članka, način osiguravanja sljedivosti i rokove čuvanja certifikata kao i način i uvjete izdavanja certifikata propisuje ministar.

Članak 54.

- (1) Službeni veterinari moraju biti nepristrani i ne smiju imati neposredni ekonomski interes u vezi sa strankom kojoj izdaju certifikat.
- (2) Certifikati moraju biti izdani na hrvatskom jeziku i na jednom od službenih jezika države krajnjeg odredišta.

(3) Certifikati za pošiljke namijenjene Europskoj uniji, iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, moraju biti izdani i na službenom jeziku zemlje kroz koju pošiljka ulazi u Europsku uniju.

(4) Službeni veterinari koriste numerirane službene pečate. Osim numeriranog pečata, na certifikatu mora biti tiskanim slovima ispisano osobno ime, vlastoručni potpis i broj iskaznice službenog veterinara koji ga je izdao.

Članak 55.

(1) Službeni veterinar ne smije potvrditi podatke u certifikatu koje nije utvrdio odnosno ako nije uvjeren u njihovu istinitost.

(2) Službeni veterinar ne smije potpisati prazan ili nepotpuno ispunjen obrazac certifikata, te u slučaju ako propisani pregledi odnosno pretrage nisu obavljani.

(3) Ako službeni veterinar potpisuje certifikat na temelju drugog dokumenta, takav dokument mora mu se dostaviti prilikom potpisivanja.

(4) Službeni veterinar može na certifikatu potvrditi i podatke:

- koje utvrdi druga osoba pod nadzorom službenog veterinara, ovlaštena od Uprave, pod uvjetom da navedena osoba može osigurati pouzdanost podataka,
- koje dobije na temelju monitoringa provedenih u skladu s odredbama veterinarskih propisa.

2. Svjedodžbe

Članak 56.

(1) U unutarnjem prometu posjednik životinja mora za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz ribnjaka i uzgajališta, pošiljke puževa, pčele, divljač, pse i mačke ishoditi i na zahtjev ovlaštene osobe predložiti svjedodžbu o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje (u daljnjem tekstu: svjedodžba).

(2) Svjedodžba je javna isprava.

(3) Svjedodžba se ne smije izdati ako je u mjestu podrijetla životinja iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno postojanje zarazne ili nametničke bolesti koja se može prenijeti tom vrstom životinja.

(4) Za izdavanje svjedodžbe plaća se naknada.

(5) Oblik odnosno sadržaj obrasca svjedodžbe, način osiguravanja sljedivosti i rokove čuvanja svjedodžbi, slučajeve u kojima posjednik ne mora ishoditi svjedodžbu za životinje koje se stavljaju u promet, način i uvjete izdavanja svjedodžbi te visinu naknade iz stavka 4. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 57.

- (1) Svjedodžbu izdaje ovlaštenu veterinar, u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) O izdanim svjedodžbama ovlaštenu veterinar vodi službenu evidenciju.

Članak 58.

- (1) Iznimno od članka 56. stavka 1. ovoga Zakona, za pse i mačke u pratnji posjednika u unutarnjem prometu, ako ih prodaje, otprema na sajam, izložbe ili druge javne smotre ili kod privremene promjene mjesta boravka, posjednik životinje mora ishoditi putovnicu za pse i mačke.
- (2) Putovnice za pse i mačke mogu izdavati veterinarske organizacije i ambulante veterinarske prakse.
- (3) O izdanim putovnicama iz stavka 2. ovoga članka vodi se upisnik.
- (4) Obrazac putovnice za pse i mačke, uvjete i način izdavanja te oblik i način vođenja upisnika izdanih putovnica propisuje ministar.

3. *Uvjeti prometa***Članak 59.**

- (1) Nekomercijalni promet životinja obavlja se u skladu s uvjetima koje propisuje ministar.
- (2) U slučaju donošenja državnog programa za iskorjenjivanje određenih bolesti životinja za stjecanje posebnog zdravstvenog statusa ministar može propisati dodatne odnosno posebne uvjete za nekomercijalni promet, a koji se odnose na zemlju, regiju, stado ili životinju.
- (3) Komercijalni promet životinja obavlja se u skladu s uvjetima koje propisuje ministar.
- (4) U slučaju donošenja državnog programa za iskorjenjivanje određene bolesti životinja za stjecanje zdravstvenog statusa, ministar može propisati dodatne odnosno posebne uvjete za komercijalni promet, a koji se odnose na zemlju, regiju, stado ili životinju.
- (5) Promet životinja i proizvoda životinjskog podrijetla dozvoljen je samo ako u zemlji, regiji, odnosno na gospodarstvu s kojeg potječe životinja nema ograničenja u trgovanju odnosno nisu uvedene zaštitne mjere radi bolesti životinja, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

4. Veterinarski pregledi na mjestu otpreme u unutarnjem prometu

Članak 60.

- (1) Promet pošiljaka životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje dozvoljen je ukoliko je na mjestu otpreme obavljen veterinarski pregled, osigurana identifikacija i sljedivost te ispunjeni drugi propisani uvjeti na temelju kojih se obavlja certificiranje.
- (2) Veterinarskim pregledom na mjestu otpreme utvrđuje se ispunjava li pošiljka propisane uvjete.
- (3) Pošiljatelj pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka obavezan je prijaviti otpremu ovlaštenom veterinaru u skladu s odredbama propisa iz stavka 4. ovoga članka.
- (4) Način i sadržaj pregleda pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka, kao i slučajeve u kojima nije obavezan veterinarski pregled iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar.

5. Veterinarski pregledi pošiljaka za izvoz na mjestu otpreme

Članak 61.

- (1) Pošiljke životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje moraju biti prije otpremanja u drugu državu pregledane i certificirane, na način kako je određeno propisima odredišne države.
- (2) Pregledom na mjestu otpreme kontrolira se ispunjava li pošiljka propisane uvjete za otpremanje u odredišnu državu.
- (3) Pošiljatelj pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka obavezan je prijaviti otpremu službenom veterinaru, u skladu s odredbama propisa iz stavka 4. ovoga članka.
- (4) Način, sadržaj i opseg veterinarskog pregleda iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o vrsti pošiljke, propisuje ministar.

6. Veterinarski pregledi na mjestu odredišta u unutarnjem prometu

Članak 62.

- (1) Način i sadržaj veterinarskog pregleda pošiljaka životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje u unutarnjem prometu te slučajeve u kojima se pregled obavlja na mjestu odredišta propisuje ministar.
- (2) Primatelj pošiljke obavezan je prijaviti prispjeće pošiljke ovlaštenom veterinaru u skladu s propisanim postupkom.

Članak 63.

7. Veterinarski pregledi na mjestu odredišta u uvozu

Način i sadržaj veterinarskog pregleda pošiljaka iz uvoza te slučajeve u kojima se pregled obavlja na mjestu odredišta propisuje ministar.

8. Pregled pošiljaka tijekom prijevoza radi zaštite životinja

Članak 64.

(1) Za nadzor prijevoza životinja ravnatelj osniva posebne mobilne jedinice službenih veterinarima, koje na njegov zahtjev obavljaju veterinarske preglede pošiljaka, a ovlaštene su zaustavljati vozila koja prevoze životinje u komercijalne svrhe.

(2) Uprava mora službenim veterinarima osigurati potrebnu edukaciju i treninge te ih opremiti za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sredstva za provođenje mjera iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se iz sredstava državnog proračuna.

(4) Način i postupke obavljanja veterinarskih pregleda, zaustavljanja vozila, osposobljavanje članova mobilnih jedinica, opremu i oznake mobilnih jedinica te njihovih vozila, propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove i ministra nadležnog za promet.

9. Drugi obvezni pregledi

Članak 65.

(1) Službeni veterinari i ovlaštene veterinari obavljaju i druge preglede životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, koji su propisani kao uvjet za stavljanje u promet.

(2) Preglede životinja na gospodarstvima mogu obavljati i ovlaštene veterinari, ako su ispunjeni propisani uvjeti.

(3) Način, sadržaj i opseg veterinarskih pregleda iz ovoga članka propisuje ministar.

Članak 66.

(1) Ako veterinarski inspektor utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama ovoga Zakona, a životinje ne pokazuju sumnju odnosno znakove zarazne ili nametničke bolesti, kao i da životinje i proizvodi životinjskog podrijetla ne potječu iz zaraženog ili na zarazu sumnjivog područja, naređuje da se na trošak posjednika:

1. obavijesti istovar životinja koje ne pokazuju sumnju ili znakove poremećaja zdravlja i njihovo stavljanje u karantenu, uz određivanje mjesta i uvjeta karantene, odnosno mjesta i uvjeta za privremeno skladištenje ako se radi o proizvodima životinjskog podrijetla, te vrstu pregleda i dijagnostičkih pretraga,

2. životinje, ako se ne raspolaže prikladnim karantenskim objektom ili je takovo rješenje jeftinije, a ne postoje razlozi za zabranu klanja, upute u najbližu klaonicu.

(2) Ako veterinarski inspektor utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama ovoga Zakona, za koju se pri obveznom veterinarskom pregledu i kontroli utvrdi da potječe iz zaraženog područja, da postoji sumnja na zaraznu ili nametničku bolest ili je zaražena bolešću u slučaju koje klanje nije dozvoljeno, naređuje usmrćivanje životinja, ili uništavanje lešina odnosno proizvoda, na trošak posjednika.

Članak 67.

(1) Pri prijevozu pošiljaka koje podliježu veterinarskom pregledu, utovar, pretovar i istovar dopušten je na mjestima koja udovoljavaju propisanim uvjetima.

(2) Uvjete kojima moraju udovoljavati mjesta iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 68.

(1) Osobe koje obavljaju prijevoz moraju osigurati da se prijevozna sredstva kojima se otpremaju pošiljke nakon istovara očiste i u propisanim slučajevima dezinficiraju, te moraju posjedovati potvrdu o provedenom postupku od pravnih ili fizičkih osoba registriranih za obavljanje poslova dezinfekcije.

(2) U slučajevima koje odredi službeni veterinar dezinfekcija prijevoznih sredstava iz stavka 1. ovoga članka mora se obaviti i prije utovara.

(3) Iznimno od stavka 1. i 2. ovoga članka, ako se životinje otpremaju na, iz ili unutar zaraženog ili ugroženog područja, dezinfekcija prijevoznih sredstava mora se obaviti pod nadzorom ovlaštenog veterinarara, koji o obavljenoj dezinfekciji izdaje potvrdu.

(4) Postupak i slučajeve u kojima se mora obaviti dezinfekcija prijevoznih sredstava te obrazac potvrde o obavljenoj dezinfekciji propisuje ministar.

Članak 69.

(1) Posjednici životinja i proizvoda životinjskog podrijetla te osobe koje obavljaju prijevoz moraju na zahtjev veterinarskog inspektora ili službenog veterinarara predložiti svjedodžbu, potvrdu ili drugu propisanu ispravu.

(2) Osobe koje obavljaju prijevoz i službene osobe nadležne policijske uprave kao i druge službene ovlaštene osobe moraju prijaviti prometnu nezgodu u tijeku prijevoza životinja i proizvoda životinjskog podrijetla nadležnom veterinarskom uredu, odnosno najbližoj veterinarskoj organizaciji ili veterinarskoj praksi.

(3) Veterinarska organizacija ili veterinarska praksa dužne su osigurati veterinarsku pomoć povrijeđenim životinjama, te o postupku i poduzetim mjerama žurno izvijestiti nadležni veterinarski ured, koji naređuje mjere za osiguranje proizvoda i organizira prijevoz povrijeđenih i uginulih životinja, a po potrebi i prijevoz zdravih životinja.

(4) Troškove pružanja veterinarskih usluga i provođenja mjera iz stavka 3. ovoga članka snosi posjednik životinja ili proizvoda.

Članak 70.

(1) Veterinarske preglede i kontrolu utovara, istovara i pretovara pošiljaka životinja i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske obavlja veterinarski inspektor Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, veterinarske preglede može, po ovlaštenju Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske, obavljati i ovlašteni veterinar.

(3) Ustrojstvo i rad veterinarske inspekcije u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske te obrazac iskaznice i izgled znaka veterinarskog inspektora u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske propisuje ministar obrane uz prethodno mišljenje ministra.

Članak 71.

(1) Službene osobe policijskih uprava u granicama svoje nadležnosti kontroliraju posjeduju li posjednici životinja i proizvoda životinjskog podrijetla svjedodžbu, potvrdu ili drugu propisanu ispravu za pošiljke koje otpremaju prijevoznim sredstvom ili za životinje koje se kreću.

(2) Ako se kontrolom iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da posjednici životinja i životinjskih proizvoda ne raspolažu propisanim dokumentima, da životinje nisu označene, ili da životinje i proizvodi potječu iz zaraženog ili ugroženog područja, službene osobe policijske uprave takve pošiljke zadržavaju i o tome izvješćuju nadležni veterinarski ured.

XIII. VETERINARSKI PREGLED U PROMETU PREKO GRANICE REPUBLIKE HRVATSKE

1. Granična veterinarska postaja

Članak 72.

(1) Unošenje pošiljaka živih životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje životinjskog podrijetla, stelje i sijena, kao i drugih predmeta kojima se može prenijeti zarazna ili nametnička bolest ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, dopušteni su samo na graničnim prijelazima određenim kao granične veterinarske postaje (u daljnjem tekstu: GVP).

(2) Veterinarske preglede na GVP obavlja granični veterinarski inspektor.

(3) O lokaciji i vrsti GVP odlučuje Vlada Republike Hrvatske.

(4) GVP pod nadzorom su voditelja GVP, koji su odgovorni za njihov rad, uključujući odgovornost za redovito unošenje podataka u sve propisane baze podataka.

- (5) U GVP mora biti osiguran dovoljan broj graničnih veterinarskih inspektora i tehničkog osoblja.
- (6) GVP mora biti locirana na području carinskog tijela, što bliže ulaznoj točki na područje Republike Hrvatske.
- (7) GVP mora ispunjavati uvjete koje propisuje ministar.
- (8) GVP na kojoj je dopušteno unošenje pošiljaka životinja i proizvoda njihovog podrijetla, zaštićenih u skladu s odredbama Zakona o zaštiti prirode, mora ispunjavati uvjete koje propisuje ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite prirode.

2. Pregledi na GVP

Članak 73.

- (1) Unošenje pošiljaka iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona na područje Republike Hrvatske nije dozvoljeno bez veterinarskog pregleda, osim nekomercijalnog unošenja kućnih ljubimaca.
- (2) Veterinarski pregled iz stavka 1. ovoga članka može biti dokumentacijski, identifikacijski i fizički, od kojih je dokumentacijski pregled obavezan.
- (3) Pošiljke iz stavka 1. ovoga članka mogu se uvoziti na temelju rješenja Uprave, kojim se utvrđuju veterinarski uvjeti za uvoz pošiljaka.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, rješenje Uprave nije potrebno za određene pošiljke koje ne predstavljaju opasnost za prijenos zaraznih ili nametničkih bolesti, koje propisuje ministar.
- (5) Način pregleda iz stavka 2. ovoga članka za pojedine vrste pošiljaka, te posebni postupak kod provoza propisuje ministar.
- (6) Carinarnica odnosno carinska ispostava može obaviti carinski postupak i carinjenje pošiljke koja podliježe veterinarskom pregledu na temelju izdanog ZVDU i dokaza o uplaćenju propisanoj pristojbi.
- (7) Nekomercijalno kretanje kućnih ljubimaca preko granice Republike Hrvatske obavlja se u skladu s odredbama propisa koji donosi ministar, a pregled obavljaju službenici Carinske uprave.
- (8) Za obavljene veterinarski pregled pošiljke u prometu preko granice Republike Hrvatske plaća se naknada koju propisuje ministar, a sredstva su namijenjena isključivo za financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenog veterinarskog nadzora.

3. Osoba odgovorna za pošiljku

Članak 74.

- (1) Za pošiljke za koje je obvezan veterinarski pregled na GVP odgovara osoba odgovorna za pošiljku.
- (2) Osoba odgovorna za pošiljku mora provesti sve propisane postupke u vezi s najavom pošiljke, predocjenjem pošiljke za pregled, plaćenjem naknade za veterinarski pregled te provesti mjere koje naredi granični veterinarski inspektor.
- (3) Postupke iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

4. Slobodne zone, slobodna skladišta, carinska skladišta i registrirani opskrbljivači brodova

Članak 75.

- (1) Za pošiljke proizvoda, drugih roba koje sadrže sastojke životinjskog podrijetla, hrane za životinje i predmeta kojima se mogu prenositi zarazne ili nametničke bolesti ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, a koje se uvoze u slobodne zone, slobodna skladišta, carinska skladišta ili u slučaju registriranih opskrbljivača brodova te tvrtki za obavljanje poslova opskrbe plovila u Republici Hrvatskoj, primjenjuju se odredbe ovoga Zakona.
- (2) Pošiljke iz stavka 1. ovoga članka nalaze se pod nadzorom graničnog veterinarskog inspektora.
- (3) Objekti iz stavka 1. ovoga članka, na temelju rješenja ravnatelja, moraju biti odobreni odnosno registrirani u skladu s posebnim propisima.
- (4) Upisnike odobrenih odnosno registriranih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava.
- (5) Troškove izlaska graničnog veterinarskog inspektora radi veterinarskog pregleda pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka izvan mjesta u kojem je sjedište granične veterinarske inspekcije snosi podnositelj zahtjeva, u iznosu koji određuje ministar.
- (6) Postupak veterinarskog pregleda za pojedine vrste pošiljaka iz ovoga članka propisuje ministar.

5. Pregled hrane za životinje neživotinjskog podrijetla kod uvoza

Članak 76.

Veterinarski pregled hrane za životinje neživotinjskog podrijetla, osim stelje i sijena, koja se uvozi i provози, obavlja službeni veterinar na mjestu krajnjeg odredišta.

6. Odbijanje unošenja pošiljke

Članak 77.

(1) Granični veterinarski inspektor na GVP neće dozvoliti unošenje pošiljke na područje Republike Hrvatske, ako veterinarskim pregledom utvrdi:

- da pošiljka ili prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim uvjetima,
- da životinje nisu sposobne za nastavak prijevoza,
- da je pošiljka zaražena, sumnjiva na zarazu ili da potječe iz zaraženog područja,
- da pošiljka dolazi iz zemlje koja se ne nalazi na listi zemalja iz koje je odobren uvoz ili provoz,
- da pošiljka iz uvoza nije proizvedena u izvoznom objektu odobrenom od strane Europske unije ili objektu kojega je odobrio ministar,
- da pošiljku ne prati propisani ili pravilno ispunjeni dokumenti,
- da uvozne pošiljke nisu usklađene s uvjetima za uvoz,
- da pošiljka može ugroziti zdravlje ljudi i životinja te da je izravno ugrožena dobrobit životinja,
- da su proizvodi životinjskog podrijetla i hrana za životinje higijenski neispravni,
- da životinje i proizvodi nisu označeni na propisani način te se ne može utvrditi identitet i sukladnost dokumenata i životinja odnosno proizvoda životinjskog podrijetla ili druge robe u pošiljci,
- da proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi i hranidbi životinja sadrže radioaktivne tvari i rezidue u količinama iznad dopuštenih.

(2) Granični veterinarski inspektor na graničnoj veterinarskoj postaji može privremeno zabraniti unošenje pošiljaka ako treba otkloniti nedostatke na pošiljci ili dokumentima koji je prate.

(3) U slučaju kad granični veterinarski inspektor odbije unošenje pošiljke, to označava na ZVDU, u formi rješenja izdanog u skraćenom postupku, te određuje mjeru za postupanje s odbijenom pošiljkom.

(4) Uvjete iz ovoga članka propisuje ministar.

6. Postupanje graničnog veterinarskog inspektora na GVP pri odbijanju unošenja pošiljke životinja

Članak 78.

(1) U slučaju odbijanja pošiljke životinja granični veterinarski inspektor na ZVDU, u dogovoru s osobom odgovornom za pošiljku, određuje jednu od sljedećih mjera:

1. da se životinje smjeste u štale, hrane, napoje i po potrebi liječe,
2. da privremeno oduzme životinje i smjesti ih u karantenu ili izolira na GVP do dobivanja rezultata laboratorijskih pretraga,
3. da se životinje vrate u državu gdje je izdan certifikat ako zdravstveno stanje i uvjeti za zaštitu dobrobiti životinja to dopuštaju.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 3. ovoga članka granični veterinarski inspektor provodi sljedeće mjere:

1. putem raspoloživih baza podataka obaviještava sve GVP o odbijanju pošiljke,
2. na svakoj stranici certifikata koji prati odbijenu pošiljku označava odbijanje pošiljke žigom.

(3) Ako vraćanje iz stavka 1. točke 3. ovoga članka nije moguće, posebno iz razloga zaštite dobrobiti životinja, granični veterinarski inspektor:

1. može narediti klanje životinja na temelju obavljenog veterinarskog pregleda prije klanja,
2. ako nema druge mogućnosti, mora narediti usmrćivanje životinja i uništavanje lešina,
3. ako se radi o životinjama zaštićenim na temelju odredaba Zakona o zaštiti prirode, potrebno je o mjerama iz točaka 1. i 2. ovoga stavka obavijestiti tijelo nadležno za poslove zaštite prirode.

(4) Postupak, način označavanja i oblik žiga iz ovoga članka propisuje ministar.

7. Postupanje graničnog veterinarskog inspektora na GVP pri odbijanju pošiljke proizvoda

Članak 79.

(1) U slučaju odbijanja pošiljke proizvoda granični veterinarski inspektor na ZVDU, u dogovoru s osobom odgovornom za pošiljku, naređuje jednu od sljedećih mjera:

1. da se pošiljka vrati odnosno pošalje izvan područja Republike Hrvatske, te u tom slučaju na svakoj stranici certifikata koji prati odbijenu pošiljku označi odbijanje pošiljke žigom,
2. da se uništi u skladu s uvjetima koje propisuje ministar, u najbližem za to odobrenom objektu.

(2) Granični veterinarski inspektor na GVP mora podatke o odbijenim pošiljkama proizvoda iz ovoga članka upisati u baze podataka, kojima se osigurava da odbijena pošiljka ne može biti unesena na područje Republike Hrvatske na drugoj GVP.

(3) Postupak iz ovoga članka propisuje ministar.

8. Postupanje s unesenim pošiljkama proizvoda koje ne ispunjavaju uvjete za uvoz

Članak 80.

(1) Ako se naknadnim laboratorijskim pretragama utvrde nepravilnosti glede pošiljke koja je unesena na područje Republike Hrvatske, službeni veterinar, u dogovoru s osobom odgovornom za pošiljku, odlučuje da se pošiljka:

1. pošalje izvan područja Republike Hrvatske najkasnije u roku od 30 dana odnosno odmah, ako je ugroženo zdravlje ljudi ili životinja, ili
2. uništi u najbližem za to odobrenom objektu.

(2) Pošiljka se bezuvjetno uništava, ako se ne pošalje izvan područja Republike Hrvatske u roku iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

- (3) Do konačne odluke, pošiljka mora biti uskladištena pod nadzorom službenog veterinarara na trošak osobe odgovorne za pošiljku.
- (4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na pošiljke za koje granični veterinarski inspektor na GVP odobri unošenje s namjenom unaprijed najavljene uporabe odnosno uništavanja u skladu s posebnim propisom, pod uvjetom da nije ugroženo zdravlje ljudi ili životinja.
- (5) Uvjete iz ovoga članka propisuje ministar.

9. Unesene pošiljke koje nisu veterinarski pregledane

Članak 81.

- (1) Pošiljke koje su unesene na područje Republike Hrvatske, a da nije obavljen veterinarski pregled u skladu s odredbama ovoga Zakona, oduzimaju se, a službeni veterinar odlučuje o njihovom uništavanju ili vraćanju u skladu s odredbama članka 80. stavka 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona.
- (2) Postupak iz ovoga članka propisuje ministar.

10. Troškovi

Članak 82.

- (1) Troškove koji nastaju provođenjem mjera propisanih odredbama ovoga Poglavlja, a nisu obuhvaćeni plaćanjem propisane naknade za veterinarski pregled, snosi osoba odgovorna za pošiljku, te ne postoji obveza povrata za Republiku Hrvatsku.
- (2) Troškove, koji nastaju provođenjem mjera iz stavka 1. ovoga članka za pošiljke u provozu, snosi pošiljatelj ili njegov predstavnik u Republici Hrvatskoj te ne postoji obveza povrata za Republiku Hrvatsku.

XIV. INSPEKCIJA ŽIVOTINJA ZA KLANJE I PROIZVODA ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA NAMIJENJENIH PREHRANI LJUDI

Članak 83.

- (1) Životinje za klanje podliježu veterinarskom pregledu prije i nakon klanja.
- (2) Odgovorna osoba klaonice mora prijaviti klanje životinja nadležnom veterinaru najkasnije 24 sata prije klanja.
- (3) Proizvode životinjskog podrijetla dopušteno je stavljati na tržište jedino ako su pregledani, proizvedeni i označeni u skladu s posebnim propisom koji uređuje posebna pravila i uvjete o higijeni hrane životinjskog podrijetla kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom.

(4) Iznimno od stavka 3. ovog članka, ograničene količine tradicionalnih mesnih proizvoda, mlijeka i mliječnih proizvoda (sira), meda, jaja i drugih proizvoda proizvedenih na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu dopušteno je stavljati na tržište ako su proizvedeni u skladu s posebnim propisom.

(5) Uvjete za stavljanje na tržište proizvoda iz stavka 4. donosi ministar.

Članak 84.

(1) Veterinarskom pregledu iz članka 83. ovoga Zakona ne podliježe klanje svinja, ovaca, koza, peradi, kunića i uzgojene divljači ako te životinje ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja, a meso i mesni proizvodi podrijetlom od navedenih životinja su namijenjeni potrošnji isključivo u vlastitom domaćinstvu.

(2) Uvjete za klanje životinja iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

(3) Klanje kopitara i goveda mora se obaviti u klaonici uz obvezan veterinarski pregled i u slučajevima kada je njihovo meso namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu.

(4) Prilikom klanja životinja iz stavka 1. i 3. ovoga članka potrebno je obaviti omamljivanje životinja u skladu s odredbama propisa koji uređuju dobrobit životinja.

Članak 85.

(1) Klanje životinja koje pokazuju znakove poremećaja zdravstvenog stanja ili za koje postoji sumnja na bolest podliježe veterinarskom pregledu iz članka 83. ovoga Zakona i u slučaju kada je njihovo meso namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu

(2) U slučaju klanja iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju prisilnoga klanja:

- životinje mora pratiti veterinarska uputnica koju izdaje nadležni veterinar nakon pregleda,

- klaonica koju odredi nadležni/službeni veterinar dužna je primiti na klanje bolesnu životinju odnosno trup i organe prisilno zaklanih životinja.

(3) Trupovi i organi prisilno zaklanih životinja mogu se otpremati u klaonicu samo u skladu s propisom koji uređuje posebna pravila odnosno uvjete o higijeni hrane životinjskog podrijetla, kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom.

(4) Način obavljanja veterinarskog pregleda životinja i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi iz članka 83. ovoga Zakona, te način vođenja i sadržaja službene evidencije te obrasce uputnica iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 86.

Proizvodi životinjskog podrijetla koji su nakon veterinarskog pregleda, nadzora ili kontrole ocijenjeni zdravstveno ili higijenski neispravnim moraju se obilježiti, zaplijeniti, uništiti ili preraditi u skladu s propisom koji donosi ministar.

Članak 87.

(1) Posjednici životinja, veterinarski djelatnici te proizvođači životinjskih proizvoda, moraju se pridržavati propisanih preventivnih mjera i određenih rokova karenције, prilikom uporabe lijekova i drugih tvari koje se mogu prenijeti na životinjske proizvode, kako bi se spriječila pojava nedopuštenih rezidua.

(2) Posjednik životinja dužan je posjedovati evidenciju o primjeni veterinarskih lijekova i veterinarsko- medicinskih proizvoda na životinjama čiji su proizvodi namijenjeni prehrani ljudi.

(3) Način vođenja evidencija iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

(4) Životinje namijenjene klanju mogu se otpremati u klaonicu samo ako postoji jamstvo posjednika/proizvođača da životinje nisu bile tretirane zabranjenim tvarima, a u slučaju liječenja da je proteklo propisano vrijeme karenције.

(5) Proizvodi životinjskoga podrijetla namijenjeni prehrani ljudi, koji sadrže ili sadrže u količinama većim od dopuštenih, rezidue i druge onečišćivače škodljive za ljudsko zdravlje ne smiju se stavljati u promet za javnu potrošnju.

(6) Maksimalno dopuštene količine rezidua i drugih onečišćivača u izlučevinama i tjelesnim tekućinama živih životinja, organima i tkivima zaklanih životinja i mesu, te sustav uzimanja uzoraka, laboratorijske metode i ciljna tkiva za njihovo određivanje propisuje ministar.

(7) Radi zaštite javnoga zdravlja državni monitoring program sustavnoga praćenja rezidua i drugih za ljudsko zdravlje škodljivih onečišćivača, u proizvodima životinjskoga podrijetla koji su namijenjeni prehrani ljudi, propisuje ministar.

(8) Radi zaštite zdravlja ljudi, mjere zabrane liječenja životinja određenim veterinarskim lijekovima, hormonima i drugim tvarima za koje se utvrdi da zaostajanjem u životinjskom tkivu i organima te njihovim proizvodima mogu ugroziti zdravlje ljudi, donosi ministar.

(9) Program državnog monitoringa za praćenje antimikrobne rezistencije donosi ministar.

Članak 88.

U slučaju povećanog rizika od pojave oboljenja ljudi od trihineloze, ravnatelj može narediti obvezno klanje svinja u klaonici ili obvezan veterinarski pregled svinja koje se kolju u domaćinstvima.

XV. SUSTAV PROVEDBE VETERINARSKE DJELATNOSTI

Članak 89.

(1) Veterinarsku djelatnost obavljaju pravne osobe kao veterinarske ambulante, veterinarske stanice, veterinarske bolnice, veterinarske klinike, centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje te veterinarske ljekarne (u daljnjem tekstu: veterinarske organizacije), u skladu s odredbama ovoga Zakona.

- (2) Veterinarske organizacije iz stavka 1. ovoga članka osnivaju se kao trgovačka društva.
- (3) Pojedine poslove veterinarske djelatnosti, u skladu s odredbama ovoga Zakona, obavlja Veterinarski fakultet i Hrvatski veterinarski institut
- (4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, pojedine poslove veterinarske djelatnosti može obavljati i veterinarska služba.
- (5) Pravne i fizičke osobe koje su osnovane za obavljanje veterinarske djelatnosti u zemlji članici EU, mogu u Republici Hrvatskoj pružati usluge veterinarske djelatnosti pod uvjetima i na način koji odredi ministar.

Službeni laboratoriji

Članak 90.

- (1) Ministar ovlašćuje službene laboratorije za obavljanje analiza uzoraka uzetih provođenjem službenih kontrola u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Službeni laboratoriji moraju biti akreditirani u skladu s hrvatskim normama.
- (3) Postupak i način ovlašćivanja te uvjete kojima moraju udovoljavati laboratoriji iz stavka 1. ovoga članka kao i obveze laboratorija propisuje ministar.
- (4) Popis laboratorija iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Referentni laboratoriji

Članak 91.

- (1) Za svaku metodu koja se provodi radi službene kontrole u skladu s odredbama ovoga Zakona ministar ovlašćuje jedan laboratorij kao referentni laboratorij za tu metodu. Jedan laboratorij može biti referentan i za više metoda.
- (2) U slučaju kada u Republici Hrvatskoj za određenu metodu ne postoji laboratorij koji ispunjava zahtjeve iz stavka 3. ovoga članka, ministar može za referentni laboratorij odrediti laboratorij izvan Republike Hrvatske.
- (3) Postupak i način ovlašćivanja te obveze referentnih laboratorija propisuje ministar.
- (4) Popis referentnih laboratorija iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 92.

- (1) Veterinarsku djelatnost mogu obavljati i fizičke osobe u ambulantom veterinarske prakse (u daljnjem tekstu: veterinarska praksa), u skladu s odredbama ovoga Zakona, a upisuju se u upisnik koji vodi Uprava.
- (2) Obrazac i način vođenja upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Postupak osnivanja

Članak 93.

- (1) Veterinarsku organizaciju može osnovati pravna i fizička osoba.
- (2) Veterinarsku praksu može osnovati doktor veterinarske medicine (u daljnjem tekstu: veterinar).
- (3) Veterinarsku službu, kao unutarnju ustrojstvenu jedinicu, može osnovati Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo obrane, pravna osoba koja obavlja djelatnost uzgoja stoke i stočarske proizvodnje, te druge pravne osobe koje ovu djelatnost ne obavljaju na profitnoj osnovi niti pružaju veterinarske usluge posjednicima životinja.
- (4) Veterinarska organizacija, veterinarska praksa i veterinarska služba mogu se osnovati uz prethodno mišljenje Hrvatske veterinarske komore i veterinarsku suglasnost nadležnoga veterinarskog ureda.
- (5) Veterinarska organizacija, veterinarska praksa i veterinarska služba mogu započeti obavljati djelatnost na temelju rješenja o udovoljavanju propisanim uvjetima uređenja objekata, prostora, prostorija, veterinarske opreme i stručnih djelatnika koje donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva.
- (6) Uvjete iz stavka 5. ovoga članka i uvjete za izdavanje suglasnosti iz stavka 4. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 94.

- (1) Na svim epizootiološkim područjima Republike Hrvatske mora se osigurati zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva.
- (2) Ako na određenom području nije osigurana zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva, pravnu osobu za obavljanje veterinarske djelatnosti mora osnovati jedna ili više jedinica lokalne samouprave, u skladu s potrebama.

1. Veterinarske organizacije*a) Veterinarska ambulanta i veterinarska stanica*

Članak 95.

- (1) Veterinarska ambulanta i veterinarska stanica obavljaju u okviru svoje djelatnosti, ambulantno, kućnim posjetama i u gospodarskim objektima, sljedeće poslove:
 1. provode propisana preventivna cijepljenja, propisane dijagnostičke i druge pretrage radi zaštite zdravlja životinja i ljudi te mjere za otkrivanje, suzbijanje, sprječavanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti i zoonoza,
 2. provode preventivna cijepljenja, dijagnostička i druga ispitivanja radi zaštite zdravlja životinja,

3. obavljaju preglede oboljelih životinja i razudbe lešina, ispitivanja uzroka oboljenja ili uginuća životinja, osnovna laboratorijsko - dijagnostička ispitivanja te promatranje životinja,
 4. otkrivaju i prijavljuju pojavu zarazne bolesti ili sumnju na pojavu zarazne ili nametničke bolesti,
 5. liječe oboljele životinje, obavljaju kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate na životinjama,
 6. liječe neplodnost te provode umjetno osjemenjivanje životinja i prijenos oplodjenih jajnih stanica (embriotransfer),
 7. provode mjere veterinarske zaštite okoliša radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih ili nametničkih bolesti životinja (dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i radiološku dekontaminaciju),
 8. vode propisane evidencije i dokumentacije,
 9. izdaju svjedodžbe o zdravstvenom stanju životinja, potvrde o zdravstvenom stanju pošiljaka životinja i zdravstvenoj ispravnosti pošiljaka životinjskih proizvoda, sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplodjenih jajnih stanica i druge potvrde kada je to ovim Zakonom određeno,
 10. provode veterinarsko-stočarsko prosvjeđivanje u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja, dobiti te reprodukcije životinja,
 11. obavljaju propisane veterinarske preglede i kontrole,
 12. provode, organiziraju i kontroliraju označivanje životinja te vode propisanu evidenciju i upisnik označenih životinja,
 13. obavljaju i druge poslove određene svojim statutom odnosno aktom o osnivanju, u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Poslove iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 6. i 10. ovoga članka obavljaju veterinarske stanice i veterinarske ambulante na zahtjev posjednika životinja.
- (3) Poslove iz stavka 1. točaka 1., 7., 9., 11. i 12. ovoga članka te članka 12. ovoga Zakona može obavljati samo veterinarska ambulanta, odnosno veterinarska stanica koju na vrijeme od pet godina ovlasti Uprava kao ovlaštenu veterinarsku organizaciju.
- (4) Na epizootiološkim područjima na kojima su ovlaštene dvije ili više veterinarskih organizacija, posjednik životinje ima pravo jedanput godišnje izabrati organizaciju za obavljanje pojedinih poslova iz stavka 3. ovoga članka, u opsegu i pod uvjetima koje propisuje ministar.
- (5) Pojedine poslove iz stavka 3. ovoga članka koje mogu obavljati i druge veterinarske organizacije ili veterinarska praksa te uvjete za njihovo obavljanje propisuje ministar.
- (6) Rješenje o povjeravanju poslova iz stavka 5. ovoga članka donosi ravnatelj.

(7) U slučaju kada se utvrdi da veterinarska organizacija ili veterinarska praksa iz stavka 5. ovoga članka povjerene poslove obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, ravnatelj može staviti izvan snage rješenje o povjeravanju poslova.

(8) Ovlaštena veterinarska organizacija iz stavka 3. ovoga članka mora osigurati obavljanje poslova svoje djelatnosti tijekom cijeloga dana i udovoljavati posebnim uvjetima koje propisuje ministar.

Postupak dodjele javnih ovlasti

Članak 96.

(1) Odluka o davanju ovlasti za obavljanje poslova iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona donosi se na temelju javnoga natječaja.

(2) Javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka raspisuje Uprava, a provodi ga povjerenstvo koje imenuje ravnatelj.

(3) Odluku o davanju ovlasti najpovoljnijem ponuditelju Uprava donosi na prijedlog povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Na odluku iz stavka 3. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu u roku od 15 dana od njezinog primitka.

(5) Rješenje po žalbi iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo donosi u roku od 30 dana.

(6) Ako se na javni natječaj ne javi niti jedan ponuditelj, odnosno ako se ponuditelj ne odabere, javni natječaj se poništava a ravnatelj određuje veterinarske organizacije koje su dužne provoditi mjere iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona, do donošenja odluke o davanju ovlasti na temelju ponovljenoga javnog natječaja koji se mora objaviti u roku od 60 dana.

Ugovor o povjeravanju poslova

Članak 97.

(1) Ravnatelj, na temelju odluke iz članka 96. stavka 3. ovoga Zakona, s ovlaštenom pravnom osobom sklapa ugovor o povjeravanju poslova.

(2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka obvezno sadrži odredbe o:

- vrsti i opsegu povjerenih poslova,
- nazivu jedne ili više epizootioloških jedinica na kojima se obavljaju povjereni poslovi,
- početku i trajanju ovlasti za obavljanje poslova,
- načinu i uvjetima obavljanja poslova,
- osiguravanju financijskih sredstava za obavljanje poslova,

- mogućnosti i razlozima otkaza ugovora prije isteka vremena,
- uvjetima za jednostrani raskid ugovora,
- odgovornosti u obavljanju povjerenih poslova,
- drugim pravima i obvezama ugovornih strana.

Prestanak ugovora

Članak 98.

(1) Ugovor o povjeravanju poslova iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona prestaje protekom vremena na koji je sklopljen, otkazom ili raskidom.

(2) Uprava može i prije isteka roka otkazati ugovor, bez otkaznog roka ili uz otkazni rok, ako utvrdi da ovlaštena veterinarska organizacija:

- ne obavlja ili nepotpuno obavlja povjerene poslove,
- obavlja povjerene poslove protivno ugovornim odredbama.

(3) U slučaju iz stavka 1. ili 2. ovoga članka Uprava stavlja izvan snage odluku iz članka 96. stavka 3. ovoga Zakona te određuje veterinarsku organizaciju koja je dužna provoditi mjere iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona, do donošenja odluke o davanju ovlasti na temelju novoga javnog natječaja koji se mora objaviti u roku od 60 dana.

Upisnik ovlaštenih veterinarskih organizacija

Članak 99.

- (1) Ovlaštene veterinarske organizacije upisuju se u upisnik koji vodi Uprava.
- (2) Oblik, sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.
- (3) Popis ovlaštenih veterinarskih organizacija objavljuje se u Narodnim novinama.

Članak 100.

(1) Za dobivenu ovlast iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ovlaštena veterinarska organizacija ne plaća posebnu naknadu.

(2) Za obavljanje povjerenih poslova ovlaštene veterinarske organizacije odgovorne su Upravi.

b) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika

Članak 101.

- (1) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika, u okviru svoje djelatnosti, obavljaju stacionarno liječenje i njegu bolesnih i ozlijeđenih životinja.
- (2) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika obavljaju:
 1. pregled oboljelih životinja i ispituje uzrok oboljenja,
 2. liječenje oboljelih životinja te kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate,
 3. liječenje neplodnosti,
 4. umjetno osjemenjivanje životinja,
 5. pojedine poslove u provedbi određenih mjera iz članka 12. ovoga Zakona, u skladu s člankom 95. stavkom 3. ovoga Zakona,
 6. savjetovanje posjednika životinja radi očuvanja zdravlja životinja,
 7. vođenje propisanih evidencija i dokumentacije,
 8. druge poslove određene statutom, u skladu s odredbama ovoga Zakona,
 9. iz djelokruga svoga rada, izdavanje svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja.

c) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje

Članak 102.

- (1) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje mogu obavljati:
 1. proizvodnju uzgojno valjanih životinja,
 2. reprodukcijско testiranje rasplodnjaka,
 3. umjetno osjemenjivanje životinja,
 4. pružanje stručne pomoći u provođenju umjetnog osjemenjivanja i suzbijanja neplodnosti životinja,
 5. poslove zaštite zdravlja vlastitih životinja i njihove reprodukcijske sposobnosti,
 6. poslove laboratorijske dijagnostike i analize sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplodjenih jajnih stanica,
 7. edukaciju u području umjetnog osjemenjivanja i reprodukcije stoke,
 8. informatičku obradu i analizu podataka iz područja reprodukcije životinja,
 9. praćenja i znanstvenog istraživanja u svezi s razmnožavanjem i genetikom kod životinja,
 10. druge poslove u svezi s unapređenjem veterinarstva i stočarstva, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Centri iz stavka 1. ovoga članka na temelju rješenja ravnatelja o odobravanju djelatnosti upisuju se u Upisnik koji vodi Uprava.

(3) Centri iz stavka 1. ovoga članka moraju udovoljavati posebnim uvjetima koje propisuje ministar, a u slučaju ako obavljaju djelatnost iz članka 31. stavaka 1. i 5. ovoga Zakona, moraju udovoljavati i uvjetima propisanim stavcima 4. i 8. navedenoga članka.

d) Veterinarska ljekarna

Članak 103.

Veterinarska ljekarna se osniva u skladu s odredbama posebnog propisa, radi opskrbe veterinarskih organizacija i posjednika životinja veterinarskim lijekovima, pomoćnim lijekovitim sredstvima, sredstvima za njegu i zaštitu životinja, veterinarskim instrumentima i opremom te hranom za životinje.

2. Veterinarski fakultet i Hrvatski veterinarski institut

a) Veterinarski fakultet

Članak 104.

Veterinarski fakultet za potrebe veterinarstva i u svrhu unapređivanja veterinarske djelatnosti i znanstveno- nastavnog rada obavlja sljedeće poslove:

1. kliničku, laboratorijsku i terensku dijagnostiku bolesti životinja,
2. liječenje životinja,
3. razudbu lešina te patohistološke pretrage životinjskih organa,
4. istraživanja, unapređuje i primjenjuje metode kemijskih, histoloških, bioloških, histokemijskih, ekoloških, mikrobioloških, uroloških, parazitoloških, radijacijskih, radio-kemijskih i drugih analiza organa životinja, krvi, krvnog seruma, izlučevina životinja, hrane za životinje, hrane životinjskog podrijetla, drugih bioloških supstrata, tla, vode, i zraka te o njima daje stručna mišljenja,
5. izradu studija, elaborata i projektne dokumentacije na području veterinarstva, uzgoja, proizvodnje, hranidbe te prerade i prometa životinja te proizvoda životinjskog podrijetla,
6. istraživanja, praćenje i analiziranje pojava kretanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja, planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinfekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti,
7. djelatnosti iz područja lovstva, akvatičnih organizama i korisnih kukaca,
8. vještačenja i izrade ekspertiza iz područja veterinarstva, uzgoja, proizvodnje, hranidbe te prerade i prometa životinja te proizvoda životinjskog podrijetla za potrebe sudstva te pravnih i fizičkih osoba,

9. istraživanja i proizvodnju farmaceutskih, bioloških i biocidnih sredstava za potrebe registracije, liječenja životinja i suzbijanja bolesti životinja,
10. ocjenjivanje zdravstvene ispravnosti i kakvoće hrane životinjskog podrijetla i drugih proizvoda životinjskog podrijetla, o čemu daje stručne ocjene i mišljenja,
11. istraživanja uvjeta smještaja u objektima za uzgoj životinja, o čemu daje stručne ocjene i mišljenja,
12. istraživanja, pripremu i primjenu mjera za unapređivanje dobrobiti životinja,
13. praćenje, analizu i ocjenu utjecaja okoliša na zdravstveno stanje životinja i utjecaj životinja na okoliš,
14. propisana preventivna cijepljenja i propisane dijagnostičke pretrage u svrhu edukacije studenata,
15. davanje stručne pomoći veterinarskih organizacijama i uzgajivačima životinja te proizvođačima hrane životinjskog podrijetla, hrane za životinje i lijekova za uporabu u veterini,
16. organizira i zajedno s Hrvatskom veterinarskom komorom, Upravom i Hrvatskim veterinarskim institutom, provodi program obveznog stručnog usavršavanja veterinara.

b) Hrvatski veterinarski institut

Članak 105.

Hrvatski veterinarski institut za potrebe veterinarstva:

1. obavlja terensku i laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
2. prati, analizira i proučava stanje glede pojava, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
3. planira i predlaže preventivna cijepljenja te dijagnostičke pretrage životinja,
4. planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinfekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja,
5. istražuje načine zaštite od zoonoza,
6. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
7. istražuje, unapređuje, proizvodi i primjenjuje biološka i farmaceutska sredstva za dijagnostiku, profilaksu i terapiju,

8. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja njihove zdravstvene ili higijenske ispravnosti,
9. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
10. istražuje, unapređuje, priprema i primjenjuje nova imunološka sredstva za zaštitu zdravlja životinja,
11. prati, analizira i ocjenjuje utjecaj okoliša na zdravstveno stanje životinja,
12. istražuje zoohigijenske uvjete u objektima za uzgoj stoke i stočarsku proizvodnju,
13. obavlja laboratorijske pretrage hrane životinjskoga podrijetla i drugih proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja zdravstvene ispravnosti,
14. obavlja laboratorijske pretrage na rezidue i druge biološki aktivne tvari, u životinjama, mesu i ostaloj hrani životinjskog podrijetla,
15. obavlja kontrolu radioaktivnih tvari u životinjama, mesu i proizvodima životinjskog podrijetla te hrani za životinje,
16. obavlja toksikološke pretrage životinja, proizvoda životinjskoga podrijetla i hrane za životinje,
17. obavlja ispitivanja i kontrolu kakvoće lijekova za uporabu u veterini, u proizvodnji i prometu,
18. istražuje, unapređuje i primjenjuje razvojne metode tehnologije i kontrole hrane životinjskog podrijetla, hrane za životinje te lijekova za uporabu u veterini,
19. istražuje, unapređuje i pruža stručnu pomoć u svezi inspekcije životinja, inspekcije hrane životinjskog podrijetla i hrane za životinje,
20. pruža stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i uzgajateljima životinja te proizvođačima hrane životinjskog podrijetla, hrane za životinje i lijekova za uporabu u veterini,
21. obavlja i druge poslove određene statutom, u skladu s odredbama ovoga Zakona,
22. s Hrvatskom veterinarskom komorom i Upravom, sudjeluje u provedbi programa obveznog stručnog usavršavanja veterinarara.

3. Veterinarska praksa

Članak 106.

(1) Veterinarsku praksu veterinar može obavljati pod sljedećim uvjetima:

1. da ima hrvatsko državljanstvo,

2. da ima potpunu poslovnu sposobnost,
 3. da mu pravomoćnom sudskom presudom ili odlukom drugog nadležnog tijela nije izrečena mjera zabrane obavljanja veterinarske djelatnosti,
 4. da nije u radnom odnosu,
 5. da ima odobrenje za rad (u daljnjem tekstu: licencu) Hrvatske veterinarske komore.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 1. ovoga članka, priznaje se i državljanstvo države članice Europske unije.
- (3) Veterinarsku praksu veterinar može obavljati samo u jednoj veterinarskoj ambulanti.

Članak 107.

- (1) U veterinarskoj praksi mogu se obavljati poslovi iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona, osim poslova navedenih u stavku 1. točkama 1., 7., 9., 11. i 12. istoga članka.
- (2) U veterinarskoj praksi ne mogu se obavljati poslovi u provedbi mjera iz članka 12. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 108.

U obavljanju veterinarske prakse veterinar mora:

- 1) na zahtjev posjednika životinje pružiti zdravstvenu pomoć ili drugu veterinarsku uslugu u okviru odobrene djelatnosti,
- 2) sudjelovati, na poziv Uprave, u sprječavanju i suzbijanju zaraznih bolesti,
- 3) voditi propisanu dokumentaciju i evidencije,
- 4) davati podatke o svom radu na zahtjev Uprave,
- 5) obavljati poslove zdravstvene zaštite životinja u skladu s pravilima struke i kodeksom veterinarske etike.

4. Veterinarska služba

Članak 109.

- (1) Veterinarska služba obavlja veterinarsku djelatnost u objektima i na životinjama u posjedu tijela državne uprave odnosno pravne osobe kod koje je osnovana.
- (2) Veterinarska služba ne može obavljati poslove iz članka 12. i članka 95. stavka 1. točaka 1., 7., 9. i 11. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, pojedine poslove u provedbi mjera iz članka 12. ovoga Zakona, ravnatelj, bez provedbe javnog natječaja, rješenjem može povjeriti veterinarskoj službi, ako udovoljava posebnim uvjetima koje propisuje ministar.

(4) U slučaju kada se utvrdi da veterinarska služba iz stavka 3. ovoga članka povjerene poslove obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, ravnatelj može staviti izvan snage rješenje o povjeravanju poslova.

5. Izvješćivanje o obavljanju poslova veterinarske djelatnosti

Članak 110.

(1) Veterinarska organizacija, veterinarska praksa i veterinarska služba dužne su Upravi podnositi izvješća o obavljanju veterinarske djelatnosti.

(2) Veterinarski fakultet, Hrvatski veterinarski institut i Hrvatska veterinarska komora dužni su Upravi podnositi izvješća o obavljanju poslova za potrebe veterinarstva utvrđenih odredbama ovoga Zakona.

(3) Sadržaj, oblik i način podnošenja izvješća iz ovoga članka te rokove njihova dostavljanja propisuje ministar.

6. Veterinarski djelatnici

Članak 111.

(1) Izravno poslove veterinarstva iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona obavljaju veterinarski djelatnici: veterinari i veterinarski tehničari, a određene specijalizirane poslove u veterinarskoj dijagnostici i analitici i stručnjaci drugih struka.

(2) Postavljanje dijagnoze, propisivanje lijeka, liječenje, kirurške, porodiljske i druge zahvate na životinjama, promet veterinarskih lijekova, veterinarski pregled i kontrolu, te druge poslove veterinarskog javnog zdravstva mogu obavljati samo veterinari.

(3) Veterinari iz stavka 2. ovoga članka mogu obavljati poslove veterinarske djelatnosti samo uz licencu, koju izdaje Hrvatska veterinarska komora na vrijeme od pet godina.

(4) Postupak, uvjete i način izdavanja, produljivanja i oduzimanja licence propisuje ministar.

(5) Poslove tehničke naravi, umjetno osjemenjivanje, dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju te higijeničarske i druge poslove veterinarstva koji nisu sadržani u odredbi stavka 2. ovoga članka obavljaju veterinarski tehničari, po nalogu veterinara i prema pravilima struke.

7. Hrvatska veterinarska komora

Članak 112.

(1) Hrvatska veterinarska komora je udruga veterinara kojoj je temeljna zadaća promicanje veterinarstva i zastupanje interesa u području veterinarstva.

(2) Članovi Hrvatske veterinarske komore su veterinari koji obavljaju poslove veterinarske djelatnosti na području Republike Hrvatske.

(3) Hrvatska veterinarska komora je pravna osoba a članstvo u Komori je obvezno.

Članak 113.

(1) Djelatnost, tijela upravljanja, ustrojstvo i način rada Hrvatske veterinarske komore određeni su statutom, koji nadležno tijelo Komore donosi uz prethodnu suglasnost ministra.

(2) Hrvatska veterinarska komora svoju djelatnost obavlja samostalno, u skladu s donesenim statutom te odredbama ovoga Zakona.

Članak 114.

(1) Zadaće Hrvatske veterinarske komore jesu:

1. promicanje i zastupanje interesa u području veterinarstva,
2. vođenje upisnika članova,
3. skrb o poštivanju pravila kodeksa veterinarske etike i poduzimanje odgovarajućih mjera u slučaju njihova kršenja,
4. davanje mišljenja za osnivanje i prestanak obavljanja djelatnosti veterinarskih organizacija, privatne prakse i veterinarskih službi,
5. izdavanje, produljivanje i oduzimanje licenci,
6. davanje mišljenja u postupku donošenja akata kojima se uređuju pitanja, uvjeti i način obavljanja veterinarske djelatnosti,
7. u suradnji s komorama koje predstavljaju interese veterinarskih organizacija i subjekata u poslovanju s hranom te hranom za životinje, određivanje kriterija za cijene veterinarskih usluga ukoliko se iste ne financiraju iz državnog proračuna i ne provode u sklopu obveznih mjera koje propisuje Ministarstvo,
8. organiziranje i provođenje, s Veterinarskim fakultetom, Hrvatskim veterinarskim institutom i Upravom, obveznog stručnog usavršavanja veterinarara te skrb o stručnom osposobljavanju i usavršavanju veterinarskih djelatnika i zastupanje njihovih interesa,
9. utvrđivanje i nadziranje načina promidžbe veterinarskih organizacija i veterinarske prakse,
10. organiziranje znanstvenih i stručnih skupova,
11. drugi poslovi određeni statutom.

(2) Poslovi iz točaka 5. i 9. ovoga članka obavljaju se kao javna ovlast, a akti koje u tom svojstvu izdaje Hrvatska veterinarska komora su javne isprave.

8. Nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti

Članak 115.

(1) Nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti, u skladu s godišnjim programom nadzora ili po ukazanoj potrebi, provodi Hrvatska veterinarska komora.

(2) Nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi povjerenstvo sastavljeno od istaknutih stručnjaka pojedinih područja veterinarske djelatnosti, nadležnog državnog veterinarskog inspektora i predstavnika Hrvatske veterinarske komore.

(3) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka osniva predsjednik Hrvatske veterinarske komore.

(4) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka, nakon obavljenog nadzora, podnosi predsjedniku Hrvatske veterinarske komore izvješće o činjenicama, ocjeni stručnosti i uspješnosti rada, utvrđenim nedostacima, njihovim uzrocima i posljedicama, kao i prijedlog za poduzimanje određenih mjera.

(5) Hrvatska veterinarska komora može privremeno ili trajno oduzeti licencu veterinaru ako su nadzorom iz stavka 1. ovoga članka utvrđeni nedostaci takve naravi da bi daljnje obavljanje poslova moglo prouzročiti štetne posljedice ili opasnost po zdravlje ljudi ili životinja.

(6) O obavljenim nadzorima te poduzetim mjerama iz stavaka 4. i 5. ovoga članka Hrvatska veterinarska komora izvješćuje Upravu.

(7) Uvjete i način rada te naknade i nagrade u svezi s radom povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka propisuje Hrvatska veterinarska komora.

XVI. NAKNADE I TROŠKOVI

a) Naknade

Članak 116.

(1) Za financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenog veterinarskog nadzora iz ovoga Zakona, te za provedbu monitoringa, obračunavaju se i prikupljaju pristojbe i naknade.

(2) Uprava nadzire plaćanje, obveznike za plaćanje pristojbi i naknada, kao i obračunavanje pristojbi i naknada u slučaju ako navedene poslove ne obavlja neposredno.

(3) Na sva pitanja pristojbi i naknada koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se propisi o oporezivanju.

(4) Sredstva prikupljena u skladu s odredbama ovoga članka prihod su državnog proračuna za posebne namjene, a namijenjena su isključivo za financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenog veterinarskog nadzora.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, dio sredstava prikupljenih u skladu s odredbama ovoga članka može se koristiti i za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja propisanih odredbama ovoga Zakona.

(6) Troškovi i naknade pravnih i fizičkih osoba ovlaštenih za provedbu poslova iz stavka 1. ovoga članka financiraju se s pozicije državnog proračuna za financiranje službenih kontrola.

(7) Kriterije za određivanje visine pristojbi, visinu naknada te način njihovog obračunavanja i plaćanja propisuje ministar.

b) Troškovi u veterinarstvu

Članak 117.

Na posebnoj poziciji državnog proračuna osiguravaju se sredstva za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja, namijenjena za:

1. podmirenje troškova za suzbijanje određenih zaraznih ili nametničkih bolesti iz ovoga Zakona, i to:

- isplatu naknada za usmrćene ili zaklane životinje te za uništene odnosno oštećene predmete tijekom provođenja naređenih mjera,

- preventivna cijepljenja i dijagnostička ispitivanja,

- zaprečivanje zaraženog ili ugroženog područja,

- dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju te nabavku opreme i drugog potrebitog materijala za njihovo provođenje,

- troškove skupina veterinarima i drugih veterinarskih djelatnika,

- uništavanje lešina životinja,

- za nabavku i uskladištenje te nadopunjavanje minimalno potrebne opreme za krizne stožere, osnovane za provedbu kriznih planova,

2. osiguravanje zaliha cjepiva, odnosno njegova interventnog uvoza, te pristup međunarodnim bankama cjepiva,

3. podmirenje troškova utvrđivanja pojave zarazne ili nametničke bolesti i laboratorijske dijagnostičke pretrage zaraznih ili nametničkih bolesti životinja,

4. podmirenje troškova tiskanja i distribucije propisanih obrazaca, evidencija i druge dokumentacije,

5. razvitak i primjenu novih dijagnostičkih i analitičkih postupaka,
6. provođenje državnog monitoringa propisanog veterinarskim propisima,
7. druge svrhe u svezi kontrole bolesti i dobrobiti životinja.

Članak 118.

(1) Jedinice lokalne samouprave i Grad Zagreb, utvrđuju visinu naknade za:

- uništavanje lešina pasa i mačaka lualica,
- sakupljanje i odvoz lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi na uništavanje toplinskom preradom, osim iz objekata iz članka 38., 39. i 40. ovoga Zakona.

(2) Sredstva ostvarena od naknada iz stavka 1. ovoga članka prihod su pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju navedene poslove.

Članak 119.

Posjednik životinje snosi sve troškove preventivnog cijepljenja, dijagnostičkog i drugog ispitivanja, kao i sve druge troškove u svezi s provedbom mjera koje su propisane ili naređene u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim ako se radi o suzbijanju zaraznih ili nametničkih bolesti u skladu s odredbama ovog Zakona ili ako je naredbom iz članka 12. ovoga Zakona drukčije određeno.

Članak 120.

(1) Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 117. ovoga Zakona, troškovi prijevoza i toplinske prerade lešina goveda, kopitara, svinja, koza i ovaca podmiruju se iz sredstava državnog proračuna, osim:

- a) pravnim osobama koje se bave organiziranom stočarskom proizvodnjom;
- b) centrima za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje;
- c) za uvezene životinje u karanteni;
- d) pravnim i fizičkim osobama koje se bave trgovinom životinja, a nemaju vlastitu proizvodnju;
- e) vlasnicima životinja koji u propisanim rokovima nisu obavili naređene mjere.

(2) Posjednik životinje snosi troškove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije dvorišta, obora i staja, ako odredbama ovoga Zakona nije drukčije određeno.

XVII. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

1. Zajedničke odredbe

Članak 121.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

Članak 122.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode državni veterinarski inspektori i granični veterinarski inspektori (u daljnjem tekstu: veterinarski inspektori), službeni veterinari i drugi državni službenici koje za to ovlasti ministar.

(2) Radi obavljanja poslova iz djelokruga veterinarske inspekcije ustrojavaju se područne jedinice Ministarstva: veterinarski uredi i granične veterinarske postaje.

Članak 123.

(1) Veterinarski inspektori pri provedbi inspekcijskog nadzora vode postupak, sastavljaju zapisnik i donose rješenja kada su za to ovlašteni odredbama ovoga Zakona te propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Inspektore iz stavka 1. ovoga članka imenuje i razrješuje ministar.

Članak 124.

(1) Inspekcijski nadzor iz članka 123. ovoga Zakona podrazumijeva veterinarsko-sanitarni odnosno veterinarsko-zdravstveni nadzor (u udaljenom tekstu: veterinarski nadzor) koji se provodi nad životinjama, proizvodima životinjskog podrijetla, hrane za životinje, kvalitetom hrane, nusproizvodima životinjskog podrijetla; nad objektima, opremom, sredstvima te uvjetima za držanje, uzgoj i proizvodnju životinja i proizvoda životinjskog podrijetla; nad provođenjem pokusa na životinjama; nad provođenjem naređenih mjera za sprječavanje, otkrivanje i suzbijanje zaraznih bolesti životinja; nad sredstvima za prijevoz i uvjetima prijevoza te objektima, uvjetima i opremom za promet životinja i proizvoda životinjskog podrijetla i nusproizvoda životinjskog podrijetla; nad objektima, opremom, uvjetima i načinom rada veterinarskih organizacija, privatne prakse i veterinarske službe u obavljanju zdravstvene zaštite životinja, nad dobivanjem, proizvodnjom, skladištenjem sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplodjenih jajnih stanica, nad uvjetima skladištenja i uporabe veterinarskih lijekova i veterinarsko-medicinskih proizvoda, kao i nad svim drugim objektima, sredstvima, predmetima i opremom, koji mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti životinja ili na drugi način ugrožavati njihovo zdravlje i zdravlje ljudi.

(2) Veterinarski nadzor hrane za životinje obuhvaća objekte i prostorije subjekata u poslovanju s hranom za životinje u kojima oni obavljaju djelatnost proizvodnje, prerade, skladištenja, pakiranja, prodaje i opskrbe hranom za životinje, ljekovitom hranom za životinje i hranom za posebne hranidbene potrebe životinja ili bilo koju drugu djelatnost s hranom za

životinje i ljekovitom hranom za životinje, prijevoz hrane za životinje i ljekovite hrane za životinje, hranu za životinje, ljekovitu hranu za životinje i hranu za posebne hranidbene potrebe životinja, vodu za napajanje životinja, hranidbu životinja, uvezenu hranu za životinje i ljekovitu hranu za životinje te hranu za životinje i ljekovitu hranu za životinje namijenjenu izvozu, a provodi se u skladu s odredbama ovoga Zakona, Zakona o hrani te drugih posebnih propisa ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 125.

Za veterinarskog inspektora može se imenovati osoba koja pored općih uvjeta propisanih za prijam u državnu službu ispunjava i sljedeće uvjete:

1. ima visoku stručnu spremu veterinarske struke,
2. ima položen državni stručni ispit za veterinarskog inspektora odnosno službenog veterinara.
3. ima najmanje 5 godina staža u struci.

Članak 126.

(1) Pravne i fizičke osobe čiji rad podliježe nadzoru veterinarskog inspektora dužne su omogućiti obavljanje nadzora, pružiti potrebite podatke i obavijesti te osigurati uvjete za nesmetan rad.

(2) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su privremeno obustaviti poslovanje nadziranog objekta za vrijeme inspeksijskog nadzora ako veterinarski inspektor u protivnom nije u mogućnosti obaviti inspeksijski nadzor.

(3) Pravne i fizičke osobe dužne su, na zahtjev veterinarskog inspektora, u primjerenom roku dostaviti ili pripremiti podatke i materijale koji su mu potrebiti za obavljanje poslova inspeksijskog nadzora.

(4) Niti jedna informacija koja se odnosi na poslovanje pravnih i fizičkih osoba čiji rad podliježe nadzoru veterinarskog inspektora do koje je tijekom službenih kontrola došao veterinarski inspektor ili službeni veterinar, ne smije biti otkrivena bez pisanog pristanka nadziranih osoba, osim:

- kad je to neophodno za provedbu odredaba ovoga Zakona i kada to odobri ministar,
- kad je to potrebno za vođenje postupka koji se vodi po podnesenoj kaznenoj prijavi ili zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka, nakon provedenog inspeksijskog nadzora.

Članak 127.

(1) Ako veterinarski inspektor u obavljanju inspeksijskog nadzora utvrdi da ovaj Zakon ili drugi propis na temelju kojeg je ovlašten postupati nije primijenjen ili da nije pravilno primijenjen, naredit će rješenjem otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Veterinarski inspektor rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi bez odgađanja, a najkasnije u roku 15 dana od dana provedenog nadzora.

(3) Inspekcijski nadzor provodi se u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Članak 128.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora veterinarski inspektor može privremeno oduzeti, do donošenja rješenja o počinjenom prekršaju ili presude o kaznenom djelu, dokumentaciju i predmete koji u prekršajnom ili sudskom postupku mogu poslužiti kao dokaz.

(2) O privremenom oduzimanju dokumentacije ili predmeta iz stavka 1. ovoga članka izdaje se potvrda.

(3) U slučaju postupanja iz stavka 1. ovoga članka, kaznena prijava ili zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka mora se podnijeti u roku 48 sati, a nadležno tijelo po prijavi ili zahtjevu postupa žurno.

Članak 129.

(1) Protiv rješenja Ministarstva, Uprave i ravnatelja nije dopuštena žalba već se može pokrenuti upravni spor.

(2) Protiv rješenja veterinarskog inspektora donesenog u prvom stupnju može se izjaviti žalba u roku osam dana od dana dostave rješenja, koja ne zadržava izvršenje rješenja i o kojoj rješava Uprava.

(3) Protiv rješenja službenog veterinara donesenog u prvom stupnju može se izjaviti žalba u roku osam dana od dana dostave rješenja, koja ne zadržava izvršenje rješenja i o kojoj rješava Uprava.

Članak 130.

(1) Izvršno rješenje veterinarskog inspektora kojem je predmet nenovčana obveza i koje se prema prirodi obveze može izvršiti prisilom, izvršiti će se na navedeni način.

(2) Ako se rješenje ne može izvršiti u skladu sa odredbom stavka 1. ovoga članka, veterinarski inspektor prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze novčanim kaznama.

(3) Prisilna novčana kazna iz stavka 2. ovoga članka izriče se u iznosu od 10.000,00 kuna za nadziranu pravnu osobu, ili 5.000,00 kuna za nadziranu fizičku osobu.

Članak 131.

Ako veterinarski inspektor obavljanjem nadzora utvrdi da je počinjen prekršaj ili kazneno djelo dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od petnaest dana, podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ili kaznenu prijavu.

Članak 132.

- (1) Veterinarski inspektor o obavljenim nadzorima vodi očevidnik.
- (2) Sadržaj, oblik i način vođenja očevidnika službenih veterinarara i veterinarskih inspektora iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 133.

- (1) Kad je za obavljanje poslova inspeksijskog nadzora potrebno uzeti uzorke i izvršiti analizu, veterinarski inspektor / službeni veterinar ovlašten je uzeti uzorke i dostaviti ih na laboratorijske pretrage u laboratorije utvrđene u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Veterinarski inspektor/službeni veterinar dužan je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti stranku, da za slučaj njenog zahtjeva za ponovnom analizom, istodobno s uzimanjem uzorka za analizu, mora uzeti i uzorak za ponovnu analizu.
- (3) O rezultatu analize, veterinarski je inspektor/službeni veterinar dužan bez odgađanja izvijestiti stranku kod koje su uzorci uzeti.
- (4) Stranka nezadovoljna rezultatom analize može, u roku od osam dana od dana primitka izvješća o rezultatu analize, zahtijevati da se izvrši ponovna analiza.
- (5) Troškove analize i ponovne analize nastale u postupku obavljanja veterinarskog nadzora snosi stranka, ako su rezultati analize nezadovoljavajući, odnosno ako su rezultati analize i ponovne analize zadovoljavajući, troškovi se podmiruju iz sredstava državnog proračuna. Rezultat ponovne analize mjerodavan je i za troškove analize.
- (6) Troškove laboratorijske pretrage službenih uzoraka uzetih u okviru provođenja monitoring programa snosi pravna ili fizička osoba kod koje su uzorci uzeti neovisno od rezultata pretrage, osim u slučajevima kada su za provođenje monitoringa osigurana sredstva u državnom proračunu.
- (7) Uzimanje uzoraka i metode analiza koje se koriste kod službenih kontrola u provođenju određaba ovoga Zakona propisuje ministar.

Članak 134.

- (1) Veterinarski inspektor službenom iskaznicom i značkom dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti.
- (2) Oblik i sadržaj obrasca službene iskaznice, izgled značke, te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama i značkama propisuje ministar.

Članak 135.

Ako posjednik životinja ili predmeta koje podliježu provedbi inspeksijskog nadzora odbije da mu se utvrdi identitet, veterinarski inspektor će pisano, a u žurnim slučajevima i na usmeni zahtjev od nadležne policijske uprave zatražiti pomoć pri utvrđivanju identiteta posjednika životinja, ili predmeta koji podliježu veterinarskom pregledu, kontroli i nadzoru.

2. Granični veterinarski inspektor

Članak 136.

(1) Granični veterinarski inspektor nadležan je za obavljanje veterinarskih pregleda pošiljaka u prometu preko granice Republike Hrvatske.

(2) Ovlasti i način postupanja graničnog veterinarskog inspektora propisani su u Poglavlju XIII. ovoga Zakona.

3. Državni veterinarski inspektor

Članak 137.

Državni veterinarski inspektor:

1. provodi nadzor nad:

- radom službenih veterinarara,
- radom ovlaštenih veterinarara,
- radom kontrolnih tijela,
- radom veterinarskih organizacija, veterinarske prakse i veterinarskih službi u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti,
- udovoljavanjem propisanim uvjetima veterinarskih organizacija, veterinarske prakse i veterinarskih službi u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti,
- udovoljavanjem veterinarskim uvjetima farmi i uzgoja životinja namijenjenih pokusima, objektima za provođenje pokusa i načinom provođenja pokusa, valionica, sabirnih centara, stočnih sajmišta, tržnica, otkupnih mjesta i odmorišta za životinje te javnim smotrama,
- objektima za proizvodnju i skladištenje sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih stanica u svezi udovoljavanja veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, njihovim radom i provedbom umjetnoga osjemenjivanja i embriotransfera životinja,
- objektima za klanje životinja, obradu, preradu i uskladištenje proizvoda životinjskoga podrijetla u svezi udovoljavanja propisanim uvjetima,
- sredstvima za prijevoz životinja i načinom prijevoza životinja u svezi udovoljavanja propisanim uvjetima,
- provedbom mjera za sprječavanje, otkrivanje, suzbijanje, iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja,

- provedbom mjera za zaštitu od zoonoza,
- provedbom mjera za zaštitu zdravlja životinja,
- držanjem, proizvodnjom i prometom životinja,
- označavanjem životinja i radom osoba ovlaštenih za označavanje,
- proizvodnjom, skladištenjem i prometom proizvoda životinjskoga podrijetla,
- proizvodnjom, skladištenjem i prometom hrane za životinje,
- proizvodnjom, skladištenjem i prometom veterinarskih lijekova i veterinarsko - medicinskih proizvoda te sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju,
- ostacima štetnih tvari (reziduama), u životinjama i proizvodima životinjskoga podrijetla koji su namijenjeni ljudskoj prehrani,
- prometom sirovih koža, nusproizvoda životinjskog podrijetla, vode za napajanje životinja i proizvodnju proizvoda životinjskog podrijetla;
- provedbom mjera zaštite okoliša od negativnih utjecaja vezanih uz zaštitu zdravlja životinja, uzgoj životinja i obradu, preradu, skladištenje i promet proizvoda životinjskog podrijetla,
- radom objekata za obradu, preradu, uskladištenje i uništavanje nusproizvoda životinjskog podrijetla, provođenjem mjera veterinarske zaštite okoliša, kao i nad radom objekata za daljnje iskorištavanje toplinski prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla,
- radom i opremom pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju sakupljanje i prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla,
- radom dijagnostičkih i analitičkih laboratorija, te
- uzima uzorke dijagnostičkog materijala za laboratorijske pretrage radi utvrđivanja zdravstvenog stanja životinja, zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje,
- obavlja nadzor nad izdavanjem svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja i uplati naplaćenih naknada kao i nadzor nad izdavanjem druge propisane dokumentacije te nadzor nad obavljanjem veterinarskih pregleda i kontrola i izdavanjem propisane dokumentacije i naplate naknada za te preglede,
- pregledava poslovne knjige koje se odnose na provođenje propisa o obavljanju veterinarske djelatnosti, zdravstvenoj ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla, propisa o stavljanju lijekova u promet na malo i propisa o mjerama za promicanje stočarstva i poticajnih mjera,
- provodi veterinarsku kontrolu dezinfekcije prijevoznih sredstava kojima su otpremene pošiljke životinja, proizvoda životinjskog podrijetla ili otpadne životinjske tvari,

- izdaje uvjerenja o udovoljavanju propisanim uvjetima objekata namijenjenih provođenju karantenskih mjera za pošiljke životinja i životinjskih proizvoda iz uvoza, obavlja nadzor nad provedbom propisanih mjera u karanteni za uvezene životinje, te donosi rješenje o zatvaranju ili produžavanju karantene, odnosno daljnjem postupku sa životinjama ili proizvodima životinjskog podrijetla,

- provodi i druge propisane mjere kada je ugroženo zdravlje životinja, dobrobit životinja, zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje,

- obavlja i druge poslove za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima, prema ukazanim potrebama.

Članak 138.

U provedbi inspekcijskog nadzora državni veterinarski inspektor ima pravo i obvezu:

- 1) privremeno zabraniti promet životinja, te promet i uporabu proizvoda životinjskoga podrijetla i predmeta kojima se mogu prenijeti uzročnici zaraznih ili nametničkih bolesti u slučaju sumnje na zaraznu ili nametničku bolest,
- 2) privremeno zabraniti ili ograničiti promet i uporabu proizvoda životinjskoga podrijetla ako se posumnja u njihovu zdravstvenu ili higijensku ispravnost,
- 3) zaustaviti, pretražiti ili zadržati bilo koje prijevozno sredstvo za koje smatra da prevozi životinje, hranu životinjskog podrijetla ili hranu za životinje, postupajući u skladu s odredbama posebnih propisa, te pregledati hranu životinjskog podrijetla ili hranu za životinje i uzeti uzorke,
- 4) u objektima koje nadzire otvoriti i pregledati spremnik ili pakiranje za koji ima saznanja da sadrži hranu životinjskog podrijetla ili hranu za životinje, ispitati sadržaj i uzeti uzorke,
- 5) zabraniti uporabu prostorija, uređaja, opreme, postrojenja i pribora u objektu,
- 6) narediti otklanjanje nedostatka u objektima, koji glede izgradnje, tehničkih uređaja, tehnološke opreme, načina rada, higijene i veterinarske zaštite okoliša ne udovoljavaju propisanim uvjetima,
- 7) zabraniti uporabu objekata iz točke 6. ovoga članka ako se u određenom roku ne otklone utvrđeni nedostaci,
- 5) zabraniti promet veterinarskih lijekova i otrova, ako se promet obavlja protivno odredbama posebnih zakona,
- 6) zabraniti promet i uporabu hrane za životinje i dodataka hrani za životinje za koje utvrdi da su škodljivi po zdravlje životinja ili zdravlje ljudi,
- 7) narediti uništavanje lešina, nejestivih nusproizvoda klanja i konfiskata,

8) zabraniti obavljanje djelatnosti veterinarskim organizacijama i veterinarskoj praksi, ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima u svezi prostora, stručnih djelatnika i opreme ili nemaju rješenje za početak obavljanja djelatnosti,

9) uzimati uzorke proizvoda životinjskog podrijetla, sjemena za umjetno osjemenjivanje, lijekove i druge predmete, radi ispitivanja njihove veterinarsko-zdravstvene ispravnosti i kakvoće,

10) narediti karantenu za životinje zatečene u prometu bez obvezne i ispravne dokumentacije, odnosno za životinje koje nisu označene na propisani način, a ako iste životinje ne pokazuju znakove oboljenja i u slučaju da ne postoje uvjeti stavljanja u karantenu ili je takvo rješenje jeftinije, uputiti na klanje pod posebnim uvjetima u najbližu klaonicu,

11) u obavljanju inspekcijskog nadzora zabraniti uporabu nastambi za životinje i drugih objekata, zgrada, prostorija, opreme i uređaja za koje nisu utvrđeni propisani veterinarski uvjeti, ako se započne s radom prije no što se, u skladu s odredbama ovoga Zakona, utvrdilo da udovoljavaju propisanim uvjetima, odnosno koji nisu odobreni ili registrirani,

12) narediti mjere iz članka 15. stavka 1., članka 18. i članka 66. ovoga Zakona,

13) poduzimati i druge radnje za koje je ovlašten posebnim propisima i prema ukazanim potrebama.

XVIII. SLUŽBENI VETERINAR, OVLAŠTENI VETERINAR

1. Službeni veterinar

Članak 139.

(1) Službeni veterinar je veterinar koji ispunjava uvjete iz članka 140. ovoga Zakona i raspoređen je na radno mjesto službenog veterinaru u Upravi.

(2) Službenog veterinaru imenuje ministar.

(3) Službeni veterinar službenom iskaznicom dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(4) Oblik i sadržaj službene iskaznice službenoga veterinaru propisuje ministar.

(5) Službeni veterinar, za vrijeme obavljanja propisanog probnog rada koji obavlja bez iskaznice, pod nadzorom je drugih službenih veterinaru.

Članak 140.

(1) Službeni veterinar mora ispunjavati sljedeće uvjete:

1. opće uvjete propisane za državne službenike koji obavljaju inspekcijski nadzor,
2. imati stečeno znanje iz stavka 2. ovoga članka,

3. imati 3 godina radnog iskustva na radnim mjestima za koja se traži zvanje veterinara i važeća licenca,
 4. uspješno obaviti probni rad,
 5. imati položen državni stručni ispit za zvanje službenog veterinara,
 6. ispunjavati i druge uvjete koje propisuje ministar.
- (2) Službeni veterinar mora za vrijeme probnoga rada proći praktično educiranje u trajanju od najmanje 200 sati, pod nadzorom drugih službenih veterinara.
- (3) Službeni veterinar mora svake godine završiti educiranje prema programu kojeg izrađuje Uprava.
- (4) Program državnog stručnog ispita za zvanje službenog veterinara propisuje ministar.

Članak 141.

- (1) Službeni veterinar obavlja stručne poslove u skladu s ovlaštenjima određenim ovim Zakonom, a ima odgovarajući položaj, dužnosti i ovlaštenja u skladu s odredbama propisa koji uređuju inspekcijski nadzor.
- (2) U provedbi stručnih poslova i ovlaštenja te službenog veterinarskog nadzora službeni veterinar ima sljedeća prava i obveze:
1. nadzirati rad ovlaštenih veterinara,
 2. provoditi veterinarske preglede i službeni veterinarski nadzor prema ovom Zakonu,
 3. izdavati certifikate i druge javne isprave određene ovim Zakonom,
 4. naređivati propisane mjere u vezi s bolestima i zaštitom životinja,
 5. naređivati propisane mjere u vezi sa životinjama, proizvodima životinjskog podrijetla, hranom za životinje, vodom za napajanje životinja i lijekovima,
 6. zabraniti klanje životinja i proizvodnju proizvoda životinjskog podrijetla ako postoji sumnja da su životinje zaražene odnosno da su životinjski proizvodi ili aditivi za proizvode onečišćeni i zdravstveno neispravni,
 7. naređivati propisane mjere subjektima u poslovanju s hranom, hranom za životinje te drugim subjektima, koji su pod veterinarskim nadzorom,
 8. uzimati službene uzorke, potrebne za laboratorijske pretrage i dijagnostiku,
 9. naređivati uklanjanje utvrđenih nepravilnosti odnosno nedostataka i zabranjivanje kretanja,
 10. službeno zadržati proizvode životinjskog podrijetla i hranu za životinje, kad je to potrebno iz razloga zaštite zdravlja ljudi i životinja,
 11. oduzeti odnosno narediti uništenje proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, ako su prilikom veterinarskog pregleda proglašeni neupotrebljivim za ljudsku prehranu, odnosno ishranu životinja,
 12. službeno zabraniti uporabu, zadržati, oduzeti odnosno narediti uništenje lijekova odnosno pripravaka, koji sadrže zabranjene supstancije,
 13. nadležnom tijelu predlagati nadzor prometa lijekova, odgovarajuće postupanje u vezi s lijekovima koji su u prometu ili u uporabi protivno propisima,
 14. zabraniti korištenje odnosno zapečatiti prostorije, uređaje, opremu i sredstva kod subjekata pod veterinarskim nadzorom, ako nisu usklađeni s veterinarskim propisima,
 15. nadzirati obračunavanje i plaćanje pristojbi,

16. dozvoliti stavljanje pošiljaka u promet nakon obavljenog propisanog veterinarskog pregleda,
17. narediti karantenu za životinje zatečene u prometu bez obvezne i ispravne dokumentacije, odnosno za životinje koje nisu označene na propisani način, a ako iste životinje ne pokazuju znakove oboljenja i u slučaju da ne postoje uvjeti stavljanja u karantenu ili je takvo rješenje jeftinije, uputiti ih na klanje pod posebnim uvjetima u najbližu klaonicu,
18. voditi propisane evidencije.

Članak 142.

Odredbe koje se odnose na postupak i donošenje upravnih rješenja veterinarskih inspektora odgovarajuće se primjenjuju i na službene veterinare.

2. Ovlašteni veterinar

Članak 143.

(1) Ovlašteni veterinar je veterinar ovlašten za obavljanje poslova koji su preneseni na ovlaštene veterinarske organizacije, osim poslova veterinarskih pregleda i kontrola za potrebe veterinarske organizacije u kojoj je zaposlen.

(2) Za ovlaštenog veterinara iz stavka 1. ovoga članka može se imenovati veterinar koji ima najmanje dvije godine radnog iskustva u struci, licencu i položen državni stručni ispit za ovlaštenog veterinara.

(3) Program državnog stručnog ispita za ovlaštenog veterinara propisuje ministar.

(3) Ovlaštenog veterinara na prijedlog ovlaštene veterinarske organizacije imenuje ravnatelj.

(4) Ovlaštenog veterinara razrješuje ravnatelj:

– na prijedlog odgovorne osobe u veterinarskoj organizaciji u kojoj je ovlašteni veterinar bio zaposlen,

– na prijedlog državnog veterinarskog inspektora u slučaju kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da ovlašteni veterinar ne obavlja povjerene poslove ili obavlja protivno propisima i ugovoru o povjeravanju poslova.

(5) Upisnik ovlaštenih veterinara vodi Uprava.

(6) Oblik i sadržaj te način vođenja upisnika ovlaštenih veterinara propisuje ministar.

Članak 144.

(1) Ovlašteni veterinari su za svoj rad odgovorni ravnatelju.

(2) Ovlašteni veterinari mogu obavljati sljedeće poslove:

- veterinarske preglede i kontrole na gospodarstvima, farmama, stočnim sajmovima, dogonima, otkupnim mjestima, odmorištima za životinje, izložbama životinja i drugim objektima kada je za to ovlaštena veterinarska organizacija u kojoj je zaposlen,
- izdavanje svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja, potvrda o zdravstvenom stanju pošiljki proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje u unutarnjem prometu,
- provedbu obveznog označavanja životinja te vođenje propisane evidencije o označavanju i prometu životinja,
- provedbu propisanih mjera za otkrivanje, sprječavanje, suzbijanje i kontrolu zaraznih ili nametničkih bolesti,
- uzimati dijagnostički materijal od životinja, uzorke proizvoda životinjskog podrijetla i otpadne životinjske tvari radi ispitivanja zdravstvenog stanja životinja, odnosno zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla,
- zabraniti otpremu životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i otpadne životinjske tvari, ako se prilikom veterinarskog pregleda utvrdi da je pošiljka zaražena ili se posumnja da je onečišćena, ako potječe iz zaraženog područja, ako ne udovoljava drugim propisanim uvjetima zdravstvene ispravnosti, ako je ne prati propisana i uredna dokumentacija te ako prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim veterinarskim uvjetima,
- provedbu i drugih veterinarskih mjera iz ovog Zakona, ako je za to ovlašten.

(3) U slučaju kada ovlašteni veterinar prilikom obavljanja veterinarskog pregleda i kontrole utvrdi postupanje protivno odredbama ovoga Zakona, o tome je dužan izvijestiti službenog veterinara, ovlaštenog da naredi mjere za otklanjanje utvrđenih nepravilnosti.

XIX. SREDIŠNJI VETERINARSKI INFORMACIJSKI SUSTAV

Članak 145.

(1) Središnji veterinarski informacijski sustav (u daljnjem tekstu: SVIS) je objedinjeni sustav upisnika, registara i računalnih programa, čiji su podaci organizirani u strukturiranim bazama podataka, koji se vode u svrhu zaštite zdravlja i dobrobiti životinja i provedbi mjera veterinarskog javnog zdravstva, a čija je zadaća da pruži učinkovit pristup informacijama i bude potpora pravodobnom donošenju odluka te učinkovitim upravljanju u svim segmentima veterinarske službe.

(2) Sve pravne i fizičke osobe u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti te svi ostali obveznici u skladu s odredbama ovoga Zakona moraju u elektronskom obliku dostavljati propisane podatke u SVIS i omogućavati besplatan pristup bazama podataka.

(3) SVIS sačinjavaju:

- registar veterinarskih inspektora, službenih veterinara i ovlaštenih veterinara,
- registar ovlaštenih veterinarskih organizacija,
- upisnik odobrenih objekata,

- upisnik registriranih objekata,
- jedinstveni registar domaćih životinja,
- registar farmi,
- program za registraciju veterinarskih lijekova,
- program za prikupljanje i nadzor veterinarskih pristojbi,
- upisnik cijepljenih pasa,
- program za monitoring rezidua,
- program za praćenje, nadzor i izvještavanje o određenim bolestima životinja,
- program za praćenje, nadzor i izvještavanje o zoonozama,
- laboratorijski nalazi i izvještaji,
- izvještaji o obavljanju veterinarske djelatnosti,
- registar veterinarskog zakonodavstva,
- program granične veterinarske inspekcije,
- program za dodjeljivanje statusa stada,
- upisnik odmorišta za životinje,
- registar prijevoznika životinja,
- upisnik pratitelja životinja,
- evidenciju potvrda o odobrenju prijevoznih sredstava za životinje,
- upisnik pravnih osoba koje obavljaju pokuse na životinjama,
- upisnik pravnih i fizičkih osoba koje uzgajaju životinje za pokuse te za proizvodnju bioloških pripravaka,
- upisnik uzgoja kućnih ljubimaca namijenjenih prodaji,
- upisnik objekata za privremeni smještaj kućnih ljubimaca,
- upisnik zooloških vrtova,
- upisnik skloništa za životinje,
- upisnik sakupljača nusproizvoda životinjskog podrijetla,
- upisnik trgovina za prodaju kućnih ljubimaca.

(4) Uvjete sadržaja, uspostave i vođenja kao i način financiranja SVIS-a propisuje ministar.

Članak 146.

Uprava osigurava povezivanje i uključivanje SVIS-a u međunarodne informacijske sustave na području veterinarstva u slučajevima kada je to obvezno.

Članak 147.

Za djelovanje i održavanje SVIS-a Uprava dobiva i koristi podatke, koje u okviru propisanih zbirki podataka vode ministarstva, druga tijela državne uprave, javni zavodi i agencije te druga ovlaštena tijela, a odnose se prvenstveno:

- na zemljišni katastar,
- na poljoprivredna gospodarstva,
- na zbirke podataka iz područja lijekova i kemikalija,
- na pojavu i širenje zoonoza kod ljudi,
- na podatke iz centralnog registra stanovništva.

Međusobna suradnja tijela

Članak 148.

Ministarstvo, kao i druga tijela čija je nadležnost određena na temelju odredaba ovoga Zakona, u obavljanju poslova surađuju s drugim tijelima s kojima mogu razmjenjivati podatke te sklapati sporazume o suradnji.

XX. KAZNENE ODREDBE

Članak 149.

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako kao posjednik životinje postupi protivno odredbi članka 4. stavka 2. ovoga Zakona,
2. ako postupi protivno odredbama članka 8. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,
3. ako postupi protivno odredbama članka 11. ovoga Zakona,
4. ako postupi protivno odredbama propisa iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,
5. ako ne provede mjere iz članka 15. ovoga Zakona,
6. ako postupi protivno ili ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 38. ovoga Zakona,
7. ako ne ispunjava zahtjeve i uvjete propisane odredbama članka 42. stavaka 2. i 6. ovoga Zakona,
8. ako obavlja djelatnost protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 93. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točke 1. i 6. ovoga članka počinjene u obavljanju djelatnosti drugi puta, pravnim i fizičkim osobama uz novčanu kaznu može se izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od godine dana.

Članak 150.

(1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako postupi protivno odredbama članka 13. ovoga Zakona,
2. ako posjednik životinje ili veterinar postupi protivno odredbama članka 14. ovoga Zakona,
3. ako ne provede mjere propisane odredbama članka 17. ovoga Zakona,
4. ako ne provede mjere propisane odredbama članka 18. ovoga Zakona,
5. ako ne provede mjere iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona,

6. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 30. ovoga Zakona,
7. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 31. ovoga Zakona,
8. ako ne udovoljava propisanim uvjetima odnosno postupa protivno odredbama članka 32. ovoga Zakona,
9. ako obavlja djelatnost bez veterinarsko-zdravstvene suglasnosti iz članka 33. ovoga Zakona,
10. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 34. ovoga Zakona,
11. ako postupa protivno odredbama odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 35. ovoga Zakona,
12. ako ne provede naređene mjere iz članka 36. ovoga Zakona,
13. ako obavlja djelatnost protivno odredbama odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 46. ovoga Zakona,
14. ako obavlja djelatnost protivno odredbama odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 48. ovoga Zakona,
15. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 50. ovoga Zakona,
16. ako obavlja djelatnost protivno odredbama ugovora iz članka 51. stavka 7. ovoga Zakona,
17. ako postupa protivno odredbama članka 53. stavka 4. te propisa iz stavka 9. istoga članka ovoga Zakona,
18. ako postupa protivno odredbama članka 56. stavaka 1. te propisa iz stavka 5. istoga članka ovoga Zakona,
19. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 59. ovoga Zakona,
20. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 60. stavka 4. ovoga Zakona,
21. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 61. stavka 4. ovoga Zakona,
22. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona,
23. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 63. ovoga Zakona,
24. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 64. stavka 4. ovoga Zakona,
25. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 65. stavka 3. ovoga Zakona,
26. ako ne provede mjere iz članka 66. ovoga Zakona,
27. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima iz članka 67. ovoga Zakona,
28. ako postupa protivno odredbama članka 68. ovoga Zakona,
29. ako postupa protivno odredbama članka 73. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba stavaka 5. i 7. istoga članka,
30. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 75. ovoga Zakona,
31. ako ne udovoljava zahtjevima propisanim na temelju odredbe članka 78. stavka 4. ovoga Zakona,
32. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 83. stavka 3. ovoga Zakona,
33. ako obavlja djelatnost protivno odredbama propisanim na temelju članka 86. ovoga Zakona,
34. ako obavlja djelatnost protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 87. ovoga Zakona,
35. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 90. stavkom 3. ovoga Zakona,
36. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 91. stavkom 3. ovoga Zakona,

37. ako obavlja povjerene poslove protivno ugovoru iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona,
38. ako obavlja djelatnost protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 102. ovoga Zakona,
39. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 106. ovoga Zakona,
40. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 108. ovoga Zakona,
41. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 111. ovoga Zakona,
42. ako ne provede mjere koje je rješenjem donesenim na temelju članka 123. ovoga Zakona naredio nadležni veterinarski inspektor u skladu s ovlastima određenim ovim Zakonom,
43. ako ne provede mjere koje je rješenjem donesenim na temelju članka 142. ovoga Zakona naredio nadležni službeni veterinar u skladu s ovlastima određenim ovim Zakonom.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točke 13. i 14. ovoga članka počinjene u obavljanju djelatnosti drugi puta, pravnim i fizičkim osobama uz novčanu kaznu može se izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od godine dana.

Članak 151.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako postupa protivno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona,
2. ako zaposlene osobe u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama a ne udovoljavaju uvjetima propisanim odredbama članka 10. ovoga Zakona,
3. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 19. stavka 4. ovoga Zakona,
4. ako postupa protivno naređenoj mjeri iz članka 36. ovoga Zakona,
5. ako postupa protivno odredbama članka odnosno propisa donesenog na temelju članka 37. ovoga Zakona,
6. ako postupa protivno odredbama članka 57. ovoga Zakona,
7. ako postupa protivno odredbama članka 58. ovoga Zakona,
8. ako postupa protivno odredbi članka 60. stavka 3. ovoga Zakona,
9. ako postupa protivno odredbi članka 61. stavka 3. ovoga Zakona,
10. ako postupa protivno odredbi članka 62. stavka 2. ovoga Zakona,
11. ako postupa protivno odredbama članka 69. ovoga Zakona,
12. ako postupa protivno odredbi članka 74. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno ne udovoljava zahtjevima propisanim na temelju odredbe stavka 3. istoga članka,
13. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 77. stavka 4. ovoga Zakona,
14. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 79. stavka 3. ovoga Zakona,
15. ako ne udovoljava zahtjevima propisanim odredbom članka 80. stavka 5. ovoga Zakona,

16. ako ne udovoljava zahtjevima propisanim odredbom članka 81. stavka 2. ovoga Zakona,
17. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 83. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona,
18. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 84. ovoga Zakona,
19. ako postupa protivno odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 85. ovoga Zakona,
20. ako postupa protivno odredbi članka 88. ovoga Zakona,
21. ako postupa protivno odredbama članka 110. ovoga Zakona,
22. ako postupa protivno odredbama članka 126. ovoga Zakona,
23. ako postupa protivno odredbi 145. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 kuna.

XXI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 152.

(1) Smatra se da osobe iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona ispunjavaju uvjete iz stavka 2. navedenoga članka ako prilikom stupanja na snagu ovoga Zakona u obavljanju svoje djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama.

(2) Do donošenja odluke Vlade Republike Hrvatske iz članka 72. stavka 3. ovoga Zakona, veterinarski pregled pošiljaka u međunarodnom prometu obavljati će se na postojećim graničnim veterinarskim prijelazima.

(3) Veterinarske organizacije, veterinarska privatna praksa i veterinari ovlaštene na temelju odredaba Zakona o veterinarstvu (Narodne novine, broj 70/97, 105/01 i 172/03) nastavljaju obavljati djelatnost kao ovlaštene veterinarske organizacije, veterinarska praksa i ovlaštene veterinari u skladu s odredbama ovoga Zakona nakon njegovog stupanja na snagu.

(4) Veterinari s položenim državnim stručnim ispitom za zvanje veterinarskog inspektora ili službenog veterinaru, nisu obvezni polagati državni stručni ispit za ovlaštenog veterinaru iz članka 143. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Ugovori o povjeravanju poslova veterinarskim organizacijama kao pravnim osobama s javnim ovlastima sklopljeni na temelju odredaba Zakona o veterinarstvu (Narodne novine, broj 70/97, 105/01 i 172/03), ostaju na snazi stupanjem na snagu ovoga Zakona a najkasnije do 31. prosinca 2008. godine, ako se prije navedenog datuma ne otkazu odnosno raskinu na propisani način, a izmjene i dopune navedenih ugovora radi usklađivanja ugovornih odredaba s odredbama ovoga Zakona moguće su uz suglasnost ugovornih strana.

(6) Županijski veterinarski inspektori i gradski veterinarski inspektori u veterinarskim uredima, ustrojenim kao područnim jedinicama Ministarstva, nakon stupanja na snagu ovoga Zakona rasporediti će se na poslove državnih veterinarskih inpektora ili službenih veterinarara, u skladu s odredbama posebnih propisa o državnim službenicima te o ustrojstvu Ministarstva, a preustroj inspekcije završiti će se do 31. prosinca 2008. godine.

(7) Vježbenički staž i vježbenički ispit propisan provedbenim propisom u skladu s odredbama članka 102., 103. i 104. Zakona o veterinarstvu (Narodne novine, broj 70/97, 105/01 i 172/03), nakon stupanja na snagu ovoga Zakona moraju obavljati odnosno polagati samo veterinari koji su upisali dodiplomski studij zaključno sa nastavnom godinom 2004/2005.

Članak 153.

Službeni laboratoriji i referentni laboratoriji moraju udovoljiti zahtjevima propisanim člankom 90. i 91. ovoga Zakona najkasnije do 1. siječnja 2009. godine.

Članak 154.

(1) Obvezuju se ministar odnosno nadležna tijela da provedbene propise, planove i programe na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donesu u roku od godine dana od njegova stupanja na snagu.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi propisi doneseni na temelju Zakona o veterinarstvu (Narodne novine, br. 70/97, 105/2001 i 172/2003), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 155.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o veterinarstvu (Narodne novine, br. 70/97, 105/2001 i 172/2003).

(2) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 106. stavka 2. i članka 89. stavka 5. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

VI. OBRAZLOŽENJE UZ POJEDINE ČLANKE

Uz članak 1.

Ovim člankom propisan je sadržaj Zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom definirani su pojmovi koji se koriste za potrebe ovoga Zakona.

Uz članak 3.

Ovim člankom definirana je veterinarska djelatnost.

Uz članak 4.

Ovim člankom određene su osnovne obveze Uprave, veterinarskih organizacija i posjednika životinja u provedbi odredaba ovoga Zakona.

Uz članak 5.

Ovim člankom određena je svrha provođenja zaštite zdravlja životinja.

Uz članak 6.

Ovim člankom određene su mjere koje se provode radi zaštite zdravlja životinja.

Uz članak 7.

Ovim člankom propisuju se bolesti životinja čije je sprječavanje i suzbijanje od interesa za Republiku Hrvatsku i radi kojih se provode preventivne mjere, određuje način dobivanja zdravstvenog statusa te ovlašćuje ministar za donošenje popisa i razvrstavanje bolesti životinja, te propisivanje mjera iz stavka 1. ovoga članka, kao i uvjeta za stjecanje statusa.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisane su ovlasti ravnatelja u slučaju pojave bolesti čiji uzrok još nije utvrđen, a koja se brzo širi i može ugroziti zdravlje životinja u Republici Hrvatskoj, ovlasti radi sprječavanja unošenja zaraznih bolesti iz drugih država, kao i obveze nadležnog tijela u slučaju prijema obavijesti o izbijanju bolesti koje se obvezno prijavljuju.

Uz članak 9.

Ovaj članak definira ugrožena i zaražena područja te ovlašćuje ravnatelja da odredi veličinu zaraženog i ugroženog područja, ovisno o prirodi bolesti, konfiguraciji terena, biološkim čimbenicima, provedbi mjera kontrole zdravlja životinja, biosigurnosnih mjera i načinu uzgoja životinja.

Uz članak 10.

Ovaj članak određuje obvezu osoba koje u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama, da stiču temeljna znanja o naročito opasnim bolestima životinja, zoonozama, njihovom sprječavanju i prenošenju na ljude te o propisima o zaštiti od bolesti životinja, ovlašćuje ministra da propiše uvjete za njihovo osposobljavanje te određuje iznimke od navedene obveze za osobe koje imaju odgovarajuću stručnu spremu.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisane su mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zarazne bolesti.

Uz članak 12.

Ovim člankom ovlašćuje se ministar da naredbom odredi mjere za otkrivanje i sprječavanje zaraznih bolesti životinja utvrđenih ovim Zakonom, te rokove i način osiguranja sredstava i plaćanja troškova u provedbi naređenih mjera. Određuje se i tko snosi troškove zaštitnih cijepljenja i dijagnostičkih pretraga te sve druge troškove u svezi s provođenjem naređenih mjera te ovlašćuje ministar za donošenje programa praćenja, kontrole i iskorjenjivanja određenih zaraznih bolesti.

Uz članak 13.

Ovim člankom određene su obveze posjednika životinja u slučaju pojave zarazne bolesti.

Uz članak 14.

Ovaj članak određuje kada se smatra da postoji sumnja na zaraznu bolest te obveze ovlaštenog veterinaru u navedenom slučaju.

Uz članak 15. i 16.

Ovim člancima određena je obveza državnog veterinarskog inspektora nadležnog veterinarskog ureda po prijavi ili saznanju o pojavi sumnje na zaraznu bolest. Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala radi utvrđivanja uzročnika zaraznih ili nametničkih bolesti, po propisanim metodama, obavlja Hrvatski veterinarski institut i drugi laboratoriji koje za to ovlasti ministar. Za pojedine bolesti životinja ministar određuje nacionalne referentne laboratorije te propisuje dužnosti i zadaće nacionalnih referentnih laboratorija, laboratorijske testove, način uzimanja i slanja dijagnostičkog materijala na pretrage. Popis nacionalnih referentnih laboratorija te ovlaštenih laboratorija vodi Uprava, a objavljuju se u Narodnim novinama. Određeno je i plaćanje se naknade sa posebne pozicije državnog proračuna.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisane su obveze službenog veterinaru kada se utvrdi bolest i u vremenu trajanja opasnosti, određuje se kada se smatra da je bolest prestala te ovlašćuje ministar da odredi mjere za utvrđivanje, suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti, uvjete za prestanak važenja mjera te način izvještavanja.

Uz članak 18.

Ovaj članak propisuje mjere koje može narediti nadležni veterinarski inspektor kad se utvrdi zarazna bolest i dok traje opasnost od zarazne bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, kao i u slučaju neposredne opasnosti od zarazne bolesti. Ovlašćuje se ministar da odredi i druge mjere u slučajevima posebnih okolnosti, elementarnih nepogoda ili epizootija većih razmjera. Daje se ovlast Upravi da izrađuje krizne planove koji detaljno opisuju organizaciju i način provedbe mjera za suzbijanje pojedinih opasnih zaraznih bolesti životinja, te koordinira i nadzire njihovu provedbu, da priprema i koordinira vježbe simulacije izbijanja pojedinih opasnih zaraznih bolesti, radi provjere kriznih planova, kao i da izrađuje i organizira provedbu Plana edukacije za otkrivanje, praćenje, suzbijanje i iskorjenjivanje pojedinih zaraznih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona.

Uz članak 19.

Ovim člankom određene su obveze Uprave u odnosu na izvješćivanje o pojavi zaraznih bolesti te se ovlašćuje ministar da propiše način praćenja i izvješćivanja o pojavi zaraznih bolesti.

Uz članak 20.

Ovim člankom ovlašćuje se ravnatelj da odredi vrste i količine cjepiva koje je potrebno osigurati za sprječavanje pojedinih osobito opasnih zaraznih bolesti i veterinarske organizacije koje su ga dužne nabaviti i uskladištiti, kao i da podnese zahtjev za pristup bankama cjepiva Europske unije i drugih relevantnih međunarodnih organizacija. Također se određuje da su sredstva za nabavku, uskladištenje i kontrolu imunogenosti cjepiva iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu.

Uz članak 21.

Ovim člankom određena je obveza veterinarskog ureda da odredi skupine veterinarara i drugih djelatnika, radi provođenja mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje zarazne bolesti, a ovisno o razini ugroženosti može zatražiti i sudjelovanje civilne zaštite.

Uz članak 22.

Ovim člankom ovlašćuje se ministar da radi suzbijanja pojedinih osobito opasnih zaraznih bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, zatraži da Vlada Republike Hrvatske odredi način sudjelovanja postrojbi Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske u provođenju određenih mjera.

Uz članak 23.

Ovim člankom ovlašćuje se ravnatelj da s drugih područja odredi potrebit broj veterinarara i drugih djelatnika te ih uputi na zaraženo ili ugroženo područje.

Uz članak 24.

Ovim člankom određene su obveze službenih osoba nadležne policijske uprave na zaraženom ili ugroženom području, u granicama svoje ovlasti pri provedbi mjera za zaštitu zdravlja životinja od zaraznih bolesti.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisano je koje mjere poduzima Veterinarska služba Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti.

Uz članak 26.

Ovim člankom određeno je kada se provode mjere usmrćivanja ili u određenim slučajevima prisilnog klanja zaraženih ili na zaraznu bolest sumnjivih životinja, kao i uništavanje zaraženih predmeta, koje naređuje ravnatelj ili veterinarski inspektor kojeg za to ovlasti ravnatelj.

Uz članak 27.

Ovaj članak propisuje da za životinju koja je usmrćena, zaklana ili uginula zbog provedene naređene mjere, kao i za oštećene ili uništene predmete zbog provedbe naređenih mjera posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta, ima pravo na naknadu, određuje se tko obavlja procjenu vrijednosti životinje i predmeta te ovlašćuje ravnatelj da donosi rješenje o pravu na naknadu štete i visini štete.

Uz članak 28.

Ovim člankom određeni su slučajevi u kojima posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta nema pravo na naknadu štete.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisana je zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti.

Uz članak 30.

Ovaj članak određuje da uzgojno valjana rasplodna grla, sjeme za umjetno osjemenjivanje, oplodene jajne stanice, muška rasplodna grla i uzgoji kvalitetne rasplodne stoke moraju biti slobodni od zaraznih bolesti. Muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i grla za prirodni pripust te plotkinje za proizvodnju oplodjenih jajnih stanica mogu se koristiti samo ako su slobodni od zaraznih i nametničkih bolesti. Ovlašćuje se ministar da propiše uvjete za sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplodene jajne stanice glede polučivanja, pripreme i razrjeđivanja, zdravstvene ispravnosti i biološke kakvoće.

Uz članak 31.

Ovim člankom ovlašćuje se ministar da propiše uvjete za poslovanje s reprodukcijским materijalom te timove za embriotransfer. Rješenje o udovoljavanju objekata propisanim uvjetima donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva, a upisnik odobrenih objekata vodi Uprava.

Uz članak 32.

Ovim člankom ovlašćuje se ministar da propiše uvjete za objekte i mjesta za sajmove, tržnice, mjesta za održavanje dražbi i druga mjesta za trgovinu životinjama, izložbe i sportska natjecanja te javne smotre.

Uz članak 33.

Ovim člankom određeno je da se izložbe, sportska natjecanja, zoološki vrtovi, cirkusi i druge priredbe sa životinjama te trgovina životinja i životinjskih proizvoda izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih odredbama ovoga Zakona mogu održavati samo na temelju prethodne veterinarsko-zdravstvene suglasnosti Veterinarskog ureda.

Uz članak 34.

Ovim člankom određeno je obavljanje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisano je označavanje i registracija životinja te dana ovlast ministru za donošenje provedbenog propisa.

Uz članak 36.

Ovim člankom određene su mjere službenog veterinaru u označavanju životinja.

Uz članak 37.

Ovim člankom određena je obveza označavanja pasa, središnji upisnik pasa koji vodi Uprava, obveze posjednika pasa u odnosu na označavanje te postupak sa psima nad kojima nisu provedene propisane mjere. Ovlašćuje se ministar da propiše sadržaj i oblik upisnika pasa te isprave o obveznom upisu i provedenim mjerama, kao i oblik obvezne oznake za pse.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisana je registracija i odobravanje farmi, vođenja upisnika farmi te upisnika prijevoznika životinja, sabirnih centara, sajmovu i trgovaca životinjama. Ovlašćuje se ministar da propiše veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati navedeni objekti.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisana je registracija objekata u poslovanju s hranom za životinje, osim objekata odobrenih u skladu s odredbom članka 40. ovoga Zakona.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisano je odobravanje objekata u kojima se proizvodi, prerađuje i skladišti hrana životinjskog podrijetla, utvrđenih posebnim propisom koji uređuje posebna pravila o higijeni hrane životinjskog podrijetla kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisana je nadležnost za provođenje inspekcijskog nadzora u svrhu službene kontrole zdravstvene ispravnosti i higijene hrane životinjskog podrijetla.

Uz članak 42.

Ovim člankom određeno je da tijelo nadležno za hranu može povjeriti pojedine poslove službenih kontrola veterinarskim organizacijama kao kontrolnim tijelima, te zahtjevi za navedena kontrolna tijela. Ovlašćuje se čelnik tijela nadležnog za hranu da propiše uvjete kojima moraju udovoljavati kontrolna tijela, popis poslova koji im se mogu povjeriti i postupak povjeravanja poslova.

Uz članak 43.

Ovim člankom određen je način obavljanja službene kontrole zdravstvene ispravnosti i higijene hrane životinjskog podrijetla.

Uz članak 44.

Ovim člankom određen je godišnji i višegodišnji program provođenja službenih kontrola koji donosi ministar.

Uz članak 45.

Ovim člankom propisana je registracija i odobrenje objekata u poslovanju s hranom za životinje.

Uz članke 46. i 47.

Ovim su člancima propisani određeni zahtjevi za objekte u kojima se obavlja djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerade i skladištenja kože i krzna, postupak odobravanja objekata te je dana ovlast ministru da propiše uvjete za njihovo odobravanje, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za zaštitu okoliša. Upisnik objekata vodi Uprava.

Uz članak 48.

Ovim člankom dana je ovlast ministru da propiše uvjete kojima moraju udovoljavati objekti za obradu, preradu i uskladištenje neprerađenih i prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi, kao i uvjete kojima moraju udovoljavati pravne i fizičke osobe koje se bave sakupljanjem i prijevozom neprerađenih i prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi. Upisnike objekata vodi Uprava.

Uz članak 49.

Ovim člankom određena je naknada za obavljeno sakupljanje i uništavanje nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi, koju propisuje ministar.

Uz članak 50.

Ovim člankom određeno je da korisnici objekata u kojima nastaju nusproizvodi životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi moraju osigurati zbrinjavanje nusproizvoda na propisani način, a pravne i fizičke osobe koje obavljaju poslove sakupljanja i prijevoza moraju osigurati redovito i cjelovito preuzimanje i prijevoz životinjskih lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi iz sabirališta i objekata.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisana je koncesija za obavljanje poslova sakupljanja i toplinske obrade nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi.

Uz članak 52.

Ovim člankom definirana je higijeničarska služba te je određeno da jedinice lokalne samouprave koje nisu osigurale higijeničarsku službu na njihovom području snose troškove za prijevoz i uništavanje životinjskih lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi, osim u iznimnim slučajevima.

Uz članak 53.

Ovim člankom definiran je certifikat, postupak certificiranja, obveze izvoznika i Uprave u navedenom postupku, te je dana ovlast ministru da propiše oblik odnosno sadržaj obrasca certifikata, detaljni postupak iz stavka 4. ovoga članka, način osiguravanja sljedivosti i rokove čuvanja certifikata kao i način i uvjete izdavanja certifikata.

Uz članak 54.

Ovim člankom određeni su zahtjevi za službene veterinare u postupku certificiranja, u odnosu na nepristranost, potpisivanje certifikata i stavljanje pečata. Određeno je da certifikati moraju biti izdani na hrvatskom jeziku i na jednom od službenih jezika države primateljice.

Uz članak 55.

Ovim člankom određeno je koje podatke na certifikatima službeni veterinar može potvrditi.

Uz članak 56.

Ovim člankom određeno je u kojim slučajevima u unutarnjem prometu posjednik životinja mora imati i na zahtjev ovlaštene osobe predložiti svjedodžbu o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje, koja je javna isprava za čije se izdavanje plaća naknada. Također je dana ovlast ministru da propiše oblik odnosno sadržaj obrasca svjedodžbe, način osiguravanja slijedivosti i rokove čuvanja svjedodžbi kao i način i uvjete izdavanja svjedodžbi.

Uz članak 57.

Ovim člankom dana je ovlast ovlaštenim veterinarima da izdaju svjedodžbe te obveza da o izdanim svjedodžbama vode evidenciju.

Uz članak 58.

Ovim člankom propisana je putovnica za pse i mačke, koju mogu izdavati veterinarske organizacije i ambulante veterinarske prakse, o čemu vode upisnik. Ovlašćuje se ministar da propiše obrazac putovnice za pse i mačke, uvjete i način izdavanja te oblik i način vođenja upisnika izdanih putovnica.

Uz članak 59.

Ovim člankom ovlašćuje se ministar da propiše uvjete za obavljanje nekomercijalnog prometa životinja te komercijalnog prometa životinja, posebno u slučaju donošenja državnog programa za iskorjenjivanje određene bolesti životinja za stjecanje zdravstvenog statusa.

Uz članak 60.

Ovim člankom određen je veterinarski pregled na mjestu otpreme u unutarnjem prometu te je ovlašten ministar da propiše način i sadržaj pregleda pošiljaka, kao i slučajeve u kojima nije obvezan veterinarski pregled.

Uz članak 61.

Ovim člankom određen je veterinarski pregled pošiljaka za izvoz na mjestu otpreme te je ovlašten ministar da propiše način, sadržaj i opseg veterinarskog pregleda iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o vrsti pošiljke.

Uz članak 62.

Ovim člankom određen je veterinarski pregled na mjestu odredišta u unutarnjem prometu te je dana ovlast ministru da propiše način i sadržaj veterinarskog pregleda pošiljaka životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje u unutarnjem prometu te slučajeve u kojima se pregled obavlja na mjestu odredišta.

Uz članak 63.

Ovim člankom ovlašten je ministar da propiše način i sadržaj veterinarskog pregleda pošiljaka iz uvoza te slučajeve u kojima se pregled obavlja na mjestu odredišta.

Uz članak 64.

Ovim člankom određen je pregled pošiljaka tijekom prijevoza radi zaštite životinja, dana je ovlast ravnatelju da osniva mobilne jedinice službenih veterinarara, koje na njegov zahtjev obavljaju veterinarske preglede pošiljaka, te je ovlašten ministar da uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove i ministra nadležnog za promet propiše način i postupke obavljanja veterinarskih pregleda, zaustavljanja vozila, osposobljavanje članova mobilnih jedinica, opremu i oznake mobilnih jedinica te njihovih vozila

Uz članak 65.

Ovim člankom ovlašten je ministar da propiše način, sadržaj i opseg drugih veterinarskih pregleda životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, koji su propisani kao uvjet za stavljanje u promet te je određeno da pojedinačne preglede životinja na gospodarstvima mogu obavljati i ovlašteni veterinari, ako su ispunjeni propisani uvjeti.

Uz članak 66.

Ovim člankom propisane su ovlasti veterinarskog inspektora ako utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 67.

Ovim člankom dana je ovlast ministru da propiše uvjete za mjesta na kojima je pri prijevozu pošiljaka koje podliježu veterinarskom pregledu dopušten utovar, pretovar i istovar.

Uz članak 68.

Ovim člankom određeno je da se prijevozna sredstva kojima se otpremaju pošiljke moraju očistiti i dezinficirati, te je dana ovlast ministru da propiše način i slučajeve obvezne dezinfekcije prijevoznih sredstava te obrazac potvrde.

Uz članak 69.

Ovim člankom propisane se obveze posjednika u slučaju nadzora nad prijevozom pošiljke, prijevoznika u slučaju prometne nesreće, veterinarskih organizacija i veterinarske prakse u slučaju ozlijeđivanja životinja, kao i službenih osoba policijske uprave te je određeno tko snosi troškove.

Uz članak 70.

Ovim člankom određeno je obavljanje veterinarskih pregleda i kontrole utovara, istovara i pretovara pošiljaka životinja i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske, te je ovlašten ministar obrane da uz prethodno mišljenje ministra propiše ustrojstvo i rad veterinarske inspekcije u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske, te obrazac iskaznice i izgled znaka veterinarskog inspektora u navedenom tijelu.

Uz članak 71.

Ovim člankom određeno je da službene osobe policijskih uprava u granicama nadležnosti kontroliraju pošiljke koje podliježu veterinarskom nadzoru.

Uz članak 72.

Ovim člankom propisan je način osnivanja i rada GVP te je dana ovlast ministru da propiše uvjete za GVP.

Uz članak 73.

Ovim člankom propisan je pregled na GVP. Propisano je rješenje Uprave, kojim se utvrđuju veterinarski uvjeti za uvoz pošiljaka.

Uz članak 74.

Ovim člankom određena je obveza osobe odgovorne za pošiljku, koja mora provesti sve postupke propisane od strane ministra te provesti mjere koje naredi granični veterinarski inspektor.

Uz članak 75.

Ovim člankom propisani su veterinarski pregledi pošiljaka koji se odnose na slobodne zone, slobodna skladišta, carinska skladišta i registrirane opskrbljivače brodova. Ovlašten je ministar da propiše postupak veterinarskog pregleda za pojedine vrste pošiljaka.

Uz članak 76.

Ovim člankom propisan je pregled hrane za životinje neživotinjskog podrijetla kod uvoza.

Uz članak 77.

Ovim je člankom dana ovlast graničnom veterinarskom inspektoru da na GVP odbije unošenje pošiljke na područje Republike Hrvatske u određenim slučajevima te je dana ovlast ministru da propiše uvjete.

Uz članak 78.

Ovim je člankom propisano postupanje graničnog veterinarskog inspektora na GVP pri odbijanju unošenja pošiljke životinja te je dana ovlast ministru da propiše postupak, način označavanja i oblik žiga iz ovoga članka.

Uz članak 79.

Ovim je člankom propisano postupanje graničnog veterinarskog inspektora na GVP pri odbijanju unošenja pošiljke proizvoda te je dana ovlast ministru da propiše postupak.

Uz članak 80.

Ovim je člankom propisano postupanje s unesenim pošiljkama proizvoda koje ne ispunjavaju uvjete za uvoz, te je dana ovlast ministru da propiše uvjete.

Uz članak 81.

Ovim je člankom propisano postupanje s unesenim pošiljkama proizvoda koje nisu veterinarski pregledane te je dana ovlast ministru da propiše uvjete.

Uz članak 82.

Ovim člankom određeno je tko snosi troškove u slučaju provođenja naređenih mjera.

Uz članak 83.

Ovim člankom određeno je da životinje za klanje podliježu veterinarskom pregledu prije i nakon klanja, a proizvode životinjskog podrijetla dopušteno je stavljati na tržište jedino ako su pregledani, proizvedeni i označeni u skladu s posebnim propisom. Ovlašten je ministar da propiše uvjete za stavljanje na tržište ograničenih količina određenih proizvoda.

Uz članak 84.

Ovim je člankom ovlašten ministar da propiše uvjete za klanje svinja, ovaca, koza, peradi, kunića i uzgojene divljači ako te životinje ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja, a meso i mesni proizvodi podrijetlom od navedenih životinja su namijenjeni potrošnji u vlastitom domaćinstvu. Određeni su i uvjeti za klanje kopitara i goveda.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisano je klanje životinja koje pokazuju znakove poremećaja zdravstvenog stanja ili za koje postoji sumnja na bolest te je ovlašten ministar da propiše način obavljanja veterinarskog pregleda životinja i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi, način vođenja i sadržaja službene evidencije te obrasce uputnica.

Uz članak 86.

Ovim člankom određeno je da se proizvodi životinjskog podrijetla koji su nakon veterinarskog pregleda, nadzora ili kontrole ocijenjeni zdravstveno ili higijenski neispravnim moraju obilježiti, zaplijeniti, uništiti ili preraditi u skladu s propisom koji donosi ministar.

Uz članak 87.

Ovim člankom određeno je da se posjednici životinja, veterinarski djelatnici te proizvođači životinjskih proizvoda moraju pridržavati propisanih preventivnih mjera i određenih rokova karencije, prilikom uporabe lijekova i drugih tvari koje se mogu prenijeti na životinjske proizvode, kako bi se spriječila pojava nedopuštenih rezidua. Posjednik životinja dužan je voditi evidenciju koju propisuje ministar. Ministar je ovlašten i da propiše maksimalno dopuštene količine rezidua i drugih onečišćivača u izlučevinama i tjelesnim tekućinama živih životinja, organima i tkivima zaklanih životinja i mesu, te sustav uzimanja uzoraka,

laboratorijske metode i ciljna tkiva za njihovo određivanje. Dana je ovlast ministru da propiše i državni monitoring program sustavnoga praćenja rezidua i drugih za ljudsko zdravlje škodljivih onečišćivača, u proizvodima životinjskoga podrijetla koji su namijenjeni prehrani ljudi te da odredi mjere zabrane liječenja životinja određenim veterinarskim lijekovima, hormonima i drugim tvarima za koje se utvrdi da zaostajanjem u životinjskom tkivu i organima te njihovim proizvodima mogu ugroziti zdravlje ljudi. Ministar je ovlašten i za donošenje programa državnog monitoringa za praćenje antimikrobne rezistencije.

Uz članak 88.

Ovim člankom određeno je da u slučaju povećanog rizika od pojave oboljenja ljudi od trihineloze, ravnatelj može narediti obvezno klanje svinja u klaonici ili obvezan veterinarski pregled svinja koje se kolju u domaćinstvima.

Uz članak 89.

Ovim člankom definirani su subjekti u provedbi veterinarske djelatnosti, i to veterinarske organizacije, veterinarska služba, Veterinarski fakultet i Hrvatski veterinarski institut.

Uz članak 90.

Ovim člankom propisane su obveze službenih laboratorija.

Uz članak 91.

Ovim člankom propisane su obveze referentnih laboratorija.

Uz članak 92.

Ovim člankom određeno je obavljanje veterinarske prakse.

Uz članak 93.

Ovim člankom propisano je osnivanje veterinarskih organizacija te je ovlašten ministar da propiše uvjete za njihovo osnivanje i obavljanje djelatnosti.

Uz članak 94.

Ovim člankom određeno je da se na svim epizootiološkim područjima Republike Hrvatske mora osigurati zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva. Ako na određenom području nije osigurana zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva, pravnu osobu za obavljanje veterinarske djelatnosti mora osnovati jedna ili više jedinica lokalne samouprave, u skladu s potrebama.

Uz članak 95.

Ovim člankom određeni su poslovi koje može obavljati veterinarska ambulanta i veterinarska stanica.

Uz članak 96.

Ovim člankom propisan je postupak dodjele javnih ovlasti veterinarskim organizacijama.

Uz članak 97.

Ovaj članak sadrži odredbe o sklapanju ugovora o povjeravanju poslova.

Uz članak 98.

Ovaj članak sadrži odredbe o prestanku ugovora o povjeravanju poslova.

Uz članak 99.

Ovim člankom određeno je da Uprava vodi Upisnik ovlaštenih veterinarskih organizacija, koji propisuje ministar, a njihov popis objavljuje se u Narodnim novinama.

Uz članak 100.

Ovim člankom određeno je da ovlaštena veterinarska organizacija ne plaća posebnu naknadu za dobivenu ovlast, a za obavljanje povjerenih poslova odgovorna je Upravi.

Uz članak 101.

Ovim člankom propisani su poslovi koje mogu obavljati veterinarske bolnice i veterinarske klinike.

Uz članak 102.

Ovim člankom propisani su poslovi koje mogu obavljati centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje.

Uz članak 103.

Ovim člankom određena je djelatnost veterinarske ljekarne.

Uz članak 104.

Ovim člankom određena je djelatnost Veterinarskog fakulteta.

Uz članak 105.

Ovim člankom određena je djelatnost Hrvatskog veterinarskog instituta.

Uz članak 106.

Ovim člankom određeni su uvjeti za obavljanje veterinarske prakse.

Uz članak 107.

Ovim člankom određeni su poslovi koje može obavljati veterinarska praksa.

Uz članak 108.

Ovim člankom određene su obveze veterinara koji obavljaju veterinarsku praksu.

Uz članak 109.

Ovim člankom definirana je veterinarska služba.

Uz članak 110.

Ovim člankom propisana je obveza izvješćivanja o obavljanju poslova veterinarske djelatnosti.

Uz članak 111.

Ovim su člankom definirani veterinarski djelatnici: veterinari i veterinarski tehničari te poslovi koje oni mogu obavljati. Veterinari mogu obavljati poslove veterinarske djelatnosti samo uz licencu koju izdaje Hrvatska veterinarska komora na vrijeme od pet godina. Ministar se ovlašćuje da propiše postupak, uvjete i način izdavanja, produljivanja i oduzimanja licence.

Uz članke 112. do 114.

Ovim člancima definirana je Hrvatska veterinarska komora, kao udruga veterinara kojoj je temeljna zadaća promicanje veterinarstva i zastupanje interesa u području veterinarstva. Određena je i djelatnost Hrvatske veterinarske komore.

Uz članak 115.

Ovim člankom određen je nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti, u skladu s godišnjim programom nadzora, koji provodi Komora.

Uz članak 116.

Ovaj članak odnosi se na financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenog veterinarskog nadzora propisanog odredbama ovoga Zakona, te za provedbu monitoringa, a ministar se ovlašćuje da propiše kriterije za određivanje visine pristojbi, visinu naknada te način njihovog obračunavanja i plaćanja.

Uz članak 117.

Ovim člankom određeno je osiguravanje sredstava državnog proračuna za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja, te njihova namjena.

Uz članak 118.

Ovim člankom određeno je da jedinice lokalne samouprave i Grad Zagreb utvrđuju visinu naknade na ime troškova za neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka lotalica, skupljanje i uklanjanje lešina, konfiskata i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih utilizaciji i neškodljivom uklanjanju, osim iz određenih objekata, a sredstva su prihod pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju navedene poslove.

Uz članak 119.

Ovim člankom određeno je da posjednik životinje snosi sve troškove preventivnog cijepjenja, dijagnostičkog i drugog ispitivanja, kao i sve druge troškove u svezi sa provedbom mjera koje su propisane ili naređene u skladu s ovim Zakonom, osim ako je naredbom iz članka 12. ovoga Zakona drukčije određeno.

Uz članak 120.

Ovim člankom određeno je da se troškovi uklanjanja lešina goveda, kopitara, svinja, koza i ovaca podmiruju iz sredstava državnog proračuna osim u određenim slučajevima. Posjednik životinje snosi troškove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije dvorišta, obora i staja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Uz članke 121. do 135.

U ovim člancima sadržane su zajedničke odredbe za obavljanje upravnog i inspeksijskog nadzora nad provedbom odredaba ovoga Zakona. Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo. Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode državni veterinarski inspektori, granični veterinarski inspektori i drugi državni službenici koje za to ovlasti ministar. Protiv rješenja Uprave i ravnatelja nije dopuštena žalba već se može pokrenuti upravni spor. Protiv rješenja veterinarskog inspektora donesenog u prvom stupnju može se izjaviti žalba u roku osam dana od dana dostave rješenja, koja ne zadržava izvršenje rješenja i o kojoj rješava Uprava. Službeni veterinari rješavaju u upravnim stvarima u prvom stupnju, a državni veterinarski inspektori u drugom stupnju o žalbi koja se može podnijeti u roku od osam dana od dana dostave rješenja i koja ne zadržava njegovo izvršenje.

Uz članak 136.

Ovim je člankom određena nadležnost graničnog veterinarskog inspektora.

Uz članke 137. i 138.

Ovim su člancima određene ovlasti državnog veterinarskog inspektora.

Uz članke 139. do 142.

Ovim su člancima propisani uvjeti, ovlasti i obveze službenih veterinarara.

Uz članke 143. i 144.

Ovim su člancima propisani uvjeti, ovlasti i obveze ovlaštenih veterinarara.

Uz članke 145. do 147.

Ove se odredbe odnose na središnji veterinarski informacijski sustav, za koji je odgovorna Uprava. Detaljne uvjete sadržaja, uspostave i vođenja kao i način financiranja sustava propisuje ministar.

Uz članak 148.

Ovim je člankom propisana međusobna suradnja tijela na području koje uređuje ovaj Zakon.

Uz članke 149. do 151.

Ovim su člancima propisane kaznene odredbe.

Uz članke 152. do 155.

U ovim su člancima sadržane prijelazne odredbe te odredbe o stupanju Zakona na snagu.